

జూన్ 2006

Rs. 13 /-

చందమామ

Vaara

NOW AVAILABLE AT ALL LEADING BOOK SHOPS

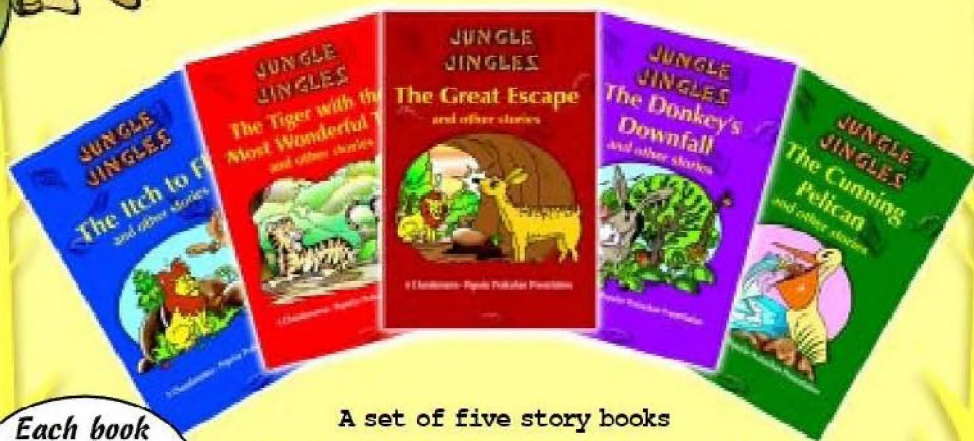
Hiya! What has hit the animal world?

Listen hard and look keenly.

Do you hear the jingle of the jungle?

JUNGLE JINGLES

**Each book
priced Rs.35/-
only**

**A set of five story books
with the whackiest and most interesting
collection of animal stories ever written -
for Rs.175/- only**

CHANDAMAMA

**Popular
prakashan**

**FOR FURTHER ENQUIRIES CONTACT :
CHANDAMAMA INDIA LTD., 82, DEFENCE OFFICERS COLONY,
CHENNAI - 600 097.**

సర్వ లక్షణములు కలిగిన కంచి పట్టు

సర్వ లక్షణ పట్టు

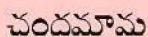
- దడం : 5 పట్టు దారాల నేత
దీర్ఘకాల మన్నిక : అదనపు భారం వట్టు
స్వచ్ఛత : అనల్లిన పెండి జరీ
మెత్తనది & మృదువైనది : నన్నని పోగులు మరియు
ఫిలేపర్ నేత
చితిబుడ : అధీకృత కాంచీపురం నేత

మీకు పరిపూర్ణంగా తగిన లక్షణ పట్టు

POTHYS

Alayam of Silks

సంపుట: 59

ജൂൺ 2006

సంచిక:6

ఈ నెల విశేషాలు

ఈ సంచికలో...

- * పాఠకుల లేఖలు ...06
- * గోరంతలు కొండంతలు ...07
- * రాకానీలోయ - 10 ...13
- * భారత దర్శిని ...24
- * చందమామ కబుర్లు ...30
- * చందమామ స్పెషల్ - 5 ...31
- * సాహితీ కదంబం ...32
- * బద్దక్షిణుడు ...34
- * దేవేన కథ ...40
- * నీలాంటివాడే! ...44
- * పంచకల్యాణి ...45
- * వజ్రదుర్గిణి ...55
- * అజేయముడు గరుడుడు! 5 ...59
- * విలక్షణమైన ప్రవృత్తితోభ :
పరిని కొండల యువరాణి ...63
- * విజ్ఞానం ... చివోదం ...
విజ్ఞానం ...64
- * ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ ...66

యక్షులు కట్టిన గుడి
(బే.క) ... 19

ఇద్దరన్నదమ్ములు
...25

మహాశిల్పి - తొలి
విమర్శకులు ...38

రామాయణం
(అయోధ్యాకాండ-1)
...49

SUBSCRIPTION

For USA and Canada
Single copy \$2
Annual subscription \$20

*Remittances in favour of
Chandmama India Ltd.
to*

Subscription Division
CHANDAMAMA INDIA LIMITED
No. 82, Defence Officers Colony
Ekkatuthangal,
Chennai - 600 097

E-mail :
subscription@chandamama.org

చందా

ಎಲ್ಲ ರೀತಿ ಉಲ್ಲಂಘನೆ ಅನಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿದರೆ ಸಂಭವಿಸುವ ಶೇ : 900
ಇಂಡಿಯಾ ಒಟ್ಟು ದೇಶ ರೂ.150.00

చందా డబ్బు డివూండ్ డ్రాఫ్టు ద్వారాగానీ, ఫ్లసిఆర్డర్ ద్వారాగానీ
'చందూ ఫ్ల ఇండియా లిమిటెడ్' బరిటన్ పెంపింది.

For booking space in this magazine please contact.
CHENNAI Shivaji : Ph: 044-22313637 / 22347399
 Fax: 044-22312447, Mobile : 9841277347
 email: advertisements@chandamama.org
DELHI : OBEROI MEDIA SERVICES, Telefax (011) 22424184
 Mobile: 98100-72961, email : oberoi@chandamama.org

వ్యవస్థాపకులు
బి. నాగిరెడ్డి - చక్రపాణి

ఆత్మవిశ్వాసం-సానుకూలవైఖరి

నెలమలు దాదాసులు గిశాలు. ఎలాంటి బాదరబందీ లేకుండా ఆరు వారాలు ఇట్టే గడిచి పోయాయి. ఎప్పుడూ ఇలాగే ఉంటే ఎంత బాషాబాబు అని కొందరికి అనిపించి ఉండవచ్చు. అలాంటి పెగటికలల నుంచి బయటపడి, కార్యరంగంలోకి దిగవలసిన సమయం వచ్చేసింది.

చదువు చదివిన జీవితానికి మిశాది. ఏ రంగంలో విజయం సాధించాలన్నా విద్య విన్నా సాధ్యం కాదు. అలాంటి విద్యానిపు పాఠశాల నూ తనోత్తేజంతో ఆరు గుంపులకు వేయవలసిన తరుణం ఇది. క్రమం తప్పకుండా విద్యాలయాలకు వెళ్ళడం, పాఠాలు వినడం పాఠ్యగ్రంథాలు చదవడం, హోమ్ వర్క్ చేయడం, పిరీళ్లు రాాయడం, విజయాలతో నూ తన శిఖరాలు అందుకోవడం-ఇలా ఈ విద్యానిపువత్సరంలో విద్యార్థులు చేయవలసిన కష్ట, సాధించవలసిన విజయాలు ఎన్నో ఉన్నాయి. అందుకు కావలసినదల్లా పట్టుదల, ప్రయత్నం. వాటికి ఆధారం సానుకూల వైఖరితో కూడుకున్న ఆత్మవిశ్వాసం. నిరుటికన్నా ఎక్కువ నేర్చుకోవాలి; ప్రతిభకు పురుగులు దిద్దుకుని పునకూ, మనకుటుంబానికి, సమాజానికి, దేశానికి ఉపయోగపడాలి అన్న ఉత్సాహం.

ఇందుకు స్వామి రావు తీర్థ (1870-1906) ప్రబోధించిన విధంగా హిర్యుడిలాంటి వెళ్ళిరిని ప్రతి ఒక్కరూ అలవరచుకోవాలి: నిర్భయం, అల్ప పై సోల్ప పై ఎరుగని క్రమబద్ధమైన కార్యాచరణ, నిర్మలమైన ప్రేమతో వెలుతురునూ, శక్తిని పంచడం, వైభవ పేతమైన భగవదంశగా దివ్యతేజస్సుతో వెలుగొందడం, అన్నింటికీ మించి స్వార్థహీనం అంటుని వ్యక్తిత్వం కలిగి ఉండడం....

నూ తన విద్యానిపువత్సరంలో ప్రతి విద్యార్థి గుర్తుంచుకోవలసిన అద్భుత సిందేశం కదా ఇది!

సంపాదకుడు : విశ్వం

Visit us at : <http://www.chandamama.org>

పాఠకుల లేఖలు

గత నలభైఅయ్యింపు సంవత్సరాలుగా అందాల 'చందమామ' పాఠకుడిని. గత ముప్పై అయ్యింపు సంవత్సరాలుగా 'చందమామ'లు జాగ్రత్త చేస్తున్నామని కర్తవ్యం. గత ఇరవై సంవత్సరాలుగా 'చందమామ'కు కథలు వ్రాస్తున్న రచయితను. చిన్నప్పటి నుంచి అభిమానించే నా 'చందమామ'కు కథలు కూడా వ్రాసు భాగ్యం కలిగిన అదృష్టవాలిని. అప్పడప్పడూ పాత చందమామలు తిరగేస్తుంటే కలిగే ఆనందం, ఆ అనుభూతి స్వయంగా అనుభవించాల్సిందేగానీ వర్ణించడానికి మాటలు చాలామందితోపాటు పాపిన్న కథలు, గుండు భీమన్న కథలు, అరేబియన్ సైట్స్ కథలు నిత్యసూతనాలు. కొత్తపాఠకుల కోసం మరోసారి ప్రచురించండి. 'చందమామ'కు అరవై సంవత్సరాలు నిండుతున్న సందర్భంలో అభినందనలు. మరో వంద సంవత్సరాలు 'చందమామ' తన పియసం సాగించాలని కోరుకుంటూ. - కోనే నాగవెంకట ఆంజనేయులు, వైజాగ్ - 530 031.

రాను రాను చందమామ చిక్కి శల్యమైపోతున్నది. కథల పత్రిక కాస్తా ఆసక్తి కలిగించని శీర్షికలతో నిండిపోతూ ఉంది. - డి. ఎస్. శంకర్, వక్కలంక

చందమామలో ప్రస్తుతం వీరు ప్రచురిస్తున్న నెరియల్ 'రాకాసీలోయ' చాలా బాగున్నది. దీని తరవాత వీరు 1968లో ప్రచురించిన 'శిథిలాలయం' నెరియల్ ప్రచురించ కోరుతున్నాను. - ఎ.టి. సుబ్రహ్మణ్యం, బెంగళూరు - 560 054

ఈ నెల (ఏప్రిల్) చందమామలో సినిమా స్పెషల్ తెలియజేసిన కథ 'ఫిలింబిన్ ఉపాయం' చాలా బాగా ఉంది. 'రాకాసీలోయ' నెరియల్ చదువుతూ ఉంటే ఆ కథలోని పాత్రలతో పాటు పాఠకుడినైన నేను కూడా గుహలలో తిరుగుతున్న మానసిక అనుభూతి కలుగుతోంది. 'వ్యాపారం-వ్యాపారి' కథ ద్వారా వ్యాపారంలో వ్యాపారి కూడా పొల్గినా లాభం చక్కని సత్యాన్ని తెలియజేశారు. 'కోడలి యుక్తి' కథలో కోడలిపాత్ర చాలా యుక్తిగా ప్రవర్తించింది. పీల్లల నుంచి పెద్దల వరకు చందమామను చదువుతూ ఉన్నాం. ఇందులో పెద్దవాళ్ళకు సంబంధించిన విషయాలు కూడా ఉన్నాయి. అందుకే చందమామ క్విజ్లో పాల్గొనేందుకు వయస్సి నిబంధన వద్దని నాకు నవి.

- గొట్టాపు దుర్గారావు, ఏలూరు - 534 005

గోరంతలు కొండంతలు

ఘనమితంలో, భూ పు య్య అనే వడ్డీ వ్యాపారికి కర్కటకుడనీ, దయూ దాణ్యాలు లేని వాడనీ బ్రతుంది. పూషియ్య అనే ధనవంతుడాయన గురించి, “భూ పు య్యను చూసే ఎలామాడకూడదో నేర్చుకోవాలి. అందుకే నేను వడ్డీ లేకుండా అప్పిలిస్తాన్నాను, గుప్తి దానాలు చేస్తాన్నాను,” అనేవాడు.

తనకు వసూలు కావలసిన కొన్ని లల వరహాలలో, ఒక్క లల వరహాలు వసూలైతే, ఆ ఊరి గుడికి, బడికి ఐదేసివేల వరహాలు విరాళంగా ఇస్తానని పూషియ్య ఊరివాళ్ళకు వూటిచ్చాడు. పూషియ్య తన ముందు చేర్చి వాచినవారికి కుంటిసాకులు చెబుతాడనీ, ఆయన అప్పికా కానీ, దానంగా కానీ ఎవరికీ డబ్బుచ్చిన దాఖలాలు లేవనీ కొందరుంటారు.

పూషియ్య గోరంతలు, కొండంతలు చేసి గొప్పలు చెప్పుకుంటాడని, ఆయన గురించి చాలా మంది చెప్పుకుని చాటుగా నవ్వు

కుంటారు. నూరన్న అనే పేదరైతు వూత్రం, ఆయన నిజంగానే పిరోపికారి అని నమ్మి, కూతురు పేళ్ళికి మన్నుపికంగా నూరు వరహాలు కావలసివస్తే వెళ్ళి ఘోషయ్యనడిగాడు.

పూషియ్య బాధనటించి, “మొన్న ముగ్గురికి వూరు వేల వరహాలు దానమిచ్చాను. నిన్న ఒకడికి వడ్డీ లేకుండా పిడివేల వరహాలు అప్పిచ్చాను. మరి ఈ రోజున నాదగ్గర పిడివరహాలు కూడా లేమా అది నీ దురదస్థి!” అనేశాడు.

గత్యంతరం లేక నూరన్న, భూ పు య్య దగ్గరకెళ్ళాడు. ఆయన, అతడికి వెంటనే డబ్బుచ్చి, ఏడాదిలోగా వడ్డీతో సిహా బాకీ తీర్చకపోతే నూరన్న, అతడి భార్య నూరమ్మ తన ఇంట్లో వెట్టివాకిరికి చేరాలని పత్రం రాల్చింపు కున్నాడు. నూరన్న సిరేనని ఆ డబ్బుతో కూతురి పేళ్ళి చేసి కామియానికి పంపాడు. కానీ ఆ ఏడాది సిరిగా పంటలు పండక డబ్బుపిర్ల బాటు కాలేదు.

భూవుయ్యబాకీ తీర్చడానికి వుళ్ళీ పూషియ్యనే డబ్బుడిగావు సూరన్న. పూషియ్య కాపాలోచించి, “ఇతరుల సాయంతో ఎన్నాళ్ళని బ్రతుకీత్రుస్తామో నీవులు కోరి చెబుతున్నాను. భూమయ్యదగ్గర వెట్టిచాకిరికి చేరిపో. నీకూ, నీ భార్యకూ జీవితాంతం తిండికీ, గృహకూ అసిలు లోటుండవు,” అన్నాడు.

“అయ్యో, నేనూ, నా భార్య వెట్టిచాకిరికి సీద్దామే. కానీ వూ అబ్బాయి శేఖరుడు ఒప్పుకోవడంలేదు. వాడు అంతోర్లుంతో చదువు మకున్నాడు. వ్యాపారం చేసే డబ్బు సింపాదించి, నా బాకీలన్నీ తీర్చుస్తానంటున్నాడు. ఈలోగా వీ సాయం కావాలి,” అన్నాడు సూరన్న.

“ఐతే, నువ్వు శేఖరుణ్ణి నా కప్పచెప్పి భూవుయ్యదగ్గరచేర్. వాణ్ణి గొప్పవాణ్ణి చేసి

వాడి చేత నీకు వెట్టిచాకిరీ తప్పేస్తాను. అప్పిదు ఊరుంతా నీ పొరుపాన్నీ, నా బెన్నత్యాన్నీ మెచ్చుకుంటారు. ఇలా ఇప్పటికి పదికుట్ట బాలకు సాయపెట్టాను. నీది పదికొండోది,” అన్నాడు పూషియ్య.

సూరన్న, శేఖరుణ్ణి పూషియ్య వద్ద వదిలి, భార్యతో పాటు భూమయ్య వద్ద వెట్టిచాకిరికి చేరాడు. అప్పిదు శేఖరుడు, పూషియ్యను వ్యాపారంలో పెట్టుబడికి మెయ్యి వరహాలిప్పించును కోరాడు. “మెయ్యం కర్మ! లక్ష వరహాలిస్తాను. కానీ ఒకర్నడిగి తెచ్చే పెట్టుబడితో, ఏ వ్యాపారమూ రాణించదు. నీ తెలివితేటలే వ్యాపారానికి పెట్టుబడి కావాలి. ఒక్కొక్క నేను పిల్లయ్య, రంగడు, భద్రం అనే ముగ్గురు బదవాళ్ళను చేరదీసి చదువు మాచెప్పించి పేళ్ళిళ్ళు చేశాను. వ్యాపారం చేసి కోవుని ఒక్కొక్కరికి పదివేల వరహాలు అప్పించాను. వాళ్ళు ఏడాది తిరక్కుండా వెనక్కిచ్చి, నేనిచ్చినదంతా నష్టిపోయోవుని చెప్పి, మళ్ళీ డబ్బుడిగావు. నేనివ్వనంటే జనపురం వెళ్ళి అక్కడ వ్యాపారాలు చేసే లోలు గడించారు. వడ్డీ కూడా అక్కర్లేదన్నా, ఈనాటి వరకు నాకు ఒక్క వరహా కూడా చెల్లుపెట్టలేదు,” అన్నాడు పూషియ్య.

ఆ పూటలకు శేఖరుడు చిన్న బుచ్చుకుని, “తప్పురీ కథ నాకందుకు చెప్పారో కానీ, నేనలాంటివాణ్ణి కాను. నాకిచ్చిన డబ్బును వడ్డీతో కలిపి పువ్వుల్లో పెట్టి మెచ్చుగలను,” అన్నాడు.

పూషియ్య చిరు నవ్వునవ్వి, “నాకు వడ్డీ లెండు కూ? డబ్బు తిరిగొస్తే వేరెవరికైనా సాయపెడిచ్చని, నా ఆశ. కాబట్టి నువ్వు

జనమితం వెళ్ళి, ఆ వు గ్గురినీ కలుపు కో. నీ తెలివంతా ఉపయోగించి మూలు చేయ గలిగి నంత తీసి కో. అదే పేట్టుబడిగా వ్యాపారం మొదలు పేట్టు. బాగు పిడ్డక నా డబ్బు నాకిచ్చేయ్యి,” అన్నాడు.

శేఖర డ్ర జనపురం వెళ్ళాడు. ముందుగా భద్రం ను కలిసి జరిగింది చెప్పాడు. భద్రం వు ఖంకోపంతో ఎర్రబడింది. “పూషియ్య, గోరంతసాయం చేసి, కొండంత చేసినట్లు ప్రిచారం చేస్తాడు. నిజానికాయ న నాకూ, రంగడికీ, పుల్లయ్యకూ ఇచ్చిందెంతో తెలుసా? ఒక్కొక్కరికి పూడేసీ వరహాలు. మైదటి వరహ చదువుకు, రెండోది పెళ్ళికి, మూడోది వ్యాపారానికి! ఆయన వూటలు నమ్మినాదగ్గర కొచ్చిననిన్ను చూస్తూ జాల్చేస్తున్నది,” అన్నాడు.

దానికి శేఖర డ్ర, “నేను డబ్బు వస్తా లు కు మీ వద్దకు రాలేవు. ఆ పూషియ్య వూటలు నమ్మి మా నాన్న వెట్టిచాకిరి పాలయ్యోడు. ఆయన వూటలంతనమ్మదగినవో వు వుట్టుడిగి తెలుసు కుని, ఆయనకు తగిన విధంగా బుద్ధి చెప్పాలనేవచ్చాను,” అన్నాడు.

భద్రం, “నువ్వాయనకు బుద్ధి చెబుతానంటే, నిన్ను నా వ్యాపారంలో భాగస్వామిని చేయ గలను. ఐతే, అందుకు నువ్వవ్వారం రోజుల్లోగా, నీ తల్లిదండ్రులకు వెట్టిచాకిరి తప్పించి, నీ తెలివి నిరూపించుకోవాలి,” అన్నాడు.

తర్వాత శేఖర డ్ర, రంగణ్ణి కలుపు కుని జరిగింది చెప్పాడు. రంగణ్ణు వచ్చే కొవ్వొత్తులు కుని, “ఘోషయ్యకు బుద్ధి చెబుతానంటే, నేను నీ తల్లిదండ్రులకు వెట్టిచాకిరి తప్పించ గలను. అందుకు నువ్వవ్వారం రోజుల్లో, ఓ

అల్లునింటిపీల్లతో పేళ్ళిని బంధం కుచ్చు ర్చు కుని, నీ తెలివి నిరూపించుకోవాలి,” అన్నాడు.

చివరగా శేఖర డ్ర, పిల్లయ్య ను కలుపు కుని అంతా చెప్పాడు. భార్య పోతే యాభై ఏళ్ళ వయసులో రెండో పెళ్ళి చేసుకున్నాడాయన. పేళ్ళిడు కొచ్చిన కూతురు, నివతి తల్లి అల్లుందానికీ, కానిదానికీ ప్రితిరోజూ గొడవ పిడుతూంటే, ఆయనకు ఇల్లు నరకమైంది. యోగుడిలా కనబడిన శేఖరుడికి, తన కూతురు ర్నిచ్చి పేళ్ళి చేస్తూ బాగుంటుందని తోచి, “నీకు నా కూతురు ర్నిచ్చి పేళ్ళి చేస్తాను. నువ్వవ్వారం రోజుల్లో పూషియ్యకు బుద్ధి చెప్పి, నీ తెలివి నిరూపించుకోవాలి,” అని షిరత్తు పేట్టాడు.

కాబపోచించగా శేఖర డిక్ ఉపాయం తట్టింది. పిల్లయ్యకు చెబితే ఆయన ఎంతో

సింతోషించి, అతడికి వు ప్పు వరహాలిచ్చాడు . శేఖర ధృ తిరిగి ఘనపురానికి వెళ్ళి, ఘోష య్యన కల్పసి కుని, “షిల్లయ్య, రంగడు , భద్రం వీ నుంచి ఒక్కొక్కరు మూడేసి వర హాలు వూ త్రవే తీసి కున్నారట. వడ్డీతో సిహా బాకీ తీర్చేస్తావు ని బలవంతంగా వు గ్గురూ కలిసీ, ఈ వు ప్పు వరహాలూ నాకిచ్చి పింపార్త . వీ రు తీసి కోకపోతే, ఈ ఊరిచ్చి రభసి చేస్తారట!” అంటూ ఆయ న చేతిలో వు ప్పు వరహాలూ మూచాడు .

షిల్లయ్య, రంగడు , భద్రం నిజంగానే ఇక్కడికొచ్చి రభసి చేస్తారని భయపిడ్డ పూషియ్య ఒక ాణం తటపిటాలుంచి, “సిరేలే! ఈ మాట ఇంకెవ్వరితో అనకు,” అని ఆ డబ్బు తీసి కున్నాడు .

“వీ రు నాకు ఆదర్శం! ఎవరికేం చెప్పినా, వీ కులాగే చెబుతాను,” అన్నాడు శేఖరుడు. అందు కు పూషియ్య సింతోషించగా, శేఖర దాయ న వద్ద సేలమతీసి కున్నాడు . తర్వాత శేఖర ధృ ఊళ్ళో కొందరు వు ఖ్య లన కల్పసి కుని, “పూషియ్యగార గోరం తల్లి కొందుతల్లి చేస్తారన్నది అబద్ధం. ఆయ న నిజంగానే ఎవరికో వు ప్పువేల వరహాలు అప్పిచ్చి నిమ్మకు నీరెత్తినట్లు వూరుకున్నాడు. నేనా బాకీని వు క్కుపీండి వసూ లు చేస్తా, వడ్డీతో సిహా లా రూ పాయ లొచ్చింది. అందు కు సింతోషించి ఆయన మానాన్నను వెట్టిచాకిరీ నుంచి తప్పించి, నాకు ఉద్యోగంవేల్చింది, పేళ్ళి చేర్చి స్తానని వూ టిచ్చాడు . నేనిక జీవి తంలో స్థిరపడినట్టే!” అని చెప్పాడు.

ఈ వార్త ఊరంతా పాకి పూషియ్యనూ చేరింది. అయిన కంగారు పడి శేఖరుణ్ణి పీలిచి, “నువ్వు మానాకిచ్చిందివు ప్లేవరహాలు. ఊళ్ళో లక్ష అని చెప్పావు. నేను నీకే ఉపకారం చేస్తాననలేదు. చేస్తానన్నట్లు ఊళ్ళో చెప్పావు. అంతా దానధర్మాలుంటూ వెంటబడి నన్ను దోచాలని, నీ ఆలోచనైతే అది సాగనివ్వను. నీ అబద్ధాల గురించి ఊళ్ళో చెప్పేస్తాను,” అంటూ బెదిరించాడు.

అందుకు శేఖరుణ్ణి వినియంగా, “ఎవరి కేంచెప్పినా మీకులాగే చెబుతానని ముందే మీతో అన్నాను. అప్పిదు మీరు సంతోషించారు కూడా. తప్పు మీల్లయ్యి, రంగడు, భద్రంలకు పూడేసి వరహాలిచ్చి పిడివేలన్నారు. అందే ప్లేవరహాలు లోకదా! గోరుంతలు కొండంతలు చేయడం తప్పు పిడ్డతే కదా; మెచ్చుకుంటారనుకున్నాను. నచ్చక పోతే, నావి అబద్ధాలని ఊళ్ళో చెప్పేయండి. నేనేమీ అనుకోను,” అన్నాడు.

శేఖరుణ్ణి చెప్పింది అబద్ధమందే బయట పిడేది తన బండారమే అని గ్రహించిన పూషియ్యతేలు కుట్టిన దొంగలా వరుకు

న్నాడు. అంతేకాదు. గతంలో పూటిచ్చిన ప్రకారం ఊళ్ళో గుడికీ, బడికీ కలిపి పిడివేల వరహాల విరాళం ఇచ్చాడు. “బుద్ధోచ్చింది. ఇక ఈ జన్మలో గోరుంతలు కొండంతలు చాపి గొప్పలు చెప్పుకోను,” అని మనసులో అనుకున్నాడు.

ఈలోగా పిల్లయ్య, రంగడు, భద్రం ఘనమితం వచ్చారు. పూషియ్యకు తగిన శాస్త్ర జరిగిందని సంతోషించారు. ఆ తర్వాత భద్రం, శేఖరుణ్ణి తన వ్యాపారంలో భాగమిచ్చాడు. రంగడు, భూమియ్య అప్పి తీర్చి సొరన్న దంపతులకు వెట్టిచాకిరి తప్పించాడు. పిల్లయ్య అతడికి తన కూతుర్నిచ్చి పేళ్ళిచ్చాడు.

శేఖరుణ్ణి జనమితానికి వుకాం పూర్చే వుంపు ఘనమితంలో గొప్ప వింపు ఏర్పాటు చేసి, “ఈ రోజు నా జాతకం లా పూరిపాడడానికి పూషియ్యగారే కారణం!” అని ఊరి పేదలకు చెప్పాడు.

“ఒరేయ్, గోరుంతలు కొండంతలు చేయకు! అది వుంచి అలవాటు కాదు,” అన్నాడు పూషియ్య కంగారుగా.

పిల్లల ప్రత్యేక సంచిక (నవంబర్ '06)

వే 2006 సంచికలో వెలువడిన ప్రకటన చూశారు కదూ!

బహుమతులు

కథలు : ప్రపురింపబడే కథకు రూ. 500లు .

చిత్రాలు : మొదటి బహుమతి రూ. 500లు; రెండవ బహుమతి రూ. 300లు; మూడు ప్రాతాహిక బహుమతులు : రూ. 200లు .

- ❖ చందమామ వెలువడుతున్న 13 భాషలలో ఏ భాషలోనైనా మీ కథలు పంపవచ్చు.
- ❖ చిత్రాల వివరణ కూడా ఈ భాషలలో ఏదైనా ఒక భాషలో ఉండవచ్చు.
- ❖ మీ ఎంట్రీలకు కింది కూపన్ తప్పక జతచేయాలి.
ఫోటో కాపీలు స్వీకరింపబడవు

నేను ఈ ఎంట్రీలను పంపుతున్నాను

కథలు : పేరు :

1. _____

2. _____

చిత్రాలు : అంశం :

1. _____

2. _____

మరి _____

మిట్టినతేదీ _____ తరగతి _____ పాఠశాల _____

ఇంటి చిరు నామో _____

పిన్ కోడ్ _____

ఈ కథలు / చిత్రాలు ఎవరినాయాం లేకుండా పూర్తి అవుతున్నాయి / అమ్మాయి _____

సంతానం రాసినవి / వేసినవి అని ప్రతి మేరకు స్పష్టమవుతుంది .

తల్లి / తండ్రి

అబ్బాయి / అమ్మాయి

రాకాసిలోయ

10

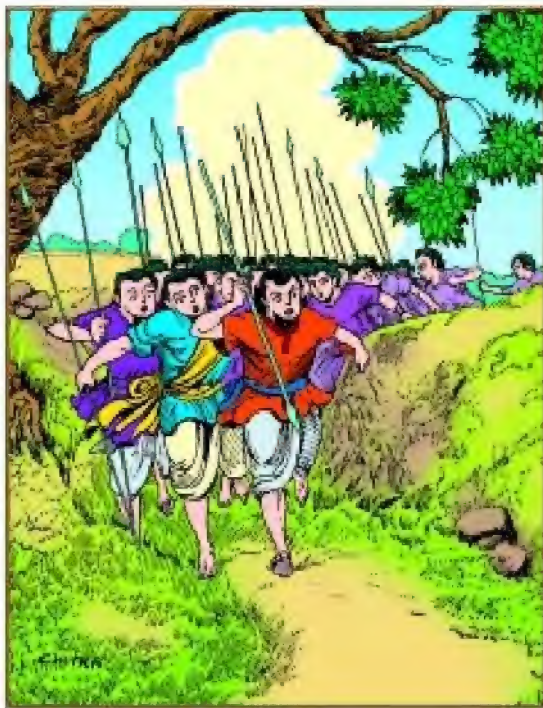
[బిలవూర్గాన్ని కప్పి వేసిన పోగలో చిక్కుకున్న బ్రహ్మాదండి పూరితికుడు, తన శిష్యుణ్ణి బెదిరించి బయట పడేందుకు ప్రియమైనాడు. కానీ, సాధ్యం కాలేదు. ప్రాణాలు కాపాడుకోవడానికి పురోవూర్గం కనిపించక వాడు బిలంలో పుంచి బయటికి వచ్చి, రాజగురువును చిక్కిపోయాడు. ఆయన వాణ్ణి కరకువేలాడగట్టించి, నగరానికి తీసుకుపోవునీ భటులకు ఆజ్ఞ ఇచ్చాడు. తరువాత-]

సేనానాయకుడు పుంపుగా నగరంలోకి పంపిన సేనకుడు, తప్పేటల్లా, తాషాపుర్వాలూ వాయిించే కొందరిని వెంటబెట్టుకుని, నగరంలో చాటింపిస్తేల్లుంచాడు.

చాటింపింపింట్లానే జనం గుంపిలు గుంపిలుగా చేరికేలు పేరుతో, అనుదోతువాలు ప్రారంభించారు. చాలాపుంది బ్రహ్మాదండి పూరితికుణ్ణి చూడంపుకు నగరద్వారం దగ్గరకు వెళ్ళారు. పుంపుగా ద్వారం దాటి నగరం ప్రవేశించినవాడు రాజగురువు మా ఆయన శక్తిసాధు ధ్యాలవల్లనే పూరితికుడు

పట్టుబడ్డాడన్న వార్త విన్న ప్రిజలు ఆయనకు గొప్పగా సాగతం ఇచ్చారు. ఆయనకు చేతులెత్తి అందరూ జేజేలు పిలికారు.

కొద్దిపిటి తరువాత సేనానాయకుడూ, అతనికి వెనకగా కావడి బద్దకు వేలాడుతున్న పూరితికుడితో సేనకులూ నగరద్వారం సిప్పిపించారు. పూరితికుణ్ణి ఆ స్థితిలో చూసి, ప్రిజలు అవగాళన చేస్తూ పేద గోల ప్రారంభించారు. కొందరు పూరితికుణ్ణి పట్టుకుని అట్లా ఇట్లా వైపారు. పురి కొందరు వాణ్ణి తిడుతూ కొట్టబోయారు.

ఁనానాయ కుత్త వాళ్ళను వారిస్తూ, “వూంత్రి కుడికి ఎలాంటి హానీ జర క్కూడవు . ఇది వు హరాజు ఆజ్ఞ . వీడికి తెలిసిన ఒక డోస్యం వల్ల వు న రాజ్యం ను భిం కాను న్నది. ప్రిజ లందరూ వెండి బంగారాల్లో మునిగి తేల వచ్చు,” అన్నాడు .

బ్రహ్మదండి వూంత్రికుత్త ప్రిజలు చేస కోలాహలం, వాళ్ళనే ఈసిడింమిళూ టలూ విని అవమా నుతో, భయంతో, వణికిపోయా డు . రాకాసీలోయ లో లభించన న్న నిర్వసింపిద లతో రాజ్యాలే జయించాలను కున్న బ్రహ్మ దండి, ఇప్పటి తన నీచస్థితికి కళ్ళవెంట నీరు కార్చసాగాడు . వాడు తనను పుట్టువుట్టి ధు ర్వాషిలాడు తున్న ప్రిజలతో, “అయ్య లారా, నన్ను ఎంచండి, కర్త ణించండి! బుద్ధి గడ్డి తినటం వల్ల, ఏవేవో పోరపాట్లు

చేశాను . వింత జంతు మాఅకారం ధరించి, అడవిలో నానా బీభత్సం చేసినవాడూ , ఁనానాయ కుట్టి చంపినవాడూ , జయ వుల్లనే నా గాడిదవూ రి శిష్యుడు ; నేను కాదు . చేత నల్లు తేవాణ్ణి, వాడివెంట మళ్ళు కేశమడనగొడ్ల కాపిరినీ పట్టుకోండి,” అంటూ బావయ్య వున్నాడు .

బ్రహ్మదండి వూంత్రికుత్త అన్న వూటలు విన్న ప్రిజలు , సేస్థికులను జయ వుల్లు గు రించి, కేశమట్టి గు రించి అడిగారు . దానికి జవాబు గా సేస్థికులు ; ఆ ఇద్దరూ కొండల్లో ఎక్కడో కనిపించకుండా దాక్కున్నారని చెప్పారు. ఆవెంటనే, కాన్తి తెగింపి , కొండంత ఉత్సాహిపూ గల కొందరు యృ వకులు , కర్రలూ , ఈదెలూ తీసుకుని, అడవికెసి పరిగెత్తారు.

కేశమడూ , అతని వు సిలి తండ్రీ, జయ వుల్లు, కొండల్లోని ఏను గు ల కొలను దాటి అవతల మళ్ళు అరణ్యం చేరారు . చెట్టు కొప్పులో మాడి, బ్రహ్మిమిత నగరానికేసి వూన్తిన్న కేశమడికి, కొందరు వు ను ప్రిలు జట్లుజట్లుగా అడవిదార్ల వెంట బయలు దేరి, కొండకేసి రావటం కనిపించింది.

తవు కోసం కొండంతా గాలించిన బ్రహ్మి మిత సేస్థికులు , తలలు వాల్చుకుని కొండ దిగి నగరం కేసి పొతున్నారు .

నగరం నుంచి వచ్చేవాళ్ళ చేతుల్లో మళ్ళు కర్రలూ , ఈదెలూ చూస్తూనే కేశపుడు తమకు వాళ్ళ నుంచి ప్రివూదం రాను న్నదని గ్రహించాడు . ఆవెంటనే అతడు చెట్టు దిగి వచ్చి, తన తండ్రీకీ, జయ వుల్లుకూ, రానున్న అపి

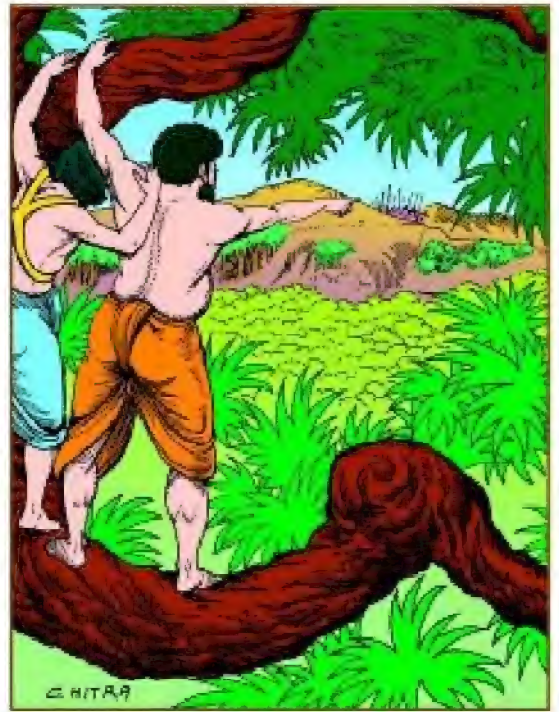
దను గ్ర రించిచెప్పాడు. జయ పు ల్లా, పు సిలి వాడూ కూడా చెట్టు ఎక్కి చూశారు. వాళ్ళ క్కూడా నగరం వైపు నుంచి వస్తున్న యువ కులు కనిపించారు .

ఆ ఇద్దరూ చెట్టు దిగి వచ్చారు. జయ పు ల్లా కేశమణితో, “సేనీకుల కన్న, ఈ వచ్చే వాళ్ళి ఎక్కువ ప్రిహ దకారు లు . వీళ్ళి వందల సింఖ్యలో వస్తున్నారు . కనక వాళ్ళి మొత్తం కొండనూ , చుట్టూ మన్న అరణ్యాన్నీ చుట్టువుట్టినా చుట్టువుట్టవచ్చు. అలా జరిగితే, పు ను చిక్కులోపెడిపొతాం. ఇవ్విత్త అరణ్యం లోపలి భాగానికి పారిపాయ్ ందు క్కూడా పు నకు ఆట్టే సిపు య్ ం లేదు ,” అన్నాడు .

కేశమణి, పు సిలివాడిక్కూడా అలాగే అనిపించింది. తావు బ్రహ్మిహిత వాని లకు చిక్కితే, నానా కష్టాలపాలూ కావలసివస్తుంది. రాజభట్ట లకు చిక్కిపాలు న బ్రహ్మిదండి వూంత్రికుడు తవు ప్రి దవిగబట్టివన్నాడు . హితాత్తుగా పు సిలివాడికి ఒక ఉపాయ్ ం తోచింది. అతడు కేశమణితో, జయ పు ల్లా తో ఇలా అన్నాడు :

“నన్ను ఏమైనా అడవి తీగలు తెచ్చి కాళ్ళూ చేతు లూ కట్టి, ఆ కనబడే రాతిపీ దపిడు కో బెట్టండి. ప్రి ద్ర వెంటనే బాగా అరణ్యం లోపి లికి పారిపొండి. పు న కోసం వెతక వస్తున్న వాళ్ళకు ప్రి ద్ర దొరకకుండా నే చూస్తాను .”

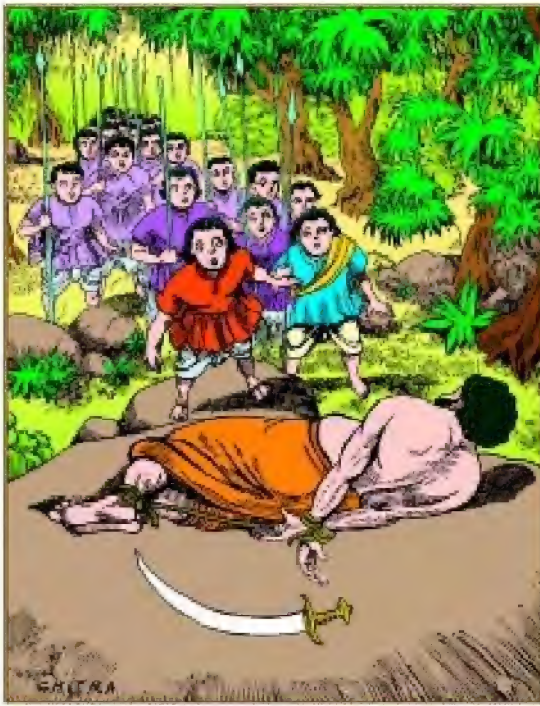
ఇంపు కు కేశమణ్ణి ఒప్పికొలేదు . జయ పు ల్లా కూడా అభ్యంతరం చెప్పాడు. రాజ గ్ర ద్ర మలోగడ పు సిలివాణ్ణి చూసి మన్నాడు గనక, బ్రహ్మిదండి వూంత్రికుడి శిష్యులు

పారిపాయ్ ందు కు సిహాయ్ పిడ్డాడన్న కారణం చెప్పి, అతణ్ణి శిం చగలదని వాళ్ళి నమ్మారు . కాని, పు సిలివాడు పిట్ట పిట్టాడు . పు గ్గర శత్రు మఱకు దొరికి పాయ్ కన్న, కనీసిం ఇద్దర లు నాని రోతంగా మూడటం వే లు కాదా? అన్నాడు .

“నన్ను, ప్రి ఇద్దరూ పిట్టకుని కాళ్ళూ చేతు లూ కట్టి పిడవేసి పారిపాయ్ రని చెప్పతాను. పు సిలివాణ్ణి; నా వూట వాళ్ళిం దు కు నమ్మారు ?” అని ప్రిశ్నించాడు కేశమణి తండ్రి.

చివరకు పు సిలివాడి బలవంతం ప్రి ద్ర హేదేవ్ని లేక, జయ పు ల్లా అతణ్ణి అడవి తీగలతో కాళ్ళూ చేతు లూ కట్టి, ఒక ఎత్త లు న రాతి ప్రి ద పిడు కోబెట్టాడు . తరవాత కేశమణ్ణి , తనూ ప్రిహ దం తొలగగానే, వచ్చి

కలు సు కుంటావు ని చెప్పి, అరణ్యం లోప
లికి పిల్ల గు తీశారు .

కొద్దిపిటికల్లా, బ్రహ్మహిత నగరవాసు లు
కొండల్లా గు ట్టల్లా గాలిస్తూ చేసు కోలా
హిలం వు సిలివాడు విన్నాడు . అతడు
గొంతెత్తి బిగ్గరగా, “రొంచండి! రొంచండి!”
అంటూ కేకలు పేట్టాడు .

ఆ కేకలు వింటూనే బ్రహ్మహితం వాళ్ళు
కొందరు కర్రలూ, ఈదెలూ ఊపుకుంటూ
అక్కడికి వచ్చి, వు సిలివాణ్ణి పూ సీ ఆశ్చర్య
పొయ్యారు . “అయ్యో, నా కట్టు విప్పి కాపా
డండి. మీ రు పూంత్రికుడి శిష్యుల కోసం
కొండకోనలన్నీ గాలిస్తూన్నారని నాకు తెలు సు .
వాళ్ళే నాకీ పు స్థితి కలిగించారు ,” అన్నాడు .

ఆ వెంటనే నలుగురైదుగురు యువకులు
వు సిలివాడి కట్టు విప్పిసాగారు . కొందరు ,

“వాళ్ళెట్లు పొయ్యారు ? అరణ్యంలోనే దాక్కు
న్నారా?” అని ప్రశ్నించారు .

“అయ్యో, వాళ్ళు కాలాంతకులు . పితాకి
తెలియ కుండా దాని పాలు పీతకే రకం.
మీ రు వాళ్ళ కోసం అరణ్యాలన్నీ గాలిస్తూనని
గ్రహించి, బిచ్చగాళ్ళలాగా వేషాలు పూ ర్చు
కుని, బ్రహ్మహితం కేసే పరిగెత్తారు,” అన్నాడు
వు సిలివాడు .

అక్కడ చేరిన వాళ్ళంతా ఔరా అని
వు క్కుల మీ దవేళ్ళు వేసి కున్నారు . వాళ్ళల్లో
బాగా తెలివిగలవాణ్ణు కునే ఒకడు , “భలే
మోసం! మనం ఎక్కడైతే వాళ్ళ కోసం వెత
కవూ అక్కడికే వెళ్ళారన్న పూ ట! రాజు
ద్రోహి అని తెలిసిపోయిన తరువాత ఎవరైనా
నగరం వదిలి అరణ్యాల్లోకి పారిపోతారు .
వీళ్ళు అరణ్యాలు వదిలి నగరంలోకి పారి
పోయారు ! అందు వల్లనే వాళ్ళు వు న సేస్థికు
లకు దొరకలేదు !” అన్నాడు .

ఈవిధంగా వు సిలివాడి పూ టల్లో అంద
రికీ నమ్మకు కుదిరిపోయింది. వెంటనే వాళ్ళు,
జట్టు జట్టు గా అన్నివెళ్ళికూ పరిగెత్తుతూ,
“ఓహో! పూంత్రికుడి శిష్యులిద్దరూ బిచ్చ
గాళ్ళ వేషాలు వేసి కుని నగరం కేసీ పారి
పోయారోహో!” అంటూ కేకలు పేట్టారు .

వెంటనే జనం నగరంలో మళ్ళు బిచ్చ
గాళ్ళందర్నీ దొరక పిచ్చుకునందు కు నగరం
కేసీ పరిగెత్తారు.

బ్రహ్మాదండి పూంత్రికుడి శిష్యుల వేటకు
బంపు లు చేరిన ప్రిజలు తిరిగి నగరంలోకి
గుంపిలు గుంపిలు గా వస్తూండగా, రాచ
నగరు లో బ్రహ్మాదండి పూంత్రికుడు రాజు

గారి వుండు చేతులు కట్టుకుని బడి, తనకు ప్రాణభీషేట్టవలసిందిగా అయి న్ని బతిమాలు కుంటున్నాడు .

రాజుగారూ , రాజగృహం , వుంట్రిసనా నాయకుడూ వూంత్రికుట్టి ప్రిశ్నించి రాకాసీ లోయ రహస్యవేదో తెలుసు కోవాలని చూస్తున్నార . కాని, వుండు గా తనకు ప్రాణ హాని జరగదని అభయం ఇల్లు తప్పి, తను ఆ రహస్యం చెప్పనని మాంత్రికుడు పట్టు పిడు త్తున్నాడు .

“నీకేమి ప్రాణాపాయం కలగదని రాజు గారి పింగానే అభయం ఇస్తున్నాను ,” అన్నాడు రాజగృహ మారాజు అంగీకార పూరితంగా తలాడించాడు .

“రాకాసీలోయ లో ఏదో అపై ర్వధన రాని లు న్నవని న్న వ్వాచేప్పవూట నిజమా ?

నిజమైతే అందుకు ర్త జువేమి చూపీస్తామా” అని అడిగాడు రాజగృహ మారాజు వూంత్రికుట్టి.

“రూజువా? రాజగృహ చూడావు డీ! ఉపాసికుల ఉడల వుండి, ఉన్నట్టే భృత్యుల స్వయంగా ప్రత్యక్షమై చెప్పగా, ఈ చెవులతో విన్నాను . అంతకన్న ర్త జువేమి కావాలి?” అన్నాడు బ్రహ్మాదండి వూంత్రికుడు .

“ఆ వూటలు నమ్మదగినవేనా?” అని ప్రిశ్నించాడు రాజగృహ మారాజు

“భృత్యవా, భృత్యవా! పాపం పొరింపు గాక!” అంటూ వూంత్రికుడు రెండు చెవులూ మూసి కుని, “ఇరవైయ్యేళ్ళుగా, ఆ భైరవేంద్రుణ్ణి ప్రిత్యం చేసి కునేందుకు నిష్ఠితో ఉపాసిన చేశాను . ఆఖరుకు, ఆ రాకాసీ లోయ చేరేందుకు తోడ్పడవలసి మన్న జాత కుట్టి కూడా పట్టుకున్నాను . తను నా

పూటల్లో నవ్వుకం మాచకపోతే, ఇక నాకా
కాలభైరవమణి పాదచక్ర స్థియ వే శరణ్యం!”
అంటూ భక్త్యావేశంలో వుండు కు పిడి
పాయాడు .

“గురు వర్యా, వీడు దుష్టుడైనా, గొప్ప
భక్తుడిలా వస్తాడు,” అంటూ రాజు ఆశ్చర్యం
కనబడిచాడు . అంతలో ద్వారం వద్ద కల
కలం బయలుదేరింది. సునానాయ కుడు
అక్కడికి వెళ్ళాడు. ఇద్దరు సైనికులు రొప్పుతూ
రోస్తూ, అతడి వుండు కు వచ్చి నిలబడ్డారు .
వాళ్ళను చూస్తూనే రాజగురు మఱేలు ప్రసీ,
“లోపిలికి రండి! ఏమిటి వెళ్ళింది?” అని
అడిగాడు .

“అయ్యా, నగరంలోని యువకులు, కన
పిడిన బిచ్చగాణ్ణిలా పట్టుకుని, ‘నువ్వు
పూరితకుడి శిష్యుడివేనా, నిజం చెప్పు?’
అని గొడ్లను బాదినట్టు బాధుతున్నారు .
అడ్డంపొల్లు నవూ వీడ కూడా వాళ్ళ కర్ర
లెత్తుతున్నారు,” అని చెప్పారు సేనీకులు .

“ఏమిటి ఎంత?” అంటూ రాజు సునాని
కేసీ చూశాడు . “బ్రహ్మదండి శిష్యులిద్దరూ,
బిచ్చగాళ్ళ వేషాలు వేసి కుని, నగరంలో

తిరుగుతున్నారని ఒక పితారు పిట్టేంది.
అందులో వాళ్ళు నిజమైతే తెలివైన,”
అన్నాడు సునానాయ కుడు .

రాజగురు మఱేలా పిడివస్తూ పూరితకుణ్ణి
కాలితో తన్ని, “బ్రహ్మదండి, లేలే, విన్నావా ఈ
పితారు! బిచ్చగాళ్ళ వేషంలో వాళ్ళు, శిష్యుల్ని
గుర్తుపట్టగలవా?” అని ప్రశ్నించాడు .

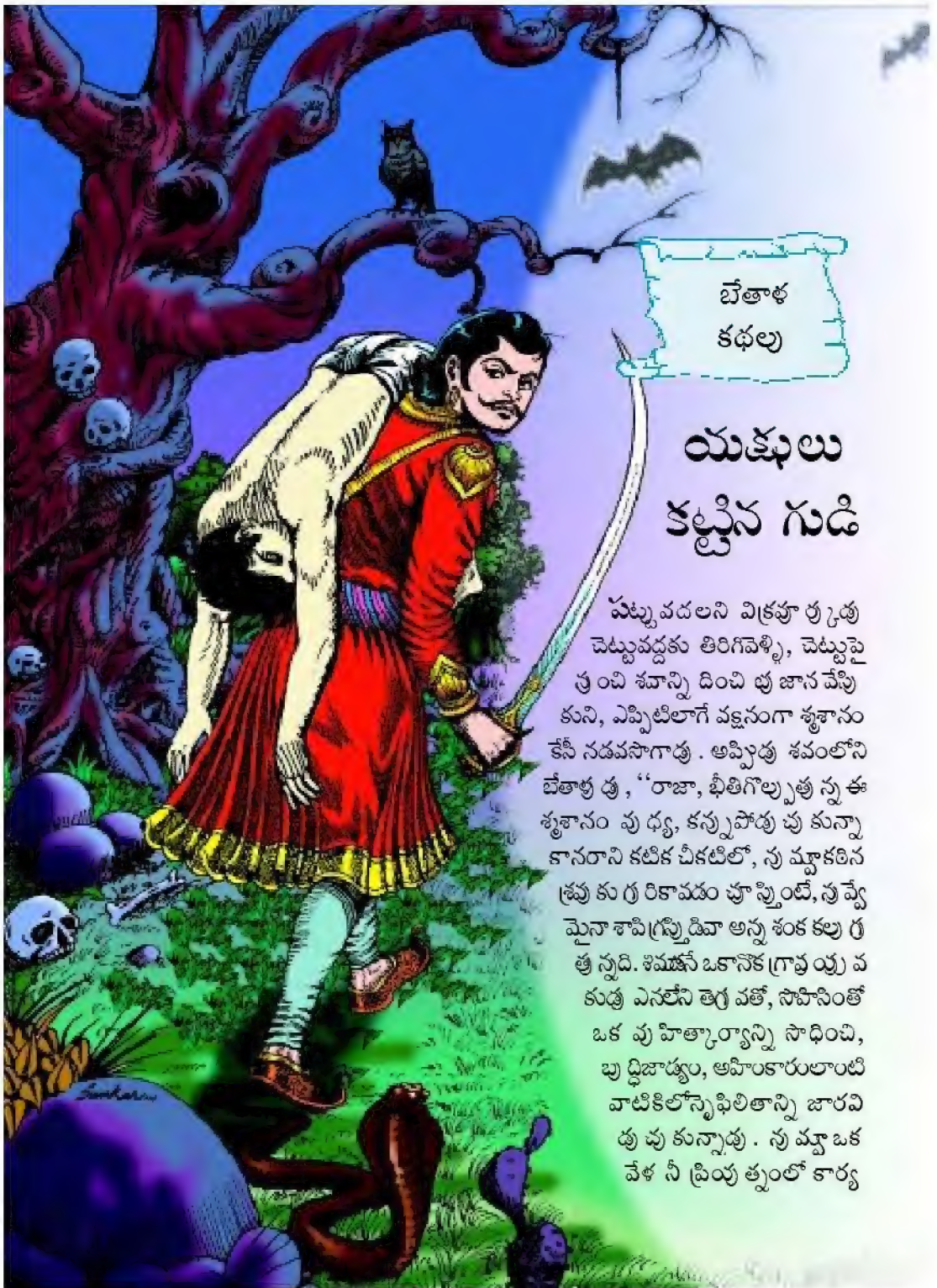
బ్రహ్మదండి పూరితకుడు చప్పిన లేచి
నిలబడుతూ, “గురు ప్రభో! వాళ్ళను బిచ్చ
గాళ్ళ వేషంలో కాదు, పుహారాజుల వేషంలో
వస్తూ గుర్తుపట్టగలను,” అన్నాడు ఎంతో
ధీమాగా .

అప్పటివరకూ నోరు మెదపకుండా వున్న
పురిత, “అయితే, పుహారాజా! నగరంలో
వాళ్ళు బిచ్చగాళ్ళందరినీ పట్టుకుని ఇక్కడికి
తప్పించవున్నారా?” అని అడిగాడు .

రాజుగారు సరేనన్నట్టు తలవై పాడు .

పురిత, సునానాయ కుడూ గది నుంచి
బయటికి వెళ్ళారు . వాళ్ళ ఆజ్ఞ కాగానే
సేనీకులు బిచ్చగాళ్ళందరినీ వెతికి పట్టుకు
వచ్చేందుకు, నగరంలోని అన్ని వీధులకూ
పరిగెత్తారు .
-(ఇంకా ముది)

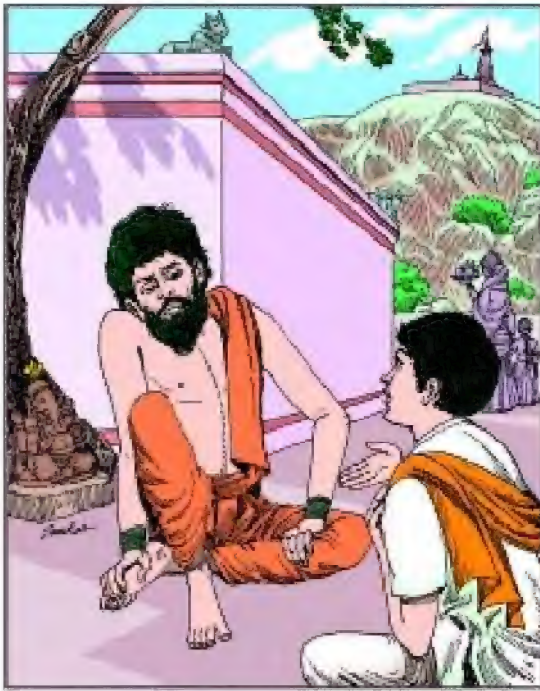

బేతాళ
కథలు

యక్షులు కట్టిన గుడి

పట్టువదలని విక్రపా ర్కృతు చెట్టువద్దకు తిరిగివెళ్ళి, చెట్టుపై నుంచి శవాన్ని దించి భుజాన వేసుకుని, ఎప్పటిలాగే వక్షనంగా శ్మశానం కేసీ నడవసాగాడు. అప్పిదు శవంలోని బేతాళుడు, “రాజా, భీతిగొల్పుతున్న ఈ శ్మశానం పు ధ్య, కన్నుపోతు భు కున్నా కానరాని కటిక చీకటిలో, ను మ్మాకరిన శ్రు కు గ్గ రికావడం చూ స్పిండి, నువ్వే మైనా శాపిగ్రస్తిడివా అన్న శంక కలు గ్గ తున్నది. శివభక్త ఒకానొక గ్రావ య్య వ కుడు ఎనలేని తెగ్గ వతో, సాహసంతో ఒక పు హిత్యార్థాన్ని సాధించి, బుద్ధిజాడ్యం, అహింకారులాంటి వాటికిలోస్పృఫిలితాన్ని జారవి డు భు కున్నాడు. ను మ్మా ఒక వేళ నీ ప్రియ త్నంలో కార్య

సఫలుడివైతే, ఆ శివమణిలా ప్రివర్తించకుండా ఉండేందుకు, వాడి కథ చెబుతాను, శ్రమ తెలియ కుండా, విను,” అంటూ ఇలా చెప్ప సాగాడు :

స్వి గంధమితం అనే గ్రామానికి సిమ్మి పాన గల, ఒక ఎత్తయి న పిర్వతం వీడి న్ని విశాల వైపు దేవాలయం ఒకటి ఉన్నది. ఐతే, అందులో ప్రతిష్ఠితవు న్న దేవతెవరో గ్రామ స్థిలకు తెలియదు. కారణం; ఆ పిర్వత శిఖానికి వెళ్ళడానికి సరైన మార్గం లేదు. ఆ ప్రదేశవుంతా విసిసిర్పాలతో, పుళ్ళ పొదలతో బీభత్సంగా మూట్టుంది.

ఆ గ్రామంలో శివుడనే ఒక ఇరవై ఏళ్ళయ్య వకుడుండేవాడు. వాడికి ఊహితేలిసీ నప్పిటి నుంచీ భక్తుల కథలు వినడం, ఆ తర్వాత చదవడంలో చాలా అసిక్తి ఉండేది. వాడు వుంచి తెలివిగలవాడు; అంతకు

వుంచి తిరుగు లేని సాహసీ. వాడికి బాల్యం నుంచీ పిర్వతం వీడి దేవాలయంలోని దేవతా దర్శించాలనే కోరిక ఉండేది. ఒక రోజున వాడు తన వున్న లోని కోరికను తల్లికి చెప్పాడు. అది వింటూనే ఆమె బెంబేలు పడిపోతూ, “నాయ్ నా! ఇలాంటి కోరికతో దుస్సాహసానికి పొల్పడకు. వు న గ్రామ మి శివాలయం ఆవరణలో మన్న బైరాగి, కొన్నళ్ళ క్రితం ఆ పిర్వతం ఎక్కి, ఆపేసమన్న దేవాలయాన్ని చూడాలనే ప్రియ త్నంలో ఒక కన్ను పొగొట్టుకున్నాడు,” అన్నది.

ఆ మర్నాడు శివుడు, బైరాగి వద్దకు వెళ్ళి, తన పిర్వతం వీడి దేవాలయాన్ని చూడాలనుకుంటున్నట్లు చెప్పాడు. అప్పుడా బైరాగి, శివమణి జం తట్టి, “ఆ పిర్వత శిఖరం చేరడం ఏవుంత అసాధ్యం కాదు. నేనా పిర్వత శిఖరం చేరాను కాని, అక్కడ ఒక కొవ్వారి అయిన యి డొకడు శీపించిన కారణంగా, కన్నొకటి పొగొట్టుకున్నాను. ను మ్న పిర్వత శిఖరం చేరగల ఉపాయం మాత్రం చెప్పగలను; ఆ తర్వాత అంతా నీ అదర్శిం!” అని, ఆ ఉపాయ వే వు బో చెప్పాడు.

శివమణి, తను బైరాగి దగ్గరకు వెళ్ళిన సింగతి తల్లికి చెప్పలేదు. ఒక వారం రోజులు ఆగి వాడు, ఒకనాటి ఉదయ వేళ, వు హాశివమణికి ప్రీతిపాత్రమైన వూరేడు దళాలు వెంట తీసి కుని, పిర్వతం ఎక్కడానికి బయల్ లేరాడు. బైరాగి చెప్పినట్లే పర్వతం దిగువభాగాన, ఒక బండరాయి వీడి వు హాశివమణి రూపిం లీలగా చెక్కబడిమన్నది. శివమణి రూపానికి నవ్వు స్కిరించి, వూరేడు దళాలను పాదాలవద్ద కొద్ది

—సమీపాచి తీసి కుని తలపై ద పేట్టుకు
న్నాడు . ఆ దళాల వృషీవు వల్ల వు శ్రమిర వు
కోమావిషిసిర్నాలు అసిల్లు దగ్గరకు రామా
ఇది బెర్గాగి ఎంతో శ్రమి ఎచి తెల్లు సి కున్న
రహిసింగి!

వి ట్టవు ద్యాహ్నిసివు యా నకిశిమత్తు సిగం
పిర్వతం ఎక్కగలిగాడు . అంతలో, సివు పొన
ఉలితో ఎవరో శిల చెక్కుతున్న సవ్యడి వాడికి
ఎనిపించింది. శిమత్తు అట్లు కేసీ తల తిప్పీ
చూ శాడు . విలువైన వస్త్రాభరణాలతో వున్న
ఒక దేవతా పితృ పు థు ఉలితో శివలింగం
చెక్కుతున్నాడు. ఐతే, అది పు థ్య పు థ్య
బీటలు వార త్త న్నది. బైరాగి చెప్పినయక్తుడు,
ఇతడే అని గ్రహించిన శిమత్తు , పై ల్లగా అతడి
పు ంధు కు వెళ్ళి వినయంగా నమస్కరిం
చాడు .

దేవతాపితృ పు థు తల ఎత్తి శివశ్లో
చూస్తూనే కోపింగా, “ఒహ్హో, అల్పవూ నమా
లకు, నా బోటి యై ి థు కూడా ఎంత పు ల
కన్నెపాయాడు ! ఆ పు థ్య ఒక బెర్గాగి; ఇప్పిథ
ను మ్హ. స్వాస్థ్యపిర్ లెఫ్ వీ వూ నమూ వలన,
వూ పై జలకు ఆటంకు కలగకుండా, పిర్వత
వూ రాగ్ని థు గ్గవు ంచేశాం. ఐనా, ఎలా ఇక్క
డికి రాగలిగామో అలనాడు వచ్చిన బెర్గాగి
ఒకకన్ను పొగొట్టుకున్నాడు , ఎరగవా?” అని
ప్రిశ్నించాడు .

ఆ ప్రిశ్నకు శిమత్తు వినయంగా, “యో
త్తమా ! ప్రి ి శబించిన బెర్గాగి ద్వారా, ప్రి
యై ి థు ఈ పిర్వత ప్రాంతాన పు హాశిమతీ
పిట్ల చేసిన అపిచారాన్ని గు రించి విన్నాను .
కొంత కాలం కిందట, పిర్వతం అంపు న మ్హ

అడవిలోంచి, ఒక ఆదివాసీ పిర్వతం ప్రి డికి
వేటాడవచ్చి, అక్కడనిల్చి మా లింగాకారాన్ని
తలపీంపి చేసి ఒక బండరాయి ని చూసీ,
దానిని అడవిపై లతోపై జిన్నాడు, ‘శివా, పు హా
శివా’ అంటూండగా, ప్రి యై ి థు అది
గవు నించి, ‘ఒరే, పూ ర్థుడా! చిట్టడవిలో
కీసిరబాసిర తీగలకు పై చిన పై లతో బండ
రాయి ని పై జిన్నాడు, శివనాపు ం జపిస్తావా?
ఎంత అపిచారం!’ అంటూ రాయి ని పిగల
గొట్టి, అతణ్ణి అక్కడి నుంచి తరివే శాడు ,”
అని ఇంకా ఏదో చెప్పబోతుండగా, యై ి థు
వాణ్ణి వారించి, “నువ్వు చెప్పే యక్తుల్లో
నేనొకణ్ణి. నాబరు యై ి థున థు . ఇదంతా,
ఈ పిర్వతం ప్రి డ తిర్గు థు న్న ఏ యై ి థు
నుంచో, ఆ బెర్గాగి తెల్లు సి కుని మూటాడు .
దీనికన్న ముఖ్యమైన సంగతేమండే—ఆది
వాసీని ఇక్కడి నుంచి తరివి వేసిన పు ర్

“ఐం, పుహాశిమత్తు పుఘగంభీర స్వీరంతో, ‘కల్లాకపిటం ఎరుగని నా భక్తుణ్ణి పిరిహించడవు గాక, అతడు పై జిన్నెన్న నా రూపాన్ని పిగలగొట్టారు గనక, ఈ పిర్వతం వీడనాకొక ఆలయాన్ని నిర్మించి, అందులో ఎలాంటి లోపివూ లేని శివలింగాన్ని ప్రతిష్ఠించండి. నిస్వార్థపరుడైన నా భక్తుడికి వూత్రవు అది సాధ్యపిడుతుంది. అంత వరకూ, పురంతా ఈ పిర్వతాన్ని వదిలి పులొకాలకు పాలేర్చు, అని శాసించాడు,” అని చెప్పాడు.

ఇదివిన్న శివుడు అద్భుతం చెంది, “యక్షోత్తమా! ఎలాంటి లోపివూ లేని శివలింగాన్ని తయారు చేయడం అంత కష్టమా?” అని అడిగాడు.

ఆ ప్రశ్నకు యర్రాడు ఉస్సెర్రువుంటూ, “అవత్తు! ఆలయం అల్లుతే నిర్మించాం

కాని, ఏ లోపివూ లేని శివలింగాన్ని తయారు చేయడం అసాధ్యంగా తోస్తున్నది. చూస్తూన్నామా? ఈ శివలింగం పుధ్యలో బీటలు పిడిపాతున్నది,” అన్నాడు.

అప్పిడు శివుడు, యక్షుడు చెక్కుతున్న శివలింగానకేసీ చూస్తూ, చేతులు జోడించి, “పుహాశివా! నిన్ను భక్తితోఁబించు కునే అర్హత, వూబోటి సాహస్య వూ నమఱకు కూడా ఉన్నది. వూ గ్రామస్థులే కాక, మరెందరో భక్తులు, పుప్పులవూసించడం కోసం తపిస్తున్నారు. ఎవరి ప్రియత్నం, ప్రియయం లేకుండా మీరేస్వయంగా వెళ్ళి ఆలయంలో ప్రతిష్ఠితులు కండి!” అన్నాడు.

ఆ పుర్రణం బీటలు వారిమాన్ శివలింగం నునుపుదేరి నీలికాంతులతో పైరిసి పొల్చింది. శివత్తూ, యర్రాడు అబ్బుర పొట్టతో చూస్తూండగానే అది అక్కడ మాయమై ఆలయ మోగర్భర డిలో ప్రతిష్ఠితమైంది.

వెంటనే శివత్తూ, యర్రాడు ఆలయం కేసీ పరిగెత్తారు. పర్వతం మీదవున్న యర్రలందరూ ఆలయాన్ని చేరి, శివలింగాన్ని అభీషకించారు.

తర్వాత యర్రయ శోధన, పుగతా యర్రలకు శివుణ్ణి గురించి చెప్పి, అతడితో, “పుహాశిమణిపిట్లనీ భక్తిసాటిలేనిది. యర్రల మైన పుప్పు ఎల్లవేళలా ఇక్కడ మూడడం శాస్త్రసిద్ధుతం కాదు. పుహాశిమణికి వైతి పాత్రుడవైన నవ్వు, ఈ ఆలయ నిర్వహణ బాధ్యతలు స్వేకరించవలసిందిగా కోరుతున్నాను,” అన్నాడు.

దానికి శిష్యుడు, “వీ అదరణకు చాలా క తజ్జుణ్ణి. వీరు నిర్మించిన ఈ అద్భుత ఆలయాన్ని దర్శించు కునే అవకాశాన్ని నూలకు కల్పించండి. అలాగే వీ శాసించిన ఒక కన్ను పొగొట్టు కున్న దైత్యునికి దాన్ని వు శ్శి వచ్చేలా చేయండి. అప్పుడే, నేను ఆలయ బాధ్యతలు స్వీకరించలేను. ఇక శివమహా” అని అక్కడినుంచి వెనుదిరిగాడు.

బేతాళుడు ఈ కథ చెప్పి, “రాజా, యక్షులంతటి వాళ్ళకే సాధ్యపడని శివలింగ ప్రతిష్ఠాపన చేసిన శిష్యుడు, వాళ్ళ కోరినా ఆలయ నిర్వహణ బాధ్యతలు చేపట్టడానికి ఎందుకు నిరాకరించాడు? అది ఇప్పటి తన స్థాయికి తగినది కాదన్న చులకన భావమా? లేక ఆ “ఇంట్లో ఏదైనా బుద్ధివంధ్యానికి లోనయ్యాడా? ఇవేమీ కాక, వాడిలో మరేదైనా స్వార్థబుద్ధి చొట్ట చేసి కున్నదా? ఈ సిందేహాలకు సివూధానం తెలిసీ కూడా చెప్పక పోయావో, నీ తల పిగిలిపోతుంది,” అన్నాడు.

దానికి విక్రవూర్కుడు, “బాల్యం నుంచీ భక్తుల కథలు విన్నాడు, చదవడంలో ఆసక్తిగలవాడు గనకనే శిష్యుడు, ఎవరూ పొసాహించని పిర్యతం వీ దికి ధైర్యంగా వెళ్ళగలిగాడు.

అక్కడ వాడి భక్తి ప్రభావం కారణంగానే శివలింగ ప్రతిష్ఠాపన జరిగింది. ఆ అద్భుతాన్ని స్వయంగా తిలకించిన వాడిలో భక్తి భావం ఇనువు దించడం, ఆధ్యాత్మిక విషయాల గురించి వు రింత లోతైన తెలుసుకోవాలన్న జిజ్ఞాసకలగడం సిహజం. అందువల్ల వాడిలో ఆలయ నిర్వహణపట్ల చులకన భావం లేదని తెలుస్తూనే వున్నది. అలాంటి భక్తి ప్రపిత్తులు గల వ్యక్తుల్లో బుద్ధివంధ్యం, స్వార్థంలాంటివి ఉండేందుకు ఏమాత్రం అవకాశంలేదు. శివమహాలోని, వు హాశిష్యులూ డాలన్న కోరిక కేవలం స్వార్థం కాదు. అదొక మహోన్నతమైన తపన. మానవ ప్రేమను తనలో ఇప్పుడు కున్న దివ్యబ్రహ్మ. ఆలయంలో శిష్యుని దర్శించాక, అతడు అక్కణ్ణించి వెళ్ళడం మరిన్ని ఆధ్యాత్మిక శిఖరాలను అధిరోహించడానికే గాని స్వార్థంతో కాదు. అది విశాల వూనవకల్యాణంతో వు దిపిడి నది,” అన్నాడు.

రాజుకు ఈ విధంగా వక్షనభంగం కలగగానే, బేతాళుడు శవంతో సిహ మాయమై, తిరిగి చెబ్బెక్కాడు.

— (కల్పితం)

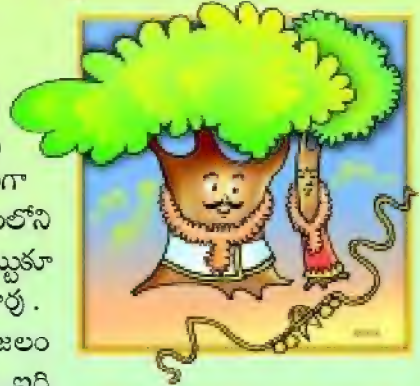
[ఆధారం : ఎస్. శివనాగేశ్వరరావు రచన]

చెట్లకు పెళ్ళి

చెట్లు చేమలను సైతం దైవంగా పూజించే సింప్రి దాయ్లం మనదేశంలో ఉంది. ఆ చెట్లకు పెళ్ళిళ్ళు చేయడం కూడా అరుదైన విషయం కాదు. ఆవిధంగా వుధ్యకేరక తెనకుర్ర స్సెలోని శివాలయ ప్రాంగణంలోని అరవ్వేళ్ళ మర్రి చెట్టుకూ, ఇర్రుదై అయిదేళ్ళ మేమ చెట్టుకూ ఇటీవల సింప్రిదాయ్ బద్దంగా పేళ్ళి జరిపించారు. ఆలయ పూజారి మొదట మర్రిచెట్టుపై పవిత్ర జలం చల్లి, దాని బోదెమట్టు తెల్లటి వస్త్రాన్ని చుట్టాడు. ఇది పేళ్ళి కొడుకు వస్త్రధారణ. ఆ తరువాత మేమచెట్టుకు ఎర్రపట్టు చీరకట్టాడు. ముహూర్తసివు యం సివీ పీంచగానే, ప్రి జారి బంగార తాలిబొట్టును తీసి, అక్కడ చేరిన భక్తుల వేదవుంత్రాలు చుట్టు పిక్కల వూర్ల వూర్ల త్రోవడగా వుర్రి చెట్టు తరుగునమేమచెట్టుకు మూంగల్యధారణ చేశాడు.

తలలు లేని విగ్రహాలు

తమిళనాడు వేల్పూర్ జిల్లాలో కొన్ని అవ్యూహారి ఆలయాల వుండు వు ఖ్యంగా ద్రౌపది ఆలయాల వద్ద తలలు లేని విగ్రహాలు కనిపిస్తాయి. ఆలయంలో జరిగే ఉత్సవ సివు యాల్లో వూత్రం తలలను అతికిస్తారు. ఇతర సివు యాలలో విగ్రహాలు తలలతో ప్రిర్తిగా కనిపిస్తూ గ్రామానికి అతివ స్థి, అనావ స్థి, అగ్ని ప్రివూదాలు వంటి అరిష్టాలు వాటిల్లుతాయని ఒక నవుక్రం. కుర్త్రోత్ర యుర్ధంలో పొండ

మఱుకు విజయం కాంిస్త్రి, తనను బలిచెస్సి కున్న అర్చన కువూర్త్రు అరవాణన (ఇలావంత్రుడి) విగ్రహంగా దీనిని చెబుతారు. అందువల్ల అతడు తలలేకుండా కనిపిస్తాడు.

హిమాచల ప్రదేశ్ జానపద కథ

ఇద్దరన్నదమ్ములు

ఛత్రప్తి ర్ రాజ్యాన్ని జ్ఞానచంద్ అనే రాజు పరిపాలించేవాడు. ఒకరు కు జ్ఞానచంద్ తప్పి, ఆయన గ్రామాలలో గాసి, స్వేదావంతో గాసి వున్నాడు కూడా జ్ఞానం కనిపించేది కాదు. ప్రజల సంతోషం పెట్టే ఏమోత్రం శ్రద్ధ కనబరిచేవాడు కాదు. వ్యవసాయాభివృద్ధికి బాహుళ్యం, చెరువులు తవ్వించడం, బాటలు పేయడం మొదలైన వాటిని పట్టించుకోవాడు. దాంతో ప్రజలు తినడానికి తిండి, తాగడానికి నీళ్లు లేక తరచూ కరువు మకాటకాలతో కటకటలాడే సాగుతు. అప్పు నా రాజు జ్ఞానచంద్ ఇలాంటి పరిస్థితులలోనూ ప్రజల మీద మోయలేని పన్నులు విధించేవాడు. వాటిని చెల్లించలేక ప్రజలు చెప్పలేని బాధలు అనుభవిస్తూ, ఏం చేయడమో అని తీవ్రంగా ఆలోచించే సాగుతు.

ఒక గ్రామం పోలిమేరలో ఉన్న పులిచెట్టుకింద గుమ్మరాడి చర్మిస్తూన్న గ్రామ ప్రజలను ఉద్దేశించి ఒకాయన, “ఇలాగే చూస్తూ కూర్చుంటే వున్న గతి ఏమవుతుంది? వున్నలో వున్నం వున్నం విధ్యంవల్ల ఒరిగే ప్రయోజనం శ్రావ్యం. ఇక ఏమోత్రం సిహించడానికి పీలు కాదు!” అన్నాడు.

ఆ పూటలన్న వ్యక్తివరు కుంజీలాల్. ఆయన ఇప్పటి రాజు జ్ఞానచంద్ తండ్రి పూరాజు అత్తల్యచంద్ సేవ్యంలో సేవకుడిగా అనేక యుద్ధాలలో పాల్గొన్నవాడు. ఆ పూజీ సేవకుడు ఇప్పిడు తవు సవు స్యల క్షేమాపరిష్కారం పూ పగలడా అని గ్రామ ప్రజలు అత తగా ఎదుర్కు పూ డసాగుతు.

“మొదట పన్నులు చెల్లించడం మానేద్దాం. పన్ను వసూలు కు వచ్చే అధికారి వట్టిచేతులతో తిరిగి వెళ్ళనీ. ఆ తరవాత రాజు ఏం చేస్తాడో చూద్దాం,” అన్నాడు కుంజీలాల్ సాలోచనగా.

చందమామ

“అమ్మో. అలాగే చేద్దాం. ఒకవేళ అధికారి తిరిగి వెళ్ళునుంటే నాలుగు తగిలించి పురీషిద్దాం,” అన్నార, అన్నాళ్ళు ఎంతో ఓర్పుతో క్షుణ్ణులను భరించిన గ్రామస్థులు ధైర్యాన్ని కూడదీసి కుంటూ. పన్నులు వసూలు చేసే అధికారి అదృష్టమో ఏమో గాని అట్టవంటి పెరిస్థితి ఏర్పడలేదు. పన్నులు చెల్లించడానికి సిరాకరించిన గ్రామ సీకి పన్నులు వసూలు చేసే అధికారిని కాకుండా, గ్రామస్థుల పుడికి సేవకులను పంపడానికి నిర్ణయించాడు రాజు.

గ్రామం పోలిమేరలో రాజధాని నుంచి సేవకులు కొందరు వచ్చి విడిది చేసే రాజు రాక కోసం

ఎదురైతూ పున్నాడని కొందర గ్రామస్థులు కుంజీ
లాలకు చెప్పారు. ఆ వార్త విని కుంజీలాలే ఏమాత్రం
భయపడలేదు. తప్పుకీర్తిలాల్‌ను వెంటబెట్టు
కుని వెళితే, రాజు సేనలను సులభంగా ఎదుర్కొని
పొరదొలవచ్చు అనుకుని అతని వద్దకు వెళ్ళాడు.

అయితే, పరికివాడైన కీర్తిలాల్ అన్న వచ్చిన
ఉద్దేశం గ్రహించి, “పుంపు అన్నయ్యా, ఆరోగ్యం
బాగా లేదు. పిల్లి విక్రాంతి తీసుకోమని మైద్యులు
సిలహా ఇచ్చారు,” అన్నాడు బాధనటిస్తూ.

ఆ పూట వీని కుంజీలాల ఆశ్చర్యం చెందలేదు.
ఆశాభంగానికి గురికాలేదు. గ్రామంలోని యువకు
లందరినీ కూడగట్టుకుని రాజు సేనలకులను ఎదు
ర్కొన్నాడు. అదృష్టవశాత్తు, గ్రామయౌవకులు
సేనలకులన్నా అధికసంఖ్యలో ఉండడంతో, వాళ్ళు
సేనలకులను ధైర్యంగా ఎదుర్కొని సులభంగా
ఓడించారు.

విజయం సాధించి వచ్చిన గ్రామ యౌవ
కులకు కీర్తిలాల్ గ్రామస్థులతో కలిసి ఘన

స్వాగతం పలికాడు. అన్నను తెగమెచ్చుకున్నాడు.
“అన్నయ్యా, నువ్వు పీల్చినప్పుడు నిజంగానే
నేను నీతో రావాలనుకున్నాను. అయినా మైద్యుడి
సిలహాను జవదాటలేక పొయ్యాను. అయినా,
సేనలకుల నుంచి కొల్లగొట్టిన దాంట్లో నాకూ
కొంత ఇవ్వా. ఎంతయినా, నీ తమ్ముణ్ణి
కదా?” అన్నాడు.

కుంజీలాలకు తప్పుడితో గొడవ
పెడడం ఇష్టంలేదు. అందువల్ల సేనలకుల
నుంచి కొల్లగొట్టిన దానిలో కొంత ఇచ్చి
అతన్ని సంతోషంగా సాగనంపాడు.

రాజు జ్ఞానచంద్ తనను విజయోత్సా
హంత అట్టేకాలం ఉండనివ్వడనీ, తనను
శింహదానికి తగిన అవకాశం కోసం ఎదురు
చూస్తున్నాడనీ కుంజీలాల గ్రహించాడు. తనను
గురించి భయపడ లేదు గాని, తన భార్యను
తల్లి పుకుని విచార గ్రస్తుడయ్యాడు. ఆయన
భార్య గంగాదేవి నిండు చూలాలు. ఆయన
ఒకనాడు, “గంగా, రాజు నన్ను శింహాలన్న కతో
నీకు హాని కలిగించవచ్చు. అందువల్ల నిన్ను
పూరంలో ఉన్న సురక్షితమైన ఒక కొండ గ్రహి
వదిలిపెడతాను. అక్కడ నీకు ఎలాంటి హాని
జరగదు. ఇక్కడి ప్రభు దకర పరిస్థితులు కుదుట
పెట్టాక నేనే వచ్చి నిన్ను తీసుకు వస్తాను,”
అన్నాడు.

భర్తను ఒంటరిగా వదిలి వెళ్ళడానికి గంగా
దేవి మొదట ఒప్పుకోలేదు. “ప్రభూ, తప్పుడు
వెళ్ళి రాజుగారికి పూపిణ్ణు చెప్పికుంటే సిరి
పొతుంది కదా. ఆయన తప్పికి పుంపుగలడు,”
అని ప్రాధేయపడింది.

“అది జరగని విషయం గంగా. నున రాజు అలాంటి
రకం కాదు. నిశ్చయదలై గ్రామ ప్రజలను అతడు
వేధించడం చూస్తున్నామకదా! రాజు తన వైఖరిని
పూర్తిగానే వరకు నేను పొరాడక తప్పదు,”
అన్నాడు కుంజీలాల దధనిశ్చయంతో.

ఒక తిరుగు లేని నిర్ణయానికి వచ్చిన భర్తతో వాదించి ప్రయోజనం లేదని గ్రహించింది గంగాదేవి. అందు వల్ల కావలసిన ఆహార విదార్థాలను, వస్త్ర సామగ్రిని తీసుకుని భర్తవెంట, అయిన చెప్పిన కొండ గుహను చేరింది. గుహలో ఆమెకు కావలసిన వసతి సౌకర్యాలు కల్పించాడు కుంజీలాల్. ఆ తరువాత, “గంగా, నున బిడ్డ అనినా న వీరు గుహ పెరిగి పెద్దవాడై మన శత్రువులను తుదముట్టించగలడు. నువ్వు భయపడవద్దు. నేను త్వరలో తిరిగివస్తాను,” అని భార్యకు ధైర్యం చెప్పి, బరువెక్కిన హుదయంతో అక్కడి నుంచి బయలుదేరాడు.

కొన్ని రోజులు గడిచాయి. కుంజీలాల్ సాయంత్రం కోర్తూ రాజు అతని వద్దకు తన భార్యను పంపాడు. రాజ్యం దానిని పాలిస్తాడు. ప్రాంతంలో తిరుగు బాట బయలుదేరిందని, దానిని కుంజీలాల్ అణచివేసినట్లు తెలుస్తూనే ఉంది. కుంజీలాల్ గ్రామ ప్రజలు పిన్నులు చెల్లించకుండా మునుముందు శాంతి సౌఖ్యాలతో హాయిగా ఉండవచ్చని భావించి, రాజు సందేశం వినిపించాడు.

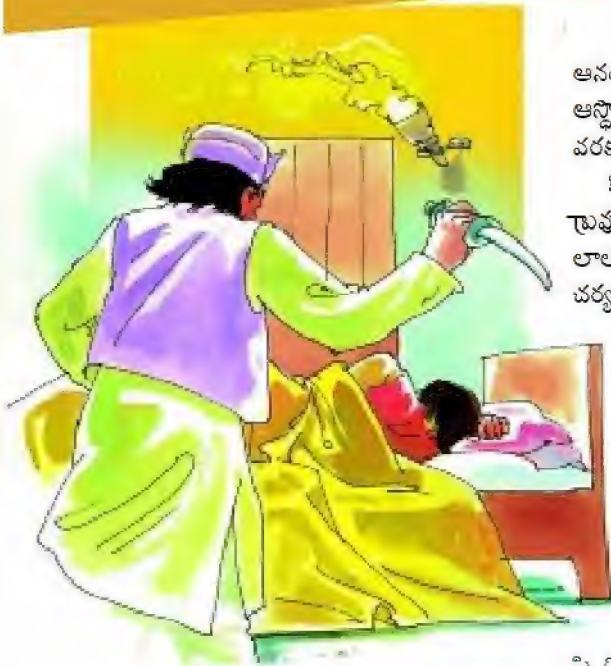
రాజు పూట పట్ల అంతగా నమ్మకం లేకపోయినప్పటికీ, కుంజీలాల్ తన గ్రామం పై ఆసక్తి ఉన్నట్లు తెలుసుకోవాలని నిర్ణయించాడు. పుల్లీ తప్పుడు కీర్తిలాల్ సాయంత్రం కోరాడు. అతడు అన్న వెంట వెళ్ళడానికి అంగీకరించాడు. విజయం సాధించినట్లు తెలుస్తూ, రాజు నుంచి పిలుపు బహుమతి పొందవచ్చని ఆశించాడు. ఇద్దరూ దుమ్ములూ తిరుగు బాట జరుగుతున్న ప్రాంతం కేసి బయలుదేరాడు. తీరా అలజడి పడితే దాన్ని సమీపంలో ఉన్న కీర్తిలాల్ ఇంటికి తిరిగి వెళ్ళాలని నిర్ణయించి, “అన్నయ్యా, నాకు తలనొప్పి తీవ్రంగా ఉంది. అతడు మేల్ లేనంతగా నిరసించుకున్నాడు. నేను నివేదితగా రావడం నీకు అదనముగా ఉన్న తప్ప ఉపయోగం ఉండదు,” అన్నాడు.

చంద్రమౌళి

కుంజీలాల్, అతన్ని వెనక్కు పంపేసి తన పూత్రం తిరుగుబాటును అణచడానికి వెళ్ళాడు. తిరుగు బాట చేస్తూన్న ఆ గ్రామ పట్టణ కుంజీలాల్ మంచితనం, ధైర్యం గురించి అంతకు ముందే విని ఉండడంవల్ల ఆయనకు సాదరంగా స్వాగతం పలికారు. ఆ ప్రాంతంలో అలజడిని మానుకుంటే-రాజువైపు నుంచి వేధింపులు వూరిపించి చక్కగా పరిపాలించే విధంగా చేయిస్తానని కుంజీలాల్ వారికి నచ్చజెప్పాడు. కుంజీలాల్ పూట పూట వారికి నమ్మకం కుదరడంతో-రాజుకు వ్యతిరేకంగా జరుపే తప్పు తిరుగు బాట ఉద్యమాన్ని ఉపసంహరించుకోవడానికి అంగీకరించారు.

స్వేచ్ఛబలాన్ని ఉపయోగించకుండా, ఎలాంటి రక్షణ లేకుండా తిరుగు బాట ను అణచగలిగి

నందు కు కుంజీలాల్ ఎంతో సంతోషించాడు . ఈ శ్రీ భవార్చన రాజుకు తెలియ జేయడానికి ఉత్సాహంతో బయలుదేరాడు . పూర్ణపు ధ్యంలో కీర్తిలాల్ కనిపించడంతో, “ఇంకా ఇంటికి వెళ్ళ లేదా?” అని అడిగాడు .

“అక్కడి ప్రజలు నీకేదైనా హాని చేయగలరేమో అన్న అప్రమాదం కలిగి ఇక్కడే ఆగిపోయాను, అవసరమైతే వచ్చి సాయపడదామని,” అన్నాడు కీర్తిలాల్ . తప్పుకొని అసలు ఉద్దేశం గ్రహించి నవ్వుకోసం కుంజీలాల్ అతనికి క తజ్జవల తెలియజేసి, “చాలా సంతోషం. రాజభవనానికి వెళుతున్నాను . నువ్వైతే,” అన్నాడు .

“అవసరమేమిటి . తప్పుకుండా వస్తాను . రాజు గారు ఇచ్చే బహుమతి లను తీసుకు వెళ్ళడానికి తోడు ఉండాలి కదా?” అంటూ అన్న వెంట బయలుదేరాడు కీర్తిలాల్ .

అయితే, అన్నదమ్ములను చూసేగానీ, వాళ్ళు తెచ్చిన సంతోషకరమైన వార్తను వినిగానీ రాజు

ఆనందించలేదు . “సిరిసిరి, ఇక్కడే కొన్నాళ్ళుండి ఆస్థాన స్నేహితులు గా చేరండి. నా ఆస్థానంలో ఇంత వరకు స్నేహితులు లేరు,” అన్నాడు పు క్క సిరిగా .

కొన్నాళ్ళు గడిచే సరికి, ఇద్దరమ్ముల పు ధ్య గ్రహ సృ రాగాలు లేవని రాజు గ్రహించాడు . కీర్తిలాల్ ధనాశాపితడని, దబ్బుకు ఎలాంటి పూ త్త క చర్యకల్ప నా పొల్పడ గలడని కూడా పసిగట్టాడు .

కుంజీలాల్ ను కీర్తిలాల్ చేతు లతోనే కడ తేర్చే పూ ర్ణం ఆలోచించాడు . కీర్తిలాల్ ను ఒకరోజు పుంచిగా చేరబెలిచి, అన్న సృ హత పూ ర్చినట్టులు తే, అతనికి తన కుమార్తె నిచ్చి వివాహం చేస్తానని ఆశ పూ పాడు .

కీర్తిలాల్ అన్నతో కలిసి ఒకే గదిలో పెద్ద కుని నిద్రపోవడం వల్ల, రాజు దెప్పినట్టు చేయడం అతనికి చాలా సులభమైపోయింది.

గట్టు చుట్టూ కాకుండా ఆ దారణ క త్యాన్ని ప్పి ర్చి చేసి, రాజు వద్దకు వెళ్ళాడు కీర్తిలాల్, రాజు కుమార్తెను పేళ్ళాడు దావు న్నూరారాతో. అయితే, రాజు, “తొడ బుట్టిన అన్న పు ద ఇన్ని వుంత గ్రహపు, కనికరం లేకుండా రా న్ని డిలా ప్రవర్తించిన నీకు ఎవడైనా కుమార్తెనిచ్చి పేళ్ళి చేయ గలడా? నువ్వైతేనే నేరానికి నీకు పు రణ దండన విధించాలి. నా ప్రౌఢ్యంతో చేశామగనక, యా వజ్రపకారాగార శి విధిస్తాన్నాను,” అంటూ భటు లకు అప్పగించాడు .

అదేసమయంలో అక్కడ కుంజీలాల్ గ్రామంలో, కుంజీలాల్ విషయం తిరిగి రాగలడని, ఆయనకు ఘనంగా స్వాగతం పలకడానికి ఏర్పాట్లు చేస్తాన్న ప్రజలు ఆయన పు రణవార్త విని తలపేసేదు గు పెడ్లట్టు పిలవలలాడి పోయారు . అదే తప్పుకొని చేతిలో పు రణించాడని తెలియడంతో దిగ్భాం తికి లోనయ్యారు .

కొండ గు పాలో ఉన్న గంగాదేవి భర్త కోసం ఎదుర్చు చూడగలిగింది. రోజులు, వారాలు, నెలలు, సంవత్సరాలు గడిచిపోయినా ఆయన నుంచి

ఎలాంటి సిపా చారపూ రాకపోవడంతో పిచార పెడసాగింది. అయితే, కొత్తకు వజ్రలాలపు సిక్రపంగా పేంచసాగింది.

ఆ తల్లికొడుకులు ఉంటూన్న గృహసిఫీపిం లోనే పురొక గృహలో ఒకప్పుని తపిస్తూనే ఉంటూ ఉండేవాడు. అయినకు కొన్ని అప్పుత శక్తులు ఉన్నాయి. ఒకనాడాయన దామినిన్న సేలయేట్లో స్నానం చేసి వస్తూ గృహసిఫీపింలో ఆడు కుంటూన్న వజ్రలాలపు చూసి ఆశ్చర్య పోయాడు. వజ్రలాలపుని తల్లి వద్దకు తీసుకు వెళ్ళాడు. గంగాదేవి తప్ప బాధలను పునికి చెప్పకున్నది.

పుని దివ్యద స్థితో కుంజీలాలకు వాటిల్లిన అపాయాన్ని తెలుపుకున్నాడు. వజ్రలాలకు విద్యా బుద్ధులు నేర్పి, వాడి తండ్రిని హతపూర్విన వారి పీడపిగ సాధించేలా చేస్తానని గంగాదేవికి పూట ఇచ్చాడు. అప్రియత్నంలో తన బిడ్డకు ఎలాంటి అపదా వాటిల్లకూడదని గంగాదేవి భయపడింది. అలాంటి భయం వద్దని ముని ఆమెకు ధైర్యం చెప్పాడు. ధరిస్తే మాయమై పోయే ఒక చొక్కాను పుని వజ్రలాలకు ఇచ్చాడు. వజ్రలాల అప్పు దీవెనలు, పుని అశీస్సులు పొంది, పుని ఇచ్చిన చొక్కాను వేసుకుని అద శృంగా రాజభవనం కేసి బయలుదేరాడు. ఏపూత్రం ఇబ్బంది లేకుండా రాజభవనంలో (వెళిగిందాడు).

“జ్ఞానచంద్, ఈ రోజుతో నీ పాపం విడిచింది. నీ మాట నమ్మిన నా తండ్రిని మోసగించావు; సొంత తప్పుడి చేత చంపేందామా అయిన తప్పుణ్ణి ఈ నేరం చేయడానికి మితికొల్పామా ఇది స్వయంగా హత్యచేయడంకన్నా వందరెట్లు మోరమైనది,” అన్న పూటలు విని రాజు జ్ఞానచంద్ హడలి పోయాడు. పూటలు ఎక్కడి నుంచి వస్తున్నాయో గ్రహించలేకపోయాడు.

చందమామ

“నువ్వెవరు? ఎక్కడి నుంచి పూట్లాడుతున్నావా?” అని అడిగాడు రాజు వణుకుతూన్న కంఠస్వరంతో.

“నీకది తెలియ నవసరం లేదు!” అన్నాడు, వజ్రలాల అద శృంగానే. పురొక రాజు కింద పిడి గిలగిల తన్నుకుంటూ ప్రాణాలు వదిలాడు.

వజ్రలాల తల్లి వద్దకు తిరిగివెళ్ళాడు. స్వగ్రామానికి తిరిగి వెళ్ళవలసిన సమయం ఆసన్నమయిందని చెప్పి ముని, తల్లికొడుకులను వెంటబెట్టుకుని వాళ్ళ గ్రామానికి వచ్చి, గ్రాపుస్థిలకు జరిగింది వివరించాడు. గ్రాపుస్థిలు, పిరపూ నుంచు చెందారు. వజ్రలాలపు తప్ప పూతన నాయకుడిగా కీర్తించారు!

చందమామ కబుర్లు

ఇంగ్లాండులో భారతీయ ఉత్సవాలు

బ్రిటిష్ హోమ్ ఆఫ్ కాపు స్కూల్ దీపావళి జరుపా కున్నారనీ, లండన్ నగరంలోని హిందు ముఖ్య థేవు నదిలో గణేశ నివు జ్ఞనం జరిపారనీ వెలువడిన వార్తలు హిందు ముఖకు ఆనందం కలిగించే విషయం అనడంలో అశ్చర్యంలేదు. ప్రి థే నుంచి తెప్పించిన గణేశ విగ్రహానికి మూడు రోజుల పాటు ప్రి జలు జరిపే, ఆ తరవాత నివు జ్ఞనానికి తీసుకు వెళ్ళారు. ఇందులో వివిధ రంగాలకు చెందిన దాదామి పిడివేల వుంది ప్రిజలు పాల్గొన్నారు. ఇంగ్లాండు లోని హిందూ కల్చర్ అండ్ హిరిటేజ్ సొసైటీ గణేశ చతుర్థి ఉత్సవాన్ని ఏర్పాటు చేసింది. హోమ్ ఆఫ్ కాపు స్కూల్ ఒక పేద్ద హాలులో, పేద్ద పేద్ద నెతారావు లక్ష్మణుల విగ్రహాలను ప్రదర్శనకు ఉంచారు. పలు ముఖ్య వుంతులు, పార్లమెంటు సభ్యులు, లార్డ్స్, బెరోనెస్లు ఈ ఉత్సవానికి హాజరయ్యారు.

ప్రధాన వుంతు బ్రిటిష్ జేంట్స్ క్లబ్ తన ప్రత్యేక సందేశంలో, “బ్రిటన్ విజయ్ నాకి భారతీయ సంతతి ప్రజానీకం చేస్తూన్న వుహిత్తరక పీని గురించి అలోచించడానికి ఇదొక చక్కని అవకాశం వున కందరికీ కల్పిస్తున్నది,” అన్నారు.

అంతరిక్షంలో మూడు దృగ్విషయాలను చూసిన విలక్షణ మానం!

ఆరు వేల సంవత్సరాలకు ఒకసారి ఒక్క నెలలోపల జరిగే మూడు అంతరిక్ష అద్భుతాలు గత అక్టోబర్ లో జరిగాయి. రెండు గ్రహణాలు, అంగారక గ్రహం భూవు సపీ పంలోకి రావడం ఒక్క నెలవ్యవధిలోనే జరిగాయి. ఒకే చోటి నుంచి ఈ మూడు దృగ్విషయాలు వయ్యెళ్ళకు ఏఒక్కరూ చూడలేరని అంతరిక్ష శాస్త్రవేత్తలు చెబుతున్నారు. అక్టోబర్ 3వ తేదీ సూర్య గ్రహణం, అక్టోబర్ 17వ చంద్రగ్రహణం

ఏర్పడడంతో పాటు అక్టోబర్ 30వ తేదీ అంగారక గ్రహం భూవుకి 6945 మిలియన్ కి.మీ. సపీ పంలోకి వచ్చింది!

చందమామ క్వీజ్ - 5

Co-sponsored by
Infosys FOUNDATION,
Bangalore

అన్ని సరైన సమాధానాలు
రాసిన ఒకరికి బహుమతి
రూ. 250లు.*

ఈ క్వీజ్ లో అడిగే ప్రశ్నలన్నీ 2005 జనవరి-

డిసెంబర్ మధ్య వెలువడిన చందమామ సంచికలలోని కథలు, శీర్షికల నుంచే ఉంటాయి. మంచి ఉన్నట్టయితే బహుమతి మొత్తం (ద్రా ద్వారా చదివినవి జ్ఞాపకం ఉంటే వీటన్నిటికీ సమా

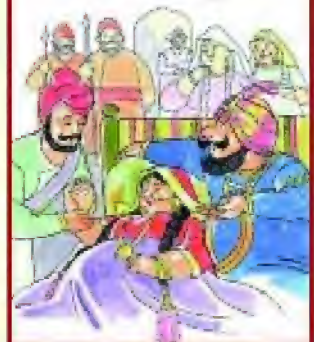
* సరైన సమాధానాలు రాసినవారు ఒకరికన్నా ఎక్కువ మంది ఉన్నట్టయితే బహుమతి మొత్తం (ద్రా ద్వారా తీసిన ఐదుగురికి సమానంగా పంచబడుతుంది.

ధానాలు వెంటనే స్పందిస్తాయి. లేకుంటే పన్నెండు సంచికలను పక్కన పెట్టుకుని తిరగేస్తే ఇట్టే తెలిసిపోతాయి. కనుగొనడం కూడా చాలా సరదాగా ఉంటుంది.

మీరు చేయవలసిందేమంటే : 1. సిపూ ధానాలు రాయండి. 2. పూర్వ, వయస్సు (16 ఏళ్ళలోమీదా), పీనకోడ్తో సహా ప్లై రై చిరు నావూ రాయండి. 3. చందాదారు అయితే, ఆ సంబర్ రాయండి. 4. కవయిత్రీ చందమామ క్వీజ్ - 5 అని రాసి, చందమామ ప్లై రై చిరు నావూ రాసి మాకు పంపండి. 5. జూన్ నెలాఖరులోగా మీ ఎంట్రీ మాకు అందాలి. 6. ఆగస్ట్ నెల సంచికలో ఫలితాలు వెలువడతాయి.

1. ఒకరి దస్తూరీని బట్టి ఆ మనిషి వ్యక్తిత్వాన్ని చెప్పే శాస్త్రం పేరేమిటి?
2. పుంటల నుంచి ఒక తొండన కాపాడినందు వల్ల వ్యాధుల్ని నయం చేసే పిళ్ళన కాచే ఆపేల్ మొక్కను కానుకగా పొందిన యువకుడు ఎవరు? ఏ దేశ పూర్వగాథలో వస్తాడు.
3. తీర్థంకర లు మొత్తం ఎంతవుంది?
4. పునం ఇప్పుడు ఉపయోగించే పెన్సిల్స్ ను ఎవరు, ఎప్పుడు తయారు చేశారు?
5. సింపు ద్రజలాలను పేద్ద పేద్ద పాత్రలలో ఆవిరయ్యేలా చేసి ఉప్పును మొట్టమొదట తయారు చేసినవారెవరు?
6. బ్రిటిషానికీ ఇతరుల సెలహాల వీధి ఆధారపడితే, పునం చిక్కుల్లో పడడంతోపాటు ఎదుటివారూ ఇబ్బందుల పాలు కాక తప్పవు. ఈ నిజాన్ని విమీల కరించే కథాపరేమిటి?

7. ఈ చిత్రం ఏ కథలో చోటు చేసుకున్నది?

గాజుల మల్లయ్య

రావూషి అనే గ్రామంలో వుల్లయ్య గాజుల ముక్కుకుని పొట్టపాని కునేవాడు . తెల్లవారగానే ఇంత గంజితాగి, గాజుల పులారాన్ని భుజాన తగిలించు కుని బయలు దేరేవాడు . ఇరుగు పొరుగు గ్రామాలు తిరిగి వ్యాపారం వుగించు కుని సాయంకాలానికి తిరిగివచ్చేవాడు .

పుల్లయ్య దగ్గర నాణ్యమైన గాజులు న్యాయ మైన ధరకే లభించడంవల్ల, అడవాళ్ళందరూ అతని వద్దే గాజులు తొడిగించు కునేవాళ్ళు.

గాజుల పుల్లయ్య రోజూ ఉదయం బయలు దేరి వెళ్ళేప్పుడు ఊరి పొలిమేరలో ఉన్న గ్రామ దేవతకు మొక్కుకుని వెళ్ళేవాడు. అదేవిధంగా

సాయంకాలం తిరిగి వచ్చేప్పుడు గుడిమంద పులారం దించి, కొంతసమీకూర్చుని దేవతకు మొక్కుకుని ఇంటికి వెళ్ళేవాడు.

రోజూలాగే ఒక రోజు పుల్లయ్య తన వ్యాపారం వుగించు కుని ఇంటికివచ్చి, భోజనం చేసి పడుకున్నాడు . అర్ధరాత్రి సమయంలో తలుపు మీద చుప్పిడల్లుంది. పుల్లయ్య గాఢనిద్రలో ఉండడం వల్ల, తలుపు మీదపడ్డ వినిపించలేదు . అయినా తలుపు మీదపడ్డమతూనే ఉంది. కొద్దిసమీకి పుల్లయ్యకు మెలకువవచ్చి, తలుపు తెరిచాడు. బయట ఎవరూ లేరు . రెండు చేతులు పూత్రం గాలిలో కనిపిస్తూ, “పుల్లయ్య, నాకు గాజులు

తొడగవ్వ ?” అన్న ప్రీకంఠం వినిపించింది. పుల్లయ్య ఇంట్లోకి వెళ్ళి గాజులు తెచ్చిరెండు చేతులకూ తొడిగాడు. వెంటనే రెండు చేతులూ మాయమైపోయాయి.

పుళ్ళీ పుత్ర సిటిరోజు రాత్రి తలుపు మీదపైత కావడం, పుల్లయ్య తలుపు మీతెరవడం జరిగింది. ఈ సారి అదే గొంతు, “పుల్లయ్యా, నా గాజులు బామ్మాయా?” అని అడిగింది గాలిలోకి గాజుల చేతులను గలగలలాడిస్తూ. “అ! నీ చేతులకు ఈ గాజులు చాలా బామ్మాయి,” అంటూ మల్లయ్య వెళ్ళి పడుకున్నాడు. మూడో రోజు రాత్రి గాలిలోని గాజుల చేతుల గొంతు పుల్లయ్య తలుపు మీతెరవడం అతన్ని నిద్ర లేపింది. పుల్లయ్య కళ్ళు పులుపు కుంటూ వెలుపిలికి పచ్చి, “అమ్మా, నువ్వు నాకు కనిపించమా ఇంతకూ నువ్వెవరు? నన్నెందుకు నిద్రపోనివ్వకుండా ఇబ్బంది పెడుతున్నావా?” అని అడిగాడు.

“పుల్లయ్యా, నేను ఎవరైతేనేంగాని, నా చేతులకు గాజులు తొడిగిన నీకు ఏమెన్నో ప్రతిఫలం ఇవ్వాలని ఉంది. ఏం కావాలో కోరుకో,” అన్నది ఆ ప్రీ కంఠస్వరం.

“ఏం కోరుకుంటాను తల్లీ! నాలుగు ఊళ్ళు తిరిగి వ్యాపారం చేస్తున్న నా కాళ్ళకు ఉంటే చాలు. కష్టపడి నా భార్య బిడ్డలను పోషింపు కుంటాను. పునసేరిగి నత్తు పుకునే భార్య, నా పూట జవదాటని పీల్లలూ ఉన్నారే. ఇంతకు పుంచి నాకేం కావాలి. వాళ్ళకు ఎలాంటి కష్టమూ రాకుండా చూస్తున్నా. అదే పదివేలు!” అన్నాడు పుల్లయ్య.

“పుల్లయ్యా! నీ పుంచి పునసేరిగి నీకు రూ. పీల్లల పోషితో నువ్వు చిరకాలం శాంతిని పొందాలి. అంతో వర్ణలగలవా” అంటూ గ్రామ దేవత పూజించి లీలగా కనిపించి అదృశ్యమైంది.

- ఎ.సి. రూపిణి, ప్రొద్దుటూరు పోస్ట్ & మండలం, కడప జిల్లా.

చందమామ క్వీజ్ - 3 (ఏప్రిల్ '06) విజేతలకు అభినందనలు

1. శ్రీమతి పుష్పసాయి, మిరియాలపాలెం, ఒంగోలు - 523 001 (ఆంధ్ర)
2. జి. నందినీ నాగజ్యోతి, హనుకనహాల్ - 515 741 అనంతపురం జిల్లా (ఆంధ్ర)
3. బి. నిఖిల్, చింతామణి తాలూకా, కోటార్ జిల్లా (కర్నాటక)
4. ఆర్. నవీన్, పడేర్ రోడ్, అనంతపురం - 515 001 (ఆంధ్ర)
5. త్రిపుట మంజుల, మైదుకూరు - 516 172 కడప జిల్లా (ఆంధ్ర)

చందమామ క్వీజ్-3 సమాధానాలు

1. గట్టియ్య.	5. దిగంబరలు ; శ్వేతంబరలు.
2. కుత్తు బుద్ధీన ఐబాక్.	6. అంజుపాన (అగ్నిదేవాలయం)
3. విల్లు వ తెలియ నివాడు.	7. స్వియా బ శ్రీవాత్సవ.
4. పు హాశానిపుడు.	8. స్విప్నినిందరి కథ.

బద్ధకస్తుడు

సోవు శర్మ కలిగినవారింట పిచ్చాడు . విద్యా భ్యాసించేస్తున్నప్పటి నుంచి, అతడికి కావ్యాలు చదివి, వాటిలోని కథలను ఇతరులకు చెప్పడం ఎంతో ఇష్టం. కావ్యాల్లో చదివి నప్పటికంటే, అతడు చెప్పిన తర్వాతే, ఆ కథ లెక్కువ బాగున్నాయని విుత్రులు అతడికి పుహాకవి అని బిరు దిచ్చి, “ను మ్మ కూడా ఓ పు హాకావ్యం రాసి వే పు గర్వపడేలా చేయాలి,” అన్నారు .

“నాకెంతో ఇష్టమైన పాండవుల అజ్ఞాత వాసింకథను కావ్యంగా రాస్తాను . కానీ ఇప్పిత్త కాదు . చదు మూర్తి ర్తయ్యాక,” అన్నాడు సోవు శర్మ .

కొన్నాళ్ళకు సోవు శర్మ చదు మూర్తి ర్తయింది . విుత్రుల తణ్ణి కావ్యరచనకు పై ను కొవున్నారు . అత్రు వారితో, “నాకు తాళపిత్రాల వీ ద రాసింది చదవడవు ందే ఉత్సాహివే . కానీ నేనే ఘంటం చేతపిట్టి అ రాలు రాయాలంటే పు హా బద్ధకం . కాబట్టి నేను కవిత్వం

చెబుతూంటే, మీరెవరైనా రాసి పెట్టండి,” అన్నాడు .

సోవు శర్మ ఇలా అనగానే విుత్రు లిద్దరు సరేనని పు ందు కొచ్చారు . సోవు శర్మవారితో, “నేను పు నసి లో ఉత్సాహం మిట్టినప్పిడే తప్పి, ఎప్పుడంటే అప్పుడు కవిత్వం చెప్ప లేను . కాబట్టి వీ రిద్దరూ పూ ఇంటికి పు కాం పూ ర్చి, ఎల్లప్పిత్తూ నాతోనే మూటూ , నేను చెప్పినప్పిడల్లా రాస్తిండ్ండి,” అన్నాడు .

“అలా పూ కు కుదరదు . ను మ్మ బద్ధకం విడిచిపెట్టి స్వయ ంగా రాయ డు అలవాటు చేసి కో; లేదూ త్వరగా పేళ్ళి చేసి కో. నీ భార్య ఎల్లప్పిత్తూ నీతోనే మూట ంది కాబట్టి, ఉత్సాహం మిట్టినప్పిడల్లా ను మ్మ చెబు తూ ందే, ఆవు రానిస్తిండ్ండి,” అన్నారు విుత్రులు .

కొన్నాళ్ళకు సోవు శర్మకు, స్పి చల అనే యు వతితో పేళ్ళయింది . అతడి విుత్రు లా మెనుకలు స్పి కుని, “నీ భర్త పు హాకవి . అతడి

చేత కావ్యరచన చేయించే బాధ్యత నీదే!” అన్నాడు.

అందుకు ఆమె సరేనంది. కానీ కలవారి కొడలెన్నందున పిగలంతా ఇంటి బాధ్యతలుండేవి. చీకటి పిడ్డాక సాపు శర్మకు నిద్రపేరు ఎక్కువా, కవిత్వంపేతక్కువా ద స్త్రీ మూడేది. ఐనా అడపాదడపా ఒకటి అరా పిద్యాలు చెప్పగా, అతికష్టం వుంద ఏడాదిలో ఇరవై పిద్యాలు అయ్యాయి.

వాటిని ఎన్నుకుంటున్నా, “నీ కవిత్వం చాలా గొప్పగా మూడి. బద్ధకాన్ని వదిలి త్వరగా కావ్యాన్ని పై ర్తిచేయి,” అన్నాడు.

వారి పోగడ్డలు సాపు శర్మ ఉత్సాహాన్ని పేంపగా కావ్యాన్ని త్వరగా పై ర్తిచేయాలన్న కున్నాడు. కానీ ఆ రోజే సుచల సుచిటికి పిట్టానింటికి తీసుకెళ్ళడానికి అత్తవూ వు లొచ్చారు. సాపు శర్మ దిగులు గా సుచలతో, “నువ్వూ తిరిగొచ్చేదాకా, నా కావ్యాన్నెవరు రాస్తారు?” అన్నాడు.

అందుకు సుచల నవ్వి, “తిరిగి వచ్చాక కూడా నాకు పిగలూ రాత్రీ చంటిబిడ్డతోనే సిరిపాతుంది. కాబట్టి, బద్ధకం విడిచి వీ కావ్యాన్ని వీరే రాసి కోండి,” అన్నది.

ఆమె పుట్టినంటికి వెళ్ళి పండంటి బిడ్డతో తిరిగొచ్చింది. కానీ సామశర్మ కావ్యం ఇరవై పిద్యాలు దగ్గరే ఆగిపోయింది. అందుకామె నొచ్చుకున్నా భర్తకు కావ్యం రాసే పేట్టందుకు తీర్పు బడిచేసి కోలేకపోయింది.

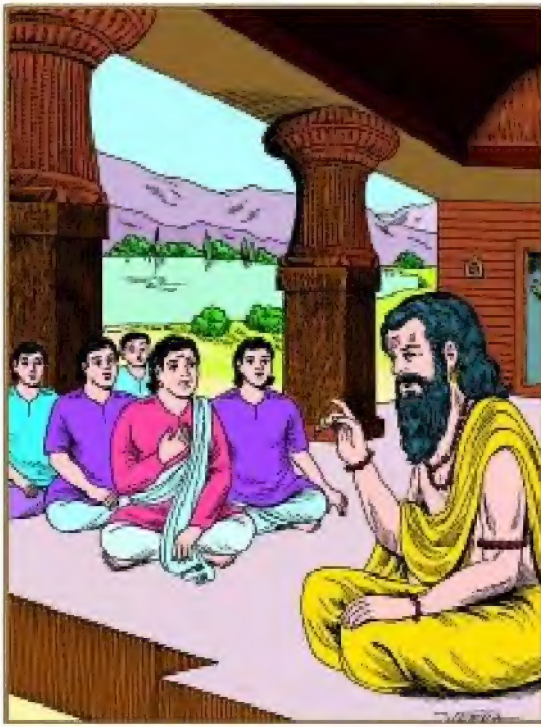
ఈ సంగతి తెలిసిన వుత్తలు, సాపు శర్మతో, “కావాలన్నా అందరూ కవిత్వం చెప్పి లేరు. నువ్వూ వూటవిని బద్ధకాన్ని విడిచి

పేట్టి కావ్యాన్ని త్వరగా పై ర్తిచేయి,” అంటూ వుండలించారు. “వుత్తలు నా వుత్తలు. నావీది అభివూనుకొద్దీ నా కవిత్వం గొప్పగా మన్నదని మీరంటే చాలదు. ఎవరైనా పేరు మోసిన గొప్ప కవి ఆ వూటనదాకా నాలో ఉత్సాహం పట్టదు,” అన్నాడు సాపు శర్మ.

అప్పిడు అతడి వుత్తలు, రాజసిన్యానం పొందిన సారస్విత డనే కవిని ఆహ్వానించి సాపు శర్మ ఇంటికి తీసి కువచ్చారు. ఆయన సాపు శర్మ రాసిన పిద్యాలు చదివి, “నీమూ సరస్వతీ ప్రిసిన్నుడివి. త్వరగా కావ్యం పై ర్తి చేయి, నీకు రాజసిన్యానం జరిపించే ప్రి చీ నాది,” అని చెప్పి వెళ్ళాడు.

సాపు శర్మ వుత్తలతో, “నాకు సరస్వతీ ప్రిసిన్నతమూడే, సివుయ్యం వచ్చినప్పిడు ఆమెయే నా బద్ధకం పొగట్టి, నా చేత కవిత్వం

రార్లు స్త్రీంది! అంతవరకూ వేచివూటావు ,” అన్నాడు .

ఈలోగా ఆ ఊరికి పు ర్న కుడేయో గివచ్చి, ఆ ఊరి గృ డిలో వు కాం పేట్టాడు . పు నిషీకి బద్ధకమూ , పు ందకొడితనమూ శాపాలంటా డాయ న. వాటిని పొగొట్టి, ఆ స్థానంలో పు ర్న కు తనం ప్రివేశపేట్టే ఉపాయా లు ఎన్నో ఆయ నకు తెలుసని ఊళ్ళో బాగా ప్రచారమైంది. సౌవు శర్మ పు త్రు లు అతణ్ణి బలవంతం చేసే పు ర్న కుడివద్దకు తీసుకువెళ్ళారు.

పు ర్న కుడు , సౌవు శర్మ పు పిల్ల విధాల ప్రిశ్నించి, బద్ధకం పొయే ందు కు రకరకాల చిట్కాలు చెప్పాడు.

అవన్నీ అంతకు పు ందే ప్రియ త్వింవా ననీ, ఒక్కటి పినిచేయ లేదనీ ఆయ నకు చెప్పాడు, సౌవు శర్మ.

అది విని పు ర్న కుడు పేదవి విరిచి, “నాయ నా! ఇంతకాలం నేను గొప్ప యోగి ననీ, నాకసాధ్యవు న్నది లేదనీ గర్వపడేవాణ్ణి. ఈ రోజు నా గర్వం అణిగింది. నీ బద్ధకం పొగొట్టడం, నావల్లకాదు ,” అన్నాడు .

సౌవు శర్మ పు ందహసించేసే అక్కడి నుంచి బయల్ పడెడు .

సౌవు శర్మ మిత్రులు అతడితో వెళ్ళక పు ర్న కుడితో, “స్వామీ! తవు రింత ని ల భంగా ఓటపు ని ఒప్పికొవడం ఆశ్చర్యంగా మూది,” అన్నారు .

పు ర్న కుడు చిర్ర సమ్మనవ్వి, “నాయ న లారా! తవు బద్ధకానికి బాగా సీగ్గపిడి దాన్ని పొగొట్టుకోవాలన్న కునేవారికి, నా చిట్కాలు బాగా పినిచేశారు . సౌవు శర్మ తన బద్ధకానికి సీగ్గ పిడడు సిరికదా, గర్వపిడు పు న్నాడు . అతడికి కవిత్వం చెప్పడంకంటే బద్ధకస్థుడని పించు కోవడమే ఎక్కువ ఇష్టం. అందుకే నా చిట్కాలు ఒక్కటి అతడికి పినికిరాలేదు ,” అన్నాడు .

“కానీ, పూ సౌవు శర్మ పు హాకవి. అతడిచేత కావ్యం రార్లు ంచాలన్న పూ కోరిక, ఈ జన్మకు తీరదంటారా, స్వామీ?” అని అడిగార సౌవు శర్మ పు త్రు లు .

దానికి చురుకుడు, “నిజమైన కవులు కావ్య రచనకు బద్ధకించరు . సౌవు శర్మకు కవిననిపించు కోవాలన్న కోరిక మన్నది కానీ, కావ్యం రాయ గల సితాలేదు . అందు కని బద్ధకం వంక పేట్టి తప్పించు కుంటు న్నాడు . కొందరు గొప్ప కవులు ప్రాత్యహించినా కావ్యం రాయ ని సౌవు శర్మ పు హాకవి ఎలా ఔతాడు ?

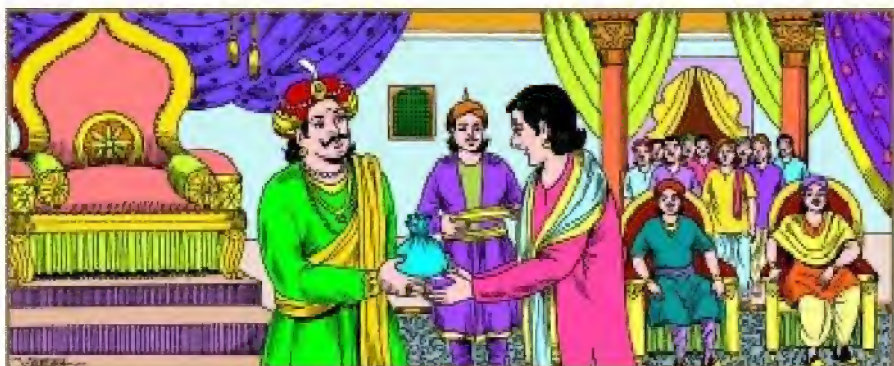
ఇకపై దట ప్తి రతణ్ణి వు హాకవి అనడం వూ ని బద్దకన్ణిడనడవు న్యాయం. ఈ రోజే నేను తీర్థయాత్రకు బయల్దేర్తే తున్నాను. పూర్తి నాలుగు నెలల్లో ప్తి ఊర్లకు తిరిగి వస్తాను,” అన్నాడు.

పుర్ర కుడు, సావు శర్మ వు గురించి అన్న పూటలు ఊరంతా ప్రచారమైంది. ఆ రోజు నుంచి అందరూ సావు శర్మను కవి అనడం వూ ని, బద్దకన్ణిడని మాత్రమే చెప్పకోసాగారు. ఇది విన్న సావు శర్మ అవమానంతో కంగి పోయాడు. ఎక్కడి వు హాకవి అన్నాబురు; ఎక్కడి బద్దకన్ణిడన్న ఈనిడింపి?

సావు శర్మలో భావోద్వేగం పేల్చుబికింది. నిజంగానే తాను వు హాకవిన్ను గుర్తించుకొనాలని అన్నపిట్టదల కలిగింది. అతడు స్వయంగా ఘంటంపిట్టికొన్నాళ్ళ పాటు రాత్రింబవళ్ళు ఏకాగ్రతతో కవీచేసీ పూర్తి పూసాల్సేతన కావ్యాన్ని ప్తి ర్తిచేశాడు. దానికి రాజాదరణ లభించి, అతడికి రాజసిన్యానం కూడా జరిగింది. దాంతో అతడికి ప్రజల వు ధ్య వు హాకవి అన్న గుర్తింపిలభించి, బద్దకన్ణిడన్నాబురు మటుమాయమైంది.

తిరిగి నాలుగు పూసాల తర్వాత పుర్ర కుడు, ఆ ఊర్ల మచ్చాడు. సావు శర్మ వు త్రులు పుర్ర కుడి వద్దకు వెళ్ళి అతన్ని గురించి చెప్పి, “స్వామీ! తవు చిట్కాలు చేయ లేని పిని, పూ సావు శర్మ పిట్టదల చేసింది,” అన్నార గర్వంగా.

పుర్ర కుడు, “అలాగా!” అంటూ నవ్వి, “నాయనూరా! పిట్టదలతో వు నిషీసాధించ లేనిది మూడువు. పిట్టదల లేకుండా సాధించ గలిగేది మూడువు. నా చిట్కాలు వు నిషీలో పిట్టదల పుట్టించడానికే ఉపయోగపడ తాయి. ప్తి రంతా క వీలేకుండానే సావు శర్మ వు హాకవిని చేశారు. నేనతడికి వు హాకవి అన్నాబురు పొగొట్టి, బద్దకన్ణిడన్నాబురు ప్తి ద్వారా ప్రచారం చేశాను. దాంతో అతడి ఆత్మాభిమానం దెబ్బతిని అతడు తీవ్రమైన ఆవేదనకూ, భావోద్వేగానికీ లోనయ్యాడు. పిర్యవసానంగా అతనిలోని కవితా ప్రతిభ పేల్చుబికి పిట్టదలతో కావ్యరచనకు పితి కొల్పింది. నా ఉపాయ వే అతడి బద్దకాన్ని పొగొట్టి అతడి చేత చక్కటి కావ్యం రాయిం చింది,” అన్నాడు.

మహానీయుల జీవితాల్లో ఆసక్తికర ఉదంతాలు (6)

మహాశిల్పి - తొలి విమర్శకులు

ప్రపంచ ప్రసిద్ధిగాంచిన పురాణశిల్పంలో ఇటలీకి చెందిన మైఖేలేంజిలో (1475-1564) చాలా పురుషులను విషయం తెలియనివారుండరు. రోమ నగరంలోని పూజయ్యలలోనూ, సై ప్రసిద్ధ చర్చల గొడల పుదా, లోపలి కప్పల పుదా ఆయన చిత్రించిన అత్యద్భుతమైన చిత్రాలు చూసి వేలాది పుంది సిందర్శకులు ఇప్పటికీ ఆనందిస్తున్నారు. ఆ చిత్రాల చాయా చిత్రాలతో

చిత్రకళకు సంబంధించిన వందలాది గ్రంథాలు వెలువడ్డాయి. ఒక్క ఇటలీ మాత్రమే కాదు; యూయోఖండం యా వత్తా మైఖేలేంజిలో గురించి గర్వపెడుతున్నది!

మైఖేల్ పసిబిడ్డగా ఉన్నప్పుడు నర్సు అతన్ని సిందిట చేర్చుకుని తన భర్త క్వారీలో పిగలగొడుతున్న బండల సిఫీ పింలో నిలబడేది. బండల పుంచి పోరలు పోరలుగా శిలలు ఎగిరిపెడడం మైఖేల్ ఆసక్తిగా పూసాడు. బండలను పిగలగొడుతున్న కొద్దీ పూరే శిలారూపంలో వింతవింత ఆకారాలు దర్శించేవాడు. బాల్యదశలోనే అతడొకనాడు, ఒక బండలో తనకు నచ్చిన రూపాన్ని చెక్కాడు. ఆ తరువాత గొప్ప శిల్పిగా అతడెలా అభివృద్ధి చెందాడన్నది ఒక పెద్ద కథ. మైఖేలేంజిలో జగత్ప్రసిద్ధమైన శిల్పి మాత్రమే కాదు; గొప్ప చిత్రకారుడూ - కవీ కూడానూ.

ఆనాటి సమాజం అతని శిల్పాలను మౌనంగా ఏమాత్రం పట్టించుకోలేదు. అతడు ఒక వాడు. సమాజం పట్టాల్లో అతనికి అమితమైన లోకపాపం. అందువల్ల అపూర్వమైన తన సృజనాశక్తిని, ప్రతిభను పేర్లల దృష్టికి తీసుకువెళ్ళగలవారు కరువయ్యారు. అయినప్పటికీ అతడు తన పెట్టుదలను వదిలిపెట్టలేదు. అద్భుతమైన శిల్పాలను చెక్కి, కళావిపులకులకు చూపాడు. కానీ, ఒక్కరు కూడా వాటిని మెచ్చుకోలేదు.

రోమ నగరం చాలా పురాతనమైనదన్న విషయం పునకు తెలిసినదే. శతాబ్దాలనాటి మూతన భవనాలన్నీ అక్కడ శిథిలావస్థలో ఉండేవి. రోమ నగర

పిరిసిరాలలోని ఒక ఆలయ ప్రాంగణంలో తవ్వకాలు జరుగుతున్నాయి. కార్మికులు దీనిగా తవ్వకం చేస్తున్నారు. ఒకనాడు దానిని నిలబడి ఆ దర్శనాన్ని తడకుగా తిలకిస్తూనే మైఖేలేంజిలో ఉన్నట్టుండి, “అగుండి! అగుండి! నెమ్మదిగా తవ్వండి! అక్కడో అద్భుతమైన విగ్రహం శిరస్సు కనిపిస్తున్నది! జాగ్రత్త, జాగ్రత్తగా తవ్వండి!” అని కేకవేశాడు.

అదేవిధంగా కార్మికులు నెమ్మదిగా తవ్వకం చేస్తూనే ఉన్నప్పుడు అందమైన మూసవ శిల్పాన్ని వెలువరించినట్లు కనిపించింది. వందలాది వుండి అక్కడికి చేరారు. వారిలో సుప్రసిద్ధ కళావిమర్శకులు, కళారాధకులు, పౌషకులు, ప్రాచీన శిల్పాలాధ్యయనంపట్ల అభిలాష కలవారు ఉన్నారు. కొత్తగా బయట పడిన విగ్రహం అందమందాలనూ, దాన్ని దెక్కిన శిల్పి అద్భుత శిల్పకళా నైపుణ్యాన్ని ఆకాశానికి ఎత్తేశారు. “ఎంత గొప్ప శిల్పకారుడు!” అని కొందరంటే, “అద్భుతమైన కళాఖండం! అలాంటి శిల్పకారుణ్ణి ఈ కాలంలో చూడలేం!” అని మరికొందరన్నారు.

ఆ శిల్పాన్ని సొంతం చేసుకోవడానికి చాలా వుండి పోటీ పెట్టారు. ఆఖరికి శాన జార్జియో కార్నినల అధికమొత్తం చెల్లించి దాన్ని తన చర్చికి తీసుకువెళ్ళడానికి బయల్ పడారు. అప్పుడు అక్కడున్న ఒక కళావిమర్శకుడు మైఖేలేంజిలో కేసీ చూస్తూ, “యూ వ శిల్పి, నువ్వు కూడా ఇలాంటి అద్భుతమైన శిల్పకళా ఖండాన్ని సొంతం చేసుకోవాలని కలలు కనాలి!” అన్నాడు. “అప్పుడే, ఇలాంటి గొప్ప కళా ఖండాన్ని కాక పొలునా, దీనిగా కనీసం దీనిని పొలిన శిల్పాన్నలు నా సొంతం చేసుకోవాలి!” అన్నాడు మరికొందరు.

“నిజంగానే కళాఖండాన్ని సొంతం చేసుకోవాలని కలలు కన్నావు. దీనితో కనీసం ఈ కళా ఖండాన్ని సొంతం చేసుకోగలిగావు,” అన్నాడు మైఖేలేంజిలో.

చందమామ

“నువ్వు చెబుతున్నదేమిటి?” అని అశ్చర్యంతో అడిగారు ఇద్దరు విమర్శకులూ ఒక్కసారిగా.

“అవత్య, నేను చెబుతున్నది అక్షరాలా నిజం!” అంటూ మైఖేలేంజిలో ఆ శిల్పం అడుగున ఉన్న తన సంతకాన్ని వారికి చూపాడు. అంతేకాదు. దాని నమూనాను తన ఇంటి నుండి తెచ్చి వారి ఎదుట ఉంచాడు. అది పాత శిల్పంలా కనిపించడానికి ఉపయోగించిన రంగుల గురించి, దానిని రహస్యంగా రాత్రివేళ భూమిలో పాతిపెట్టిన విషయం గురించి వివరించాడు.

మొదట విషయం చెందినప్పటికీ, ఆ తరువాత విమర్శకులు మైఖేలేంజిలో శిల్పకళా నైపుణ్యాన్ని, ప్రతిభను, వైద్యుని విజ్ఞానాన్ని, ఏకగ్రీవంగా గుర్తించి అభినందించారు. ఎంతగానో ప్రశంసించారు! - (ఎం.డి)

దేవసేన కథ

అవంతి దేశమిరాజధానీ నగరంలో, ప్రసిద్ధి చెందిన ఒక విష్ణులయం మాడేది. ఆ ఆలయానికి విష్ణుశర్మ ప్రధాన పై జారి. ఆయన సింగీత, నాట్యశాస్త్రాలను అధ్యయనం చేసి, ఆ కళలలో గొప్పి ప్రవీణుడనిపించుకున్నాడు. రాజాస్థానంలో పిల్లలకు బడి గల ఉద్యోగం పీల్లలు, ఆయన వద్ద నాట్యం, సింగీతం నేర్చుకునేందుకు వచ్చేవారు.

విష్ణుశర్మకు, చిన్నతనంలోనే తల్లిని కోల్పోయిన దేవసేన ఒక్కతే కుమార్తె. ఆమె యువ్వనవతి అయ్యేసరికి, ఆమె అందచందాల గురించి, నాట్యగాన కౌశలం గురించి అందరూ గొప్పగా చెప్పకొసాగారు. ఆమె నాట్యం చూడడం కోసం వూలూ ప్రజలూ, పితృప్రభులూ ఎగబడివచ్చేవారు.

దేవసేన గురించి విన్న రాజు విక్రమరామరావు, మారువేషంలో వచ్చి, ఆమె నాట్యవిన్యాసాన్నీ, గానపూర్వ ర్యాన్నీ, రూపాన్నీ చూసి ముగ్ధుడై, రాజనర్తకిగా తన కొలువులో

అవకాశం కల్పిస్తాన్నట్లుగా, దేవసేన తండ్రి విష్ణుశర్మకు వర్తమానం పంపాడు.

అందుకు దేవసేన; కళలకు అంకితమైన తానై, యేకులైన ప్రజలూ, పండితులూ ఎదుట పూత్రవేన త్యగానాలు ప్రదర్శించగలననీ; రాజనర్తకిగా కొలువుతో చేరి, అక్కడి నియమాలకు కట్టుబడి మాడలేననీ జవాబు పంపింది. ఈ జరిగింది రాజ్యపుంతటా 'జాల పుడగు ప్పివున్నది. రాజంతవాడు వివాహపూడతానన్నా, దేవసేన నిరాకరించి దంటూ కొందరు జరిగిన వాస్తవానికి చిలవలూ పిలవలూ అల్లారు.

“ఒహో, దేవసేన నా త్యగానకోవిదురాల గనక, ఆమె మరొక గొప్ప కళాకారుణ్ణి వివాహపూడాలను కుంటున్నది,” అని ఒక శిల్పి, దేవసేనరూపితేభుల్ని ఒకరాతిలో అద్భుతంగా వులచి, ఆ ప్రతిమనాడు కుకూలు కూపియేతూ, తను ఆమెను వివాహపూడదలచినట్లు తెలియబరిచాడు. అలాగే ఒక కవి ఆమెను

కావ్యనాల్గు కగా చేసే కావ్యం రానె, ఒక చిత్ర
కాగ్ర థు, ఆమె సోయగాన్ని ఓ కళాఖండంగా
చిత్రించి, తాము ఆవు ను వివాహిపూ డగోర్ర త్ర
న్నట్లు లేఖలు రాశారు.

ఈ విధంగా వు రికొందరి నుంచి కాను
కలూ, లేఖలూ రావడంతో దేహున బెంబేలు
పిడి, తన బాల్యమిత్రురాలైన రాజవైద్యుడి
కుమార్తెను భాషిణిని నిలహా అడిగింది.

సి భాషిణి చాలా వివేకవతి. ఆమె, దేవ
నునన, “న మ్మాబ్రహ్మిచారిణిగా మూడిపొదల
చావా లేక నీకు అన్ని విధాలా నచ్చిన ఎవరి
నైనా వివాహిపూ డదలచావా?” అని సూ టిగా
ప్రిశ్నించింది.

అందు కు దేహున ఏపూ త్రం తథ మహో
కుండా, “నా న త్యగానాలపూ, అందచందా
లపూ వై చ్చికాక, నన్ను నన్నుగాఢ్రువుంచే
వ్యక్తిని వివాహిపూ డదలచాను,” అన్నది.

ఆ జవాబు కు సి భాషిణి సింతోషించి,
“అలా అల్లు తే, పూ నాన్న చికిత్సకొనిం వాడే
పూ లికల గు రించి నాకు బాగా తెలు సి .
వాటిలోరెండు మూలికలను తెచ్చిల్లు స్తాను .
అందు లో ఒకటి, తిన్న తర్వాత వారు రోజుల్లో
నీ రూపిం కాగ్ర నలు మిగా అల్లు పొతుంది.
రెండవది ఎర్ర గు థ్ర గా తింటే, రెండు వారాల్లో
తిరిగి నీ రూపిం య భాస్థితికి వస్తుంది,” అని
చెప్పి, ఆ పూ లికలను తెచ్చి ఇచ్చింది.

తన రూ పాన్ని కాగ్ర నలు మిగా పూ ర్చే
పూ లికను, ఆ రోజే దేహున తిన్నది. గంట
కాలం గడిచి గడవకుండానే, ఆమె రూపం
నల్లగా పూ రిపొల్లుంది. ఆ వు ర్నాథు ఆమె
తనను పేళ్ళాడగొరిన శిల్పి, కవి, చిత్రకాగ్ర

చందమామ

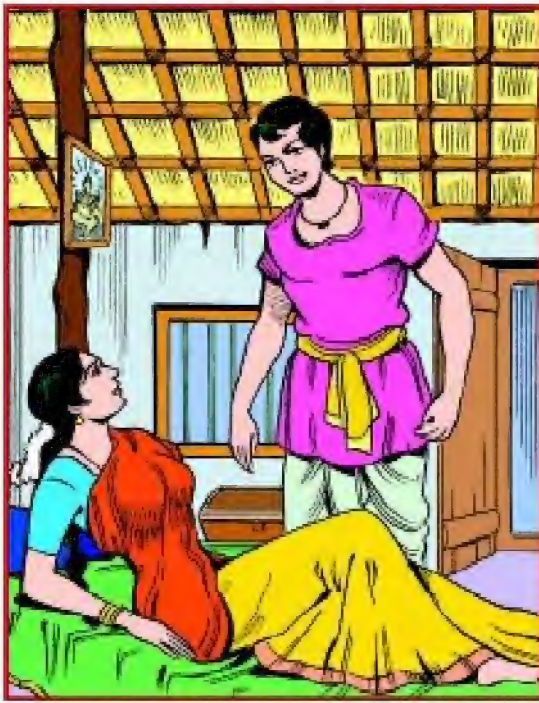
లకు కబు రు చేసింది. వాళ్ళ పిరపూ నంద
భరితు లెళ్ళాల్లు వచ్చి, దేహున రూ పాన్ని
చూ స్తినే నిశ్చేష్టి లైపొయారు.

“దు రద ప్లివశాత్తూ, నా రూపిం ఇలా
పూ రింది. మీ లో నన్నీ రూపింలో పేళ్ళాడ
గోరుతున్నవారెవరో, ఒక్కఁగు థ్ర ముంపు కు
వేయిండి!” అన్నది దేహున.

అంతే! వచ్చిన వాళ్ళ ముఖాలు చిట్టించు
కుని మారుమాట్లాడకుండా వెళ్ళిపోయారు.

బాహ్యునందర్యాన్ని చూసి వు నిషి ఎంతగా
భ్రమించిపోతాడో, అను భవ పై ర్యకంగా
చూ సిన దేహున చిన్నగా నవ్వుకున్నది.

ఆ సిపు యంలో, దేహున తండ్రి విష్ణు శర్మ
వార్ధక్యభారానికితోడు, అనారోగ్యానికి గురై
రెండు నెలలుగా మంచంపట్టి వున్నాడు.
ఆయన తన కుమార్తె వికార రూపాన్ని చూసి

భరించలేక కన్నుపూశాడు . దానితో ఏకాకి అయి పొల్లు న దేహున ఎక్కడలేని వూ నుకీ వేదనకు లోనై, ఒకనాటి రాత్రివేళ ఇల్లాదిలి బయ్య ల్దేరి, పు రొక ఊరి సివీ పొనగల వూ వు డి తోపులో ఒక చెట్టు కింద స్పృహ తప్పి పడిపొల్లుంది.

ఆ తర్వాత కొంతానపిటికి సి పి హివచ్చి కళ్ళు తెరిచిన దేహున, తానొక పై రిగ్ డిసేలో న్న లకవు ంచం వీ ద మళ్ళుట్టు తెలుపు కున్నది. ఆమె అశ్చర్యపోతూ తల తిప్పి చూసుకునిరికి, పు ంచం పక్కన ఒకరైతుయువకుడు, ఆమె కేసీ జాలిగా వూ స్క్రినిలబడిమాడ్డుతు .

దేహున ఏదో అడగబోయే ంతలో రైతు య్య వకుత్త , “నాబర్ల పు కుంపు త్త . నేనై ఈ రోజు తెల్లవారు జామున పొలం వెళుతూ, చెట్టుకింద సోపు సీల్లి పిడిమన్న నిన్ను చూసి,

నా ఇంటికి తీసి కువచ్చాన . ఏంజరిగింది? నీ దేవ్త రు ?” అని అడిగాడు .

ఆ ప్రిశ్నకు దేహున కొద్దిసమీతటపిటా ల్లుంచి, “నేనో ఒంటరి జీవిని. జీవితం వీ ద విసి గ్త చెంది ఎటయినా వెళ్ళిపోదామని బయ్య ల్దేరానై . దారిలో సి హితప్పానై . నన్ను నీ నివాసానికి చేర్చినందు కు క తజ్జురాలిని,” అన్నది.

“వీ ర్త ఒంటరివారంటు న్నారై . ఎక్కడికి వెళ్ళాలో తెలియ దు . నాతో పాటు ఇక్కడే మూడిపోవచ్చుగదా!” అన్నాడు పు కుంపు త్త .

“నీకెమరాచేరా?” అని అడిగింది దేవసేన.

“ఎవరూ లేరై . తల్లిదండ్రు లు వదిలి పొల్లు నరెండెకరాల పొలం సాగుచేసుకుని, పోపు మీా కాలం గడు మిత్తు న్నారై . వీ ర్త ఇక్కడే మూడిపోండి. ఒకరికొకరుం తోత్తు గా మూడవచ్చు,” అన్నాడు పు కుంపు త్త .

కొద్దిసమీతలోచించి, అందు కు సిరే నన్నది దేహున ఆ తర్వాత పు కుంపు డిమెంట పోలానికి వెళ్ళి, అతడికి పొలం పిన్న ల్లో, తన చేతనైన సాయం చేయ సాగింది.

ఈ విధంగా ఒకనెల రోజులు గడిచాయి. దేహునకు, పు కుంపు డి ప్రివర్తనా, తనపిట్ట అతడు చూ మిత్తు న్న ఆవ్యయ తా చాలా సంతోషం కలిగించాల్సి . బాగా ఆలోచించి ఒక నిర్ణయం నికి వచ్చిన దేహున, పొలంలో పిన్న లు పు గించి ఇంటికి బయ్య ల్దేరై తు న్న సిపు య్త ంలో, “పు కుండా! కొద్ది కాలంగా పు ను ఒకరికి ఒకరుం తోత్తు గా మూట్తు న్నాం. నా గ్త రించి నీవేపు ర్త కుంటు న్నావో అడగదలి చానై ,” అన్నది.

అందు కు ముకుందుడు వెంటనే, “నువ్వు చక్కగా వూట్లాడతామావు ఎంతనం, ఎంతో లోకజ్ఞానం మన్నదానిలా కనబడతామా” అన్నాడు.

ఆ జవాబు కు దేహున నవ్వి, “అలా అల్లుతే, నేనెవరైనది, నా గత జీవితం ఎలా నడిచిందో నీకు చెప్పదలిచాను,” అంటూ, ఆమె వు కుంధు డికి తనవు గు రించి వివరంగా చెప్పింది.

అది విన్న వు కుంధు డు అబ్బురపిడి పొత్తూ, “అంత స్పృశం అను భవించిన దానివి, కోరి అందమైన రూపాన్ని విక తంగా చేస్తు కుని, నాతోపాటు పొలం పిన్న లు చేస్తున్నావన్నమాట!” అన్నాడు.

“పొలం పిన్న లేకాదు, నీకు భార్యగా జీవించాలన్న కుంటు న్నాను. ఇష్టివున్న ఈ కార్త నలు మీపొల్లు, ఒకనాటి అందచందాలు తిరిగి వచ్చేందు కు విర్ర గు డు వూ లిక వుంగు తాను,” అంటూ, దేహున భుజానికి వేలాడత న్న సింహిలో చేర్చి పేట్టబోల్చింది.

వు గు డు ముకుందుడు, ఆమె చేతిని గట్టిగా పట్టు కుని, సింహిలో మళ్ళీ వూ లిక పొట్లాన్ని ధూ రంగా విసిరివేస్తూ, “దేహునా!

నాక్కావలసీంది అందగత్తెకాదు; నీలాంటి సిద్ధుణాలూ, కల్ప పిగోలు తను మళ్ళీ భార్య!” అన్నాడు.

వు కుంధు డన్న ఆ వూ టలకు దేహున కళ్ళిచ్చెమృగిల్లాయి.

రెండు వారాల తరవాత ఆ ఊరి రావూ ల యం లో జరిగిన దేహున-వు కుంధు ల వివాహానికి, దేహునకు వూ లికలిచ్చి సాయ పిడిన స్త్రీ భాషిణి కూడా వచ్చింది. పేళ్ళి పెటలప్పేన్నుంచి లేచిన నూ తన వధూ వధు లన్న సమీపించి, “ఎలాగైతేనం, నీ కోరిక నెరవేరింది,” అన్నది స్త్రీ భాషిణి దేహునను అభినందిస్తూ.

“అమృత, స్త్రీ భాషిణి! నిజంగానేనన్న ఈ రోజు ఎంతో ఆనందంగా ఉన్నాను. నా బాప్స్ నోందర్యాన్ని చూసీ ఆకర్షితులై నన్ను వివాహ వూ డడానికి వచ్చిన సింహిన్నలకన్నా, అంద విహను రాలెప్పటికీ, నా వు నస్తి న్న చూసీ, నన్ను నన్నుగాఢువుంచిన ఈ వుంచి వుని పీని పేళ్ళాడినందు కు ఎంతో సంతోషంగా ఉంది. ఈయన పేదరైతే అయినప్పటికీ గొప్ప సింహిన్నడిగా నన్ను భావిస్తున్నాను,” అన్నది దేహున ఆనందబాష్పాల రాల్చిస్తూ.

నీలాంటివాడే!

రావే శం, కావే శం ఇరు గు పోరు గు నేమన్న భూ స్వాము లు . ఊళ్ళో అంతా రావే శాన్ని చవు త్కారానికి వూ రూబరని అంటారు . ఆ రావే శాన్ని ఆటపిట్టించి, తను అతణ్ణి వుంచిన చవు త్కారి అనిపించు కోవాలని కావే శం వు న్ని . ఐతే, అందు కు ద్రియ త్నించినప్పడల్లా, భంగపడడవు రివాజుల్లుంది.

ఒక ఏడాది ఆ ఊరి రామాలయంలో, ఊరి పెద్దలందరూ సమావేశమై, శ్రీరామనవమికి ఏర్పాట్లు గు రించి చర్చిస్తినార . రావే శం చేసిన స్త్రీ చనలన్నింటినీ, భీమే శం అనే పేద్ద వు సవీ కాదంటు న్నాడు . రావే శం స్త్రీ చనలివ్వడం వూ నేశాడు .

అక్కడే మళ్ళీ కావే శం బాధ నడుస్తూ, “రావే శం! స్త్రీ చనలివ్వడం వూ నేశావే?” అన్నాడు .

“అను మక్షాని చోట అధికులవు నరాడు ,” అన్నాడు రావే శం.

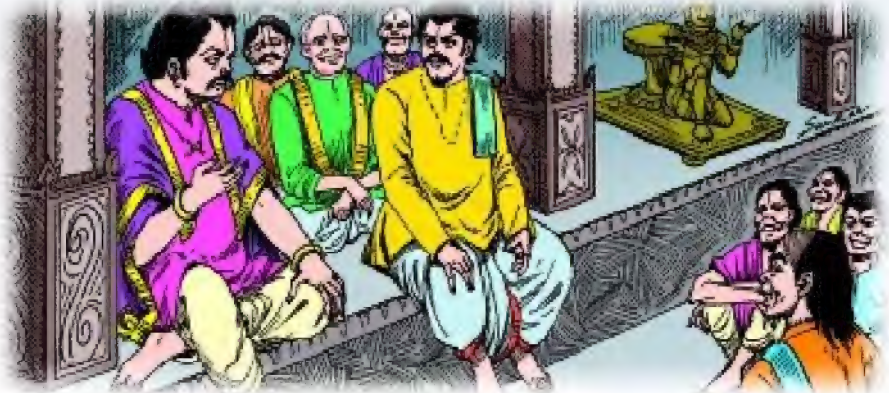
“నీ వూట న్నగడం లేదని కోమిల్లు చ్చిందా?” అన్నాడు కావే శం, ఆయ న్నరెచ్చగొట్టాలని.

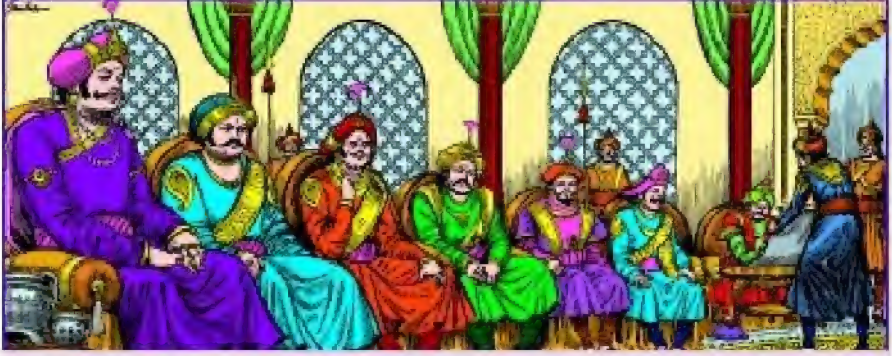
“ఓదవాడి కోపం పేదవికి చేటు ,” అన్నాడు రావే శం.

“అర్థమైంది. నీకు పేద్దరికం లేదని, నెతారావు ల కాళ్యాణానిక్కూడా రావా ఏమిటి?” అన్నాడు కావే శం.

“దేమమీ పేళ్ళికి అందరూ పేద్దలే కదా!” అన్నాడు రావే శం.

“అందరూ పెద్దలే అంటున్నావు! మరి అందరూ అందల మెక్కేవాళ్ళయితే, మోసే వాళ్ళే వరు ట?” అంటూ కామేశం, తనూ ఓ సామెత ప్రయో గించి మెప్పుకోసం అందరి మంకా వూ శాడు . రావే శం చటు క్కున, “ఆ, ఎవడో నీలాంటివాడు దొరక్కపాడు!” అన్నాడు . అక్కడు న్న వారంతా ప్లే ల్లు వు న్నారు . కావే శం వు ఖం వెలవెలపోయింది. శ్రీ రామకమల్

పంచకల్యాణి

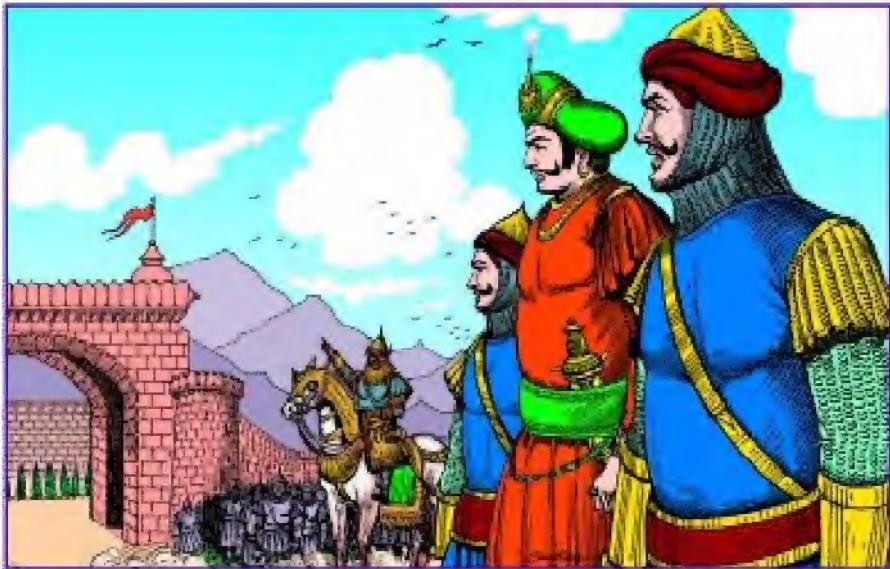
బ్రహ్మదత్తుడు కాశీరాజ్యాన్ని పిరిపాలించే కాలంలో ఒకప్పుడు, బోధినిత్వుడు ఉత్తపు జాతి అశ్వంగా జన్మించాడు. అది రాజుగారి గుర్రాలలోకెల్లా ప్రధానమైన పంచకల్యాణిగా ఎంచబడుతూ మూడేది. అందు చేత దాని పౌషణ, అలంకరణ, ప్రత్యేకించి రాజరీవి ఉట్టిపడేటట్లు జరుపుతూ వచ్చారు.

రాజుగారి గుర్రాలలో ముఖ్యమైన ఆ పంచకల్యాణికి మూడేళ్ళనాటి ప్రశస్తమైన పాత ధాన్యాలతో ఆహారం తయారు చేసే పేట్టేవారు. దాని ఆహారం వూపులు అన్ని గుర్రాలకు మోస్తరుగా కాక, వేయి మొహిరీలు ఖరీదు చేసే ఒక బంగారు పెళ్ళంలో పేట్టేవారు. అది పుసలే శాల గురువు లాడుతూ పిరిపు శించేది. ఆ శాల పుట్టూతా ఆకర్షణీయమైన రంగు రంగుల తెరలు వేలాడుతూ మూడేవి. పేట బంగారు పిట్టలు చవుకీ వేసిన అందాల చాందినీ కట్టబడి మూడేది. నాలుగు గోడలకూ పిరి వాసినలు

విరజమ్మైరకరకాల పిట్టజాతులు అవుతు బడి మూడేవి. రాత్రింబగళ్ళ ఆశాల అగరు వత్తుల ధూపంతో, పిరి గుంధ ద్రవ్యాల పిరిపు శాలతో వెలిగిపాతూ మూడేది.

ఇట్లు వంటి ఉత్తమమైన అశ్వంగల కాశీ రాజును చూస్తూ ఇరుగు పొరుగు సావుంత రాజు లెవళ్ళకూ అంతగా ఇష్టం మూడేది కాదు. అసూయతో అలపుటించి పొయ్యేవారు. ఒకప్పుడు ఏడుగురు సావుంత రాజులు ఒకటిగా చేరి, కాశీ రాజుకు ఇలా రాయ బారం పంపించారు: “పు రాజ్యం వూకు వప్పిగించినానిరే, లేకుంటే యుద్ధానికి తయారై వచ్చినానిరే,” అని.

వెంటనే కాశీరాజు తన పుంత్రిలను సింహ వేణువది, సింగతి సింహద్వాల వేట్ట చెప్పాడు. అందుకు పుంత్రిలు, “పుహరాజా! పురు యుద్ధరంగానికి స్వయంగా వెళ్ళ పినిలేదు. పునూనాని వీరవర్మను పంపి పిరి. అతడే జర్మింపుకు వస్తాడు. అట్లు

వంటి వాడే జల్లుంచలేకపోయి నట్టయి తే, తరవాత సింగతి అట పేట ఆలోచిద్దాం,” అని సిలహా ఇచ్చారు.

అప్పుడు కాశీరాజునానిని పిలిపించి, “ఓయీ, వీరవర్మా! వు న వీ దికి ఇప్పుడు ఏడు గుర్ర సావులంతలు ఒక్కసారిగా ఎదురు తిరిగి రాబోతున్నారు. ఆ ఏడుగురినీ జల్లుంచటం నీవల్ల నమోతండా?” అని అడిగాడు.

“వు హా ప్రిభూ! ఏలికకు ఎంతో ప్రీయమైనటువంటి పించకల్యాణిని దయచేయిస్తే రండి ఈ ఏడుగురు రాజులనే కాదు, దేశ వుంతటిని ఒక్క దెబ్బతో జల్లుంచుకు రాగలను,” అని ధీమాగా పిలిచాడు వీరవర్మ.

అందుకు రాజు సంతోషంతో, పించకల్యాణిని తీసుకు వెళ్ళి యుద్ధం జయించు

వుకు రమ్మసానునానిని పింపాడు. రాజు వద్ద సేలమాతీసుకున్న సేనాని, వెంటనే పించకల్యాణిని తీసికొని, యుద్ధానికి బయలుదేరాడు.

వీరవర్మ మెరుపులాగా కోట నుండి ఇవతల పడ్డాడు. ధైర్య సాహసితో పొరాడి, మొదటిసావులంతలు పట్టిపట్టి, బందీగా తీసికొన్నాడు. మళ్ళీ యుద్ధరంగానికి వచ్చి, రెండవసావులంతలనీ, ఆ తరవాత మూడవసావులంతలనీ అలాగే వరసిగా ఐదుగురు రాజులనూ బందీలుగా చేసికొన్నాడు.

ఇంతవరకు జల్లుంచుకు వచ్చిన వీరవర్మ ఆరవసావులకు చేరుకుని, ఆ రాజుతో తలపడి జల్లుంచేటంతలో అతని గుర్రానికి దెబ్బతగిలి, గాయం నొచ్చి నెత్తురు ప్రవహించి సాగింది.

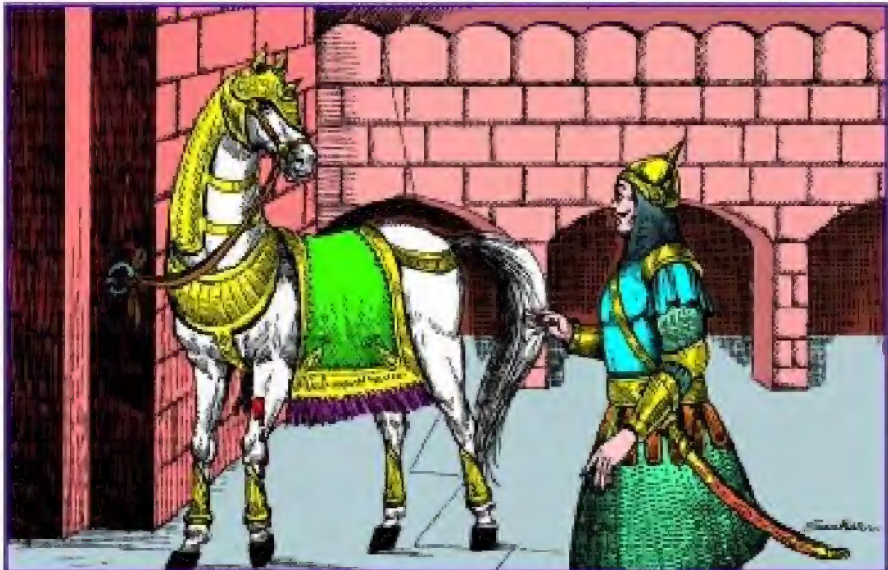
వీరవర్మపించకల్యాణిని ఒక ద్వారం వద్ద కట్టివేసి, వు రొక గ్రాన్ని తీసి కొని యుద్ధానికి వెళదామని ఆలోచించాడు . ఈ ఆలోచనతో, పించకల్యాణికి మన్నజిన్న , కళ్ళెవ్వూ తక్కిన సావు గ్రీ విప్పీ వేయ బోయూ డు .

అప్పిడు పించకల్యాణి రూపంలో మన్న బోధిసిత్వతూలనాని చేస్తిన్న పినిని కళ్ళు విప్పీ చూశాడు. “అయ్యో, వీరుడా! ఎంత అపూయ కుడుషానాకు దెబ్బ తగిలిందనగానే పురి వొక గ్రాన్ని తయూర చేసి కుండా పుత్ర కుంటు న్నామషుడు పు కాపు భేదించి, ఏడవ సావుంత రాజును పట్టి ఇవ్వడం ఆ గ్రానికేపు చేతనమవుంది? అలా నమ్మి ను మ్మాకొత్త గ్రాన్ని తీసి కోవటంతో ఇంత వరకు నేను చేసిన పిని అంతా వ్యర్థం అయి పోతుందే. పేగ్గా, ను మ్మానిష్కారణంగా శత్రు మా తెలుసు కో. ఇంతవరకూ నేను చేసిన పిని

చేతు లలో పిడి చచ్చి పోతావే! దాని ఫిలితంగా పు న య జమాని అయి న కాశీరాజు అ తి స్సి లు మ్మా సావుంత ల చేతు లలో చిక్కు కొనిపోతాడే! ఏడవ సావుంత రాజును జయిం చటం ఒక్క నావల్లనే అమత్తుందిగాని పు రొక గ్రానికి అలవికాదని నీకు తెలియకపోయె కదా!” అని అను కుని ఎంతగానో విచారించాడు .

అంతటితో ఊరు కోలేడు . దెబ్బ తగిలి అలా పిడిపొయి మన్న ఆ పించకల్యాణి వీరవర్మను దగ్గరకు పీలిచి, పూ ను స్విరంలొ ఇలా చెప్పింది:

“ఓయీ , శూరుడా! వీరవర్మా! ఏడవ పు కాపు భేదించి ఏడవ శత్రు రాజును పట్టగల గ్రావు నేను తప్పి పు రొకటి లేదని తెలుసు కో. ఇంతవరకూ నేను చేసిన పిని

వ్యర్థం కానీయ కు. ఎట్ట వంటి పిరిస్థితు లలో నైనా ధైర్యం, సాహసిం ఉండాలి. ఇంపు కు తోడు ఆత్మవిశ్వాసం, గుండెనిబ్బరమూ అవసరమైవుంది. కనుక, నా ప్రి ద ప్తి ర్తి నపుకం కలిగి మూడు . దెబ్బ తగిలినంత వూ త్రాన నన్ను విడిచి పిచ్చుకు. గాయం తగిలిన నా కాలుకు వెంటనే కట్టుకట్టి బాగు చెయ్యి. పు శ్రీ నన్ను ప్తి ని, త్వరగా యు ధ రంగానికి బయలు దేరు ,” అని అనేక విధాల బోధ చేసింది.

తరువాత వీరవర్మ తన పింఛకల్యాణికి కట్టుకట్టి పు శ్రీ తయారు చేశాడు . దాని పేరు ఎక్కి బయల్దేరిసరికి, అది మెరుపు లాగా మెరిసి, శరవేగుతో దూసుకు వెళ్ళి, చూస్తూ మూడగా ఏడవ పు కాం భేదించింది. వీరవర్మ ఏడవ సామంతుని కూడా బందీగా పట్టి వేశాడు . వీరవర్మకే యు ధ్ధంలో విజయం కలిగింది.

బందీలు గా పట్టుబడిన ఏడు గు రు సామంతలనూ, స్త్రీకులు కాశీరాజు ఎదుట పేట్టారు .

పింఛకల్యాణి రూపంలో మళ్ళు బోధి సిత్తుతూ అక్కడికి వచ్చాడు . వచ్చి, రాజుతో “ప్రిభూ ! ఈ ఏడు గు రు నీకు సాటి రాజులు . వారిని హింసించటం తగవు . వారిని కించ పరచటం కూడా న్యాయం కాదు . నీకుజేచిన ఒకపిరతు పేట్టి, వారిని ఆపిరతు కు లోబరచి వదిలేయటమే సిఫుంజనిం. రాజా! ఉదారత కలిగిమూడు . ధర్మబుద్ధితో న్యాయంగా రాజ్యం యేలుకో,” అని బోధించగా, భట్టులు వచ్చి గు రు వంటిపేరు మళ్ళు అలంకారాలన్నీ తీసివేశారు .

తీస్తూ మూడగానే పింఛకల్యాణి రూపంలో మళ్ళు బోధిసిత్తుతూ పింఛత్వం పొందాడు !

తరువాత కాశీరాజు ఆజ్ఞాప్రికారం సిఫున్తి మెన్తు పు ర్యాదలతోనూ గు ర్రానికి ఉత్తర క్రియలు జరిగినై. వీరవర్మకు గొప్ప గౌరవం జరిగింది. ఏడు గు రు సామంతలనూ వారి వారి రాజ్యాలకు పింపివేశారు . నాటిన్తిండి కాశీరాజ్యంలో బోధిసిత్తున్తి ఇష్టిప్రికారం న్యాయసిఫుత్తంగా, ధర్మయ్యతంగా పిరి పొలన సాగుతూ వచ్చింది.

రామాయణం

భరతుణ్ణి అతని వై నవూ వు వచ్చి తీస్సి కు పోయాడు . శత్రుఘ్నుడు వెంట లేనదే ఎన్ని భోగాలూ తనకు గ్ర చించమాగనక, భరతుడు శత్రుఘ్నుణ్ణి తన వెంట తీసుకుపోయాడు. భరతుడి వై నవూ వు ఇంట వారిద్దరికీ ఏ లోటూ లేకుండానే జగ్ర గ్ర తున్నది. అర్పితే, ముసలివాడైన తండ్రిని విడిచి వచ్చావై అన్నది అప్పిడప్పిడూ వారిని బాధించేది.

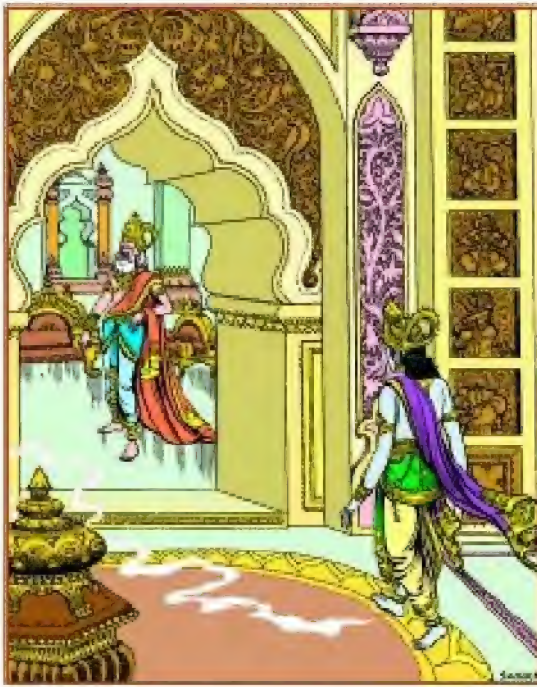
అయోధ్యలో దశరథ వు హారాజుకూడా తన కొడుకులలో ఇద్దరు దూరమై పోయారే అని చింతించేవాడు . కాని నిజానికి అయ్య న సంపప్రాణాలూ రావు డే. అతనిలోలేని సిద్ధుణం లేదు . ప్రిజలకు కూడా రావు డంటే ఎంతో అభివూనం.

‘నేను వు సిలివాణ్ణి అర్పి పోర్పి నాను . త్వరలో రావు ణ్ణి రాజున చేసే అతత్త చక్కగా

రాజ్యపాలన చేస్తేంటే వూ డాలని నా వు న్ని ఉబలాట పిడు తున్నది,’ అను కున్నాడు దశరథుడు .

వుంతు లతో ఆలోచిస్తూ వాగు కూడా ఈ ఆలోచనను ఆవూ దించారు . ఇంపు కు ప్రిజలూ , ఇతర రాజులూ ఏవుంటారో తెలుసు కోవలసీ ఉన్నది. అంపు చేత దశరథుడు రాజు లందరికీ ఆహ్వానాలు పింపాడు . చాలావూ రాన ఉన్న కారణంచేత కైకయి తండ్రి అయిన కేకయ్య వు హారాజుకూ, నెత తండ్రి అర్పి న జనక వు హారాజుకూ ఆహ్వానాలు పింపిక, ఈ శ్ర భవార్తవారికి పిట్టాభిషం అర్పి న తరవాత తెలు మిషావు ను కున్నాడు .

ఆహ్వానాలు అంది రాజులందరూ వచ్చి దశరథుడి కొలు మకూటంలో ఉచితాసినాలపై కూపు న్నారు . నగరంలోని వోరు లూ , పిల్ల

టూ శ్మవాళ్ళూ కూడా సిభకు వచ్చారు. దశరథుడు వారితో తాను ఎంత శ్రద్ధగా రాజ్యం చేసినదీ వివరించి, “ఇప్పింతు నేను పు సలి వాణ్ణి అయి పొయి విశ్రాంతి కోరుతున్నాను. మీ అందరూ సమ్మతిస్తే నా పెద్ద కొడుకైన రాముణ్ణి రాజుగా అభిషేకించాలని ఉన్నది. రాముడు పరాక్రమ శాలి; ఎందు లోనూ నాకు తీసిపోడు. అతను పూర్ణ లోకాలూ ఏల దగినవాడు. అతనికి పట్టం గట్టటం రాజ్యానికి గొప్ప వైలు చేయటమే నని నా నమ్మకం. నా ఆలోచన మీకు నచ్చిన పంలో ఇందుకు సిప్పుతించండి. సిప్పుతించని పంలో మీకు తోచిన పు రొక పు లెన పూర్ణం చెప్పండి,” అన్నాడు.

ఈ పూటలు విని సిభలో అందరూ పిర పూ నందం చెంది, రాముడి పట్టాభిషేకానికి ఏకగ్రీవంగా ఆమోదించారు. “మహారాజా,

ఆ రావు పట్టాభిషేక పు హోత్సవం ఊరేగింపూ త్వరగా జరిపించండి,” అన్నారు.

వెంటనే దశరథుడు అపూయకత్వం నటిస్తూ, “ననింకా రావు పట్టాభిషేకం అని అనకుండానే మీ రంతా సిప్పుతిస్తున్నారే? ఏమిటి కారణం? నా పరిపాలన మీకు నచ్చ లేదా? నేను ఎంతో న్యాయంగా పరిపాలిస్తున్నా మీరు రాముణ్ణి రాజుగా కోరటానికి కారణం ఏమిటి? పురేపే లేదు, తెలుసుకోగోరి అడుగుతున్నాను!” అన్నాడు.

అప్పుడే ఆ పూట అనగానే అప్పు నకు కావలసినది జరిగింది; సిభకులు రాముణ్ణి తెగ పొగడేశారు. సుగ్రుణ సింపిస్తున్నదైన అప్పున్న రాజుగా చేస్తా ఇక అంతకంటే ఘనమైన సింగితి ఉండదన్నాడు.

వారి పూటలన్నీ విని దశరథుడు, “మీరు కూడా నాలాగే భావిస్తున్నందుకు నాకెంతో సింతోషంగా ఉంది,” అంటూ అప్పిడే తన పిల్లలతో లెన వసీష్ఠి వాపు దేవాదులను పిలిపించి, “పుహాపునులారా, ఈ చ్ఛైత పూసింశ భకారాలు చేయ దగినది. అందు చేత రావు పట్టాభిషేక యత్నాలు ఇప్పిడే సాగించండి. అందుకు కావలసిన సాపు గ్రి అంతా తప్పించండి,” అని అందరూ వింటూ ఉండగా అన్నాడు.

వసీష్ఠిడు అప్పిటికప్పిడే పనివాళ్ళతో ఏయే సాపు గ్రి సీద్దం చేయలో చెప్పేశాడు. పట్టాభిషేక పు హోత్సవానికి కావలసిన సరం జాపూ అంతా సీద్దపులు ఉంది.

దశరథుడు రాముణ్ణి తన వద్దకు తీసికు రమ్మని తన సారథి అయిన సుపు పుంత్రి డితో

చెప్పాడు . సి వుంతువు వెళ్ళి రథంలో రావుణ్ణి తెచ్చాడు . దశరథుడు రావుణ్ణితో, “నాయనా, నీకు రాజ్యాభిషేకం చేస్తాను . ధర్మాన్ని పాలిస్తూ తగినవిధంగా నీమతాభ్యం ఏల్లకో,” అని చెప్పి అతన్ని పిర్రాశాడు . తరవాత, దూరదేశాల నుంచి వచ్చిన రాజులూ, ప్రిజలూ ఎవరి దారిన వారు వెళ్ళిపోయారు. రావుణ్ణి విమ్రలు కొందరు కాసిల్యకు ఈ శ్రీ భవార్తచెప్పారు. కాసిల్య ఆనందంతో వారికి బంగారమూ, ఆమలూ, రత్నాలూ బహిర కరించించి.

అందరూ వెళ్ళాక దశరథుడు తన మంత్రిలతో ఆలోచించి, “రేహిషిష్యువీ నా మంత్రి. పిట్టాభిషేకానికి చాలా బాగుంటుంది. అందు చేత రేహిషిష్యుని,” అని నిశ్చయించి, రావుణ్ణి తీసి కురువుని సారథి సి వుంతువుని పంపాడు .

సారథి వచ్చి తండ్రిగారూ రవుంటున్నారని చెప్పగానే రావుణ్ణుడు, “నే నిష్పిత్ర అక్కడి నుంచే వస్తున్నాను . వుళ్ళి ఎందుకు రవుంటున్నా?” అని అడిగాడు .

“నిజమే . అయినా వు హరాజుగారు తవురిని చూడాలన్నారు. వెంటనే తీసుకు రవున్నారే,” అన్నాడు సారథి.

రావుణ్ణుడు తత్తయిడి సారథి వెంట బయలుదేరాడు . ప్లేవాళ్ళవరూ లేరు గనక దశరథుడు ఈ సారి తన కాళ్ళకు నవ్వు సిగ్గించే రావుణ్ణి లేవనెత్తి, ఆలింగనం చేసి కుని, ఉన్నతా సినుంపేకూచోచెట్టి, “నాయనా, రావు! నేను వు సిలివాణ్ణి కావటం అలా ఉంచి, నా జన్మనామంలో దుష్టిగ్రహాలు చేరాయని

జ్యోతిషులు చెబుతున్నారు. పీడకలలు వస్తున్నాయి . కనక నా దేహింలో ఊపిరి ఉండగానే పిట్టం కట్టుకో. ఇవాళ పిట్టాన్ని . రేహిషిష్యుని . భుజకార్యాలకు చాలా వుంచింది. ఈ రాత్రికి నీవు , నీ భార్య దర్భలపే పిత్త కుని ఉపవాసం చెయ్యండి. నీ తమ్ముడు భరతుడు తన వే నవూ వు ఇంటి నుంచి తిరిగిరాక పి ర్వవే ఈ పిట్టాభిషేకం వు గించటం మంచిదని నాకు తోచింది. వాడైనా పేద్దలందే భక్తిగలవాడే; ఈ పిట్టాభిషేకానికి ఎదురు చెప్పబోడు . అయినా వూ నున్విభావం అవు త చంచలమైనది,” అని చెప్పాడు.

రావుణ్ణుడు తండ్రి అన్న వు తితో అక్కడి నుండి బయలుదేరి తన తల్లి అయిన కాసిల్య వుందిరానికి వచ్చేసరికి ఆమె మౌనంతో రాజ్యలక్ష్మిని ప్రార్థిస్తూ కనిపించింది. రావుణ్ణుడు రాక పి ర్వవే పిట్టాభిషేక వార్త తెలిసి సి వు త్రా

లక్ష్మణులు సీతను తమ వెంట కౌసల్య
వుందిరానికి తెచ్చారు .

రావు డ్ర తల్లికి నవు స్కిరించి తన పిట్టాభి
-బుక వార్త తెలిపి, “అవ్వా, రేపటి పిట్టాభి
కానికి నేనూ , నెతా ఏవు వి అలంకారాలు
చేసి కోవలో అవన్నీ చేర్చుంచు ,” అని
కోరాడ్ర .

రావు డ్ర లక్ష్మణుడితో, “లక్ష్మణా, నాతో
బాట నీవతూడా ఈ భూ వి నంతా పాలిం
తు మానా. వు నిద్దరవూ ఒకదేగదా. నేన
రాజు తే నీవ రాజువే. వు నిద్దరవూ నివు న్ని
సి ఖాలూ ఒక్కటిగా అను భవెంపు దాం,”
అన్నాడ్ర .

తరవాత అతన తల్లుల అను వు తి పొంది
నెతతోనిహ తన మందిరానికి వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ రాత్రి రావు డిచేతనూ , నెతచేతనూ
ఉపివాసివ్రతం నిక్రవ ంగా చేర్చుంచటానికి

దశరథు డి కోరికపై వసిష్ఠుడు రథమెక్కి
రావు డ్ర ండే నగరుకు వెళ్ళి ఆ పని పూర్తి చేసి
తిరిగి వచ్చే నివు య్ లో వీధు లన్నిటా జను
తండోపితండాలు గా కనిపించారు . రేపటి
ఉత్సవం తాలూ కు ఉత్సాహంలో వారు
సింతోషిద్వానాలు చేస్తున్నారు . వీధు లలో
నీళ్ళ చల్లి, పై లదండలు కట్టారు . ప్రితి
ఇంటివి దా జెండా ఎగు రు తు న్నది. స్త్రీలూ ,
పిల్లలూ , వ థ్తులూ ఇప్పటినుంచే పిట్టాభి
కానికి ఎదు రు చూ న్నిన్నారు .

మనీష్ఠి డ్ర వెళ్ళిపోయాక రాముడు స్నాను
చేసి, నెతతోకూడా హోపుం చేసి, హోపు శేషం
తిని, నిశ్చలవైభవ నస్పితో నారాయణాల
య్ లో భగవంతుణ్ణి ధ్యానం చేసి అక్కడే
పిడు కుని ఒక రూపా పుగ్గామిని ద్రపాయి ,
వందివూ గవు ల వై ల్కలు పిఠకు లేవాడ్ర .

ఆయ న ఉదయం సంధ్యావందనం మైద
లైవి పై ర్తిచేసుసిరికి తెల్లవారింది. బ్రాహ్మ
ణులు వచ్చి పిఠ్యాహివాచనం చేశారు .
వుంగళవాద్యాలతో అయోధ్య యా వత్తు
మారుమోగిపోయింది.

తెల్లవారు తూనే వుళ్ళి మోరులు తవు
ఇళ్ళన అలంకరించసాగారు . ఇళ్ళ మ్మంధు
నీళ్ళ చల్లి మ్మగ్గులు మేసి, పిట్టలు చిహ్నం .
సి గంధ ధూపాలువేశారు. వీధుల వెంబడి
జనం గ్రంపిఱు గ్రంపిఱు గా కూడి పిట్టా
భిబకం గ్రంపిచే వూ ట్లాడు కుంటు న్నారు .
పిల్లలు ఇళ్ళమ్మంధు ఉత్సాహంగా ఆడు
కుంటూ , “ఇవాళ పిట్టాభిబకంపూ డటానికి
నేన కూడా పూ అవ్వా, నాన్నావెంట పోతాన్ర ,”
అని చెప్పకుంటున్నారు. ఆదేవాళ్ళు అనం

దంగా అవు త్త న్నార్త , పాడేవాళ్ళ హాలు గా పావు త్త న్నార్త .

కాని ఆ రాత్రి వు రొకరకం నాటకం ఆరం భవు ర్లు ంది. కైకయి వెంట వు ంధర అనే ఒక గ్రా ని దాసి ఆమెకు అరణంగా వచ్చింది. ఆ వు ంధర ఆ రాత్రి కైకయి ఉండే మేడ పై అంతస్థికు వెళ్ళి అక్కడి నుంచి అయో ధ్యలో జరిగే సిందడి అంతా చూసే ఆశ్చర్య పిడింది. తన పక్కనే తెల్ల పట్టుచీరె గట్టి నిలబడి ఉన్న ఒక దాదితో వు ంధర, “ఈ ఆర్పాటవు ంతా ఏవి ద? కాసిల్య ఏదన్నా ప్రతంపిట్టి జనానికి దాన ధర్మాలు చేప్తిన్నదా? లేక దశరథు డు ఏదన్నా ఉత్సవం తల పేట్టాడా?” అన్నది. ఆ దాది పొట్ట చెక్కలయ్యే లాగ నవ్వి, “తెల్లవారగానే రాజుగార్త రావు డికి రాజ్యాభిషేకం చేస్తున్నారు,” అని చెప్పింది.

గ్రా ని వు ంధరకు ఈ వార్త కర్ణకఠోర వు ర్లు ంది. ఆమె గబగబా మేడ దిగి, కైకయి పిరు కుని ఉన్న చోటికి వెళ్ళి, “లే, లే! ఏం పిరు కున్నామా నీ కొంప నిల్చు మా కూలబోత్త న్నది. ఆ రాజుకు నీ వీ ద ఉన్నావు వు రెవరి వీ దా లేదని వు హా వు రిశామాంశక వు ర్త థ్తు మాని!” అన్నది.

“నీ వాలకం చూస్తా ఏదో జరిగినట్లు ందే! అందరూ ేవు ంగానే ఉన్నారే గద!” అన్నది క్యేర్లు .

“రేమిటదరథవు హారాజు రావు డికి రాజ్యా భిషకం చేయ బోతు న్నావు . ఇంకేం జరగాలి. ఈ మాట వినగానే నా గుండె జారిపోయింది. నీ వుంచి కోరెనదాన్ని గనక ఈ వూ ట వింటూనే నీ దగ్గిరికి పరిగెత్తు కొచ్చావు ,” అన్నది వు ంధర.

“నిజంగానా, వుంధరా? ఎంత వుంచి వార్త తెచ్చావు!” అంటూ కైకెయి ఆనందంతో విఘోషించినప్పుడు ఖంతో పిక్కపై దలేచి కూచుని, మెడలోని విలువైన ఆభరణం ఒకటి తీసి ఇస్తూ, “ఇంకేం కావాలన్నా ఇస్తానన, అదుర్త!” అన్నది.

కైకెయి ధోరణి వుంధరకేమీ నచ్చలేదు. ఆమె తనయ జవ్వాను రాలితో, “మూర్తు రాలా, రాబోయే విపిత్తు అర్థం చేసుకో లేకుండా ఉన్నామాలేకపోతే దుఃఖించటానికి బదులు ఆనందిస్తావా? నీకు బదులు కూడా నేనే ఏదైనా ఉన్నాను. ఎందుకంటావా? రేమిటిట్టాభిషేకం జరగానే కొనిల్వ రాజవూత అమత్తుంది. నీవు ఆమెకు పరిచారికవవుతావు. రావుడి అంతఃపిఠాస్థ్రీలకు నీ కోడళ్ళు దానెలమూర్తు. భరతుడూ, అతని సంతతీరూపిత్రాసీ పొవలసిందే. నాకు బహిష్కారం ఇస్తానంటే? నీకేమి ఒరిగిందని బహిష్కారం ఇస్తామో రాజ్యాభిషేకం భరతుడికి జరిగినప్పటికీ గదా నేను నీ బహిష్కారం పొందవలసింది? భరతుడు దూరాన వున్న గారింట ఉండబట్టి గాని, దళరతుడు నీపే

ట్రావు కొద్దీ అతనికే ఈ పట్టాభిషేకం చేసే ఉండడా? రావుడు రాజయ్యాక భరతుడికి ఇక్కడికి రానవసరంలేదు. అట్లు వుంచి అబద్ధ అడువికపాటుంపైలు. ఎందుకంటే రావుడు అతణ్ణి బతకనివ్వడు. నీ భర్త నీమీద ఎక్కువ ట్రావుగా ఉంటాడన్న అహింకారంతో ఇంత వరకూ నీమాకోసిల్వను చాలాలోకువగా చూశామా ఇక ఆవిడ నీపేసిగ తీర్చుకోకుండా ఊర్తుకుంటుందా? నీకు నిజంగా సివర్థతే ఉంటే ఈ పట్టం భరతుడికి కట్టించు! భరతుడికి పోటీ అర్హున రావుణ్ణి అడవిలోకి తోర్చించు! ఇంత రాజ్యానికి భరతుడు రాజమూర్తు, నీవు రాజమాతవై గౌరవం పొందుతామారావుడు రాజైతే నీపితనం తప్పదు. నీవు ఖంఘావారందరు,” అని ఎడాపేడా అనేసింది.

ఈ మాటలు కైకెయి తలకెక్కియి. ఆమె వుంధరను చూసి, “అమత్తు, నువ్వన్నది జరగాలి. భరతుడు రాజు కావలసిందే, రావుడడవి పోలు కావలసిందే! కాని అది ఎలా సాధ్యమిదేమిదే?” అన్నది.

వజ్రదుర్బిణి

ఒక పట్టణంలో శ్రీగ్ర మిశ్రు అనే వర్తకుడు ఉండేవాడు . ఒకసారి ధూ రహితుండు మఱ ఇంట్లో పేళ్ళి జరుగుతుంటే, శ్రీగ్ర మిశ్రు ఆ గ్రామానికి కాలినడకన బయలుదేరాడు .

అతనికి దారిలో రంగన్న అనేవాడు కలిశాడు . రంగన్నది దగ్గరలోనే ఒక గ్రామం. అతను కూరగాయలు పండించి, రోజూ పట్నంలో వాటిని అమ్మి, స్వగ్రామానికి తిరిగి పోతూంటాడు . రంగన్నను శ్రీగ్ర మిశ్రు ఎరగక పార్చినా, శ్రీగ్ర మిశ్రు రంగన్న ఎరుగును .

వాళ్ళు వెళ్ళే దారికి కొంచెం పెడగా ఒక “దయ్యాల” భవంతి ఉన్నది. ఒకప్పుడది జమ్మిందారల లోగిలి. అప్పుడే, ఒకసారి వాళ్ళ దయ్యాలలు కొందరు దుండగుల సిహాయంతో అపరాధివేళ ఆ ఇంటి మీద పడి, జమ్మిందారల వంశాన్ని హిత్వవేసి, ఇల్లు దోచుకునే ప్రయత్నం చేశారు . జమ్మిందారీ వంశంవాళ్ళు కొందరు ప్రాణాలతో తప్పించుకుని పారిపోయారు గాని, ఇల్లు

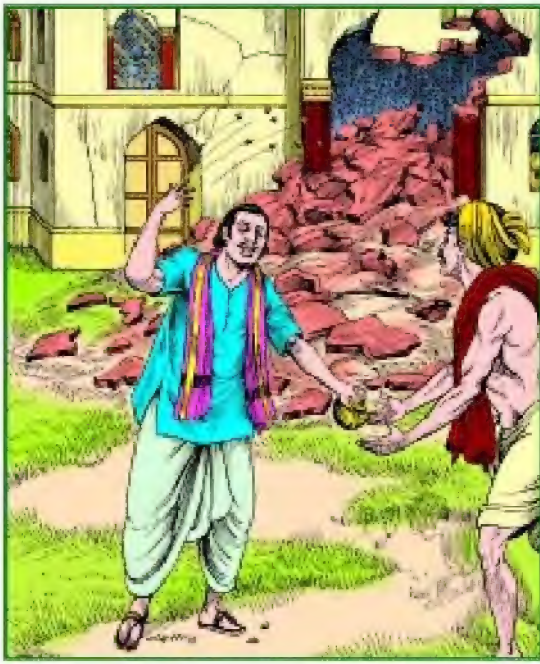
మాత్రం కొల్లగొట్టబడి కాలక్రమం నశించి వున్నట్లు తెలిసి వచ్చింది. ఆ భవంతి దారికి కొంత పెడగా ఉండడంవల్లనైతేనేం, అందులో దయ్యాలలుంటాయన్న భయంవల్లనైతేనేం, ఎవరూ అటుకేసి వెళ్ళేవాళ్ళుకారు.

రంగన్న శ్రీగ్ర మిశ్రుతో, “అయ్యా, ఈ పాత బడినలోగిలి లోపల ఎలా ఉంటుందో చూడాలని రోజూ అనిపిస్తుంది. కాని ఒంటరిగా అందులోకి పోవటం చూస్తూ ఎవరన్నా ఏమి నుకుంటారో అని నింకోచిస్తాను. ఇప్పుడు ఇద్దరం ఉన్నాం గనక ఆ ఇల్లు చూసే వద్దామా?” అన్నాడు .

“దయ్యాల భయం అని చెప్పరాదూ?” అన్నాడు శ్రీగ్ర మిశ్రు నవ్వుతూ .

“నాకు అలాటి భయం లేదు లేమాలెండి. నేను దయ్యాలను నమ్మను . లోపలికి పార్చి చూసేవద్దాం, రండి,” అన్నాడు రంగన్న.

ఇద్దరూ ఆ పాత బడిన భవంతిలో ప్రవేశించారు . కొన్ని గోడలు వర్షాలకు చీకి, అక్కడ

క్కడా కూలిపొయ్యారు. చీకటిగా ఉన్న భాగాలలో గబ్బిలాలు చేరాయి. ఎక్కడ చూసినా బూజు వేశాడు తున్నది. ఇల్లు భయంకరంగా ఉన్నది. అయినా, వాళ్ళిద్దరూ ఒకరిని చూసి ఒకరు ధైర్యం తెచ్చుకుంటూ లోపలి గదులలోకి వెళ్ళారు.

ఇంతలో సింహద్వారం విరిగి, గోడ ద్వారానికి అడ్డంగా కూలిపొయ్యింది. ఆ భయంకర శబ్దానికి భవంతి అంతా దద్దరిల్లింది.

శ్రీగ్రహ్నిత వణికిపోతూ, “దయ్యాలూ! వునని ఈ ఇంటనే పై డివి పట్టేస్తారు! నీ పూలానే ఇంపు లోకి వచ్చి, ప్రాణాల వీడికి తెచ్చుకున్నాం!” అని ఆక్రోశించాడు.

రంగన్న నవ్వి, “దయ్యాలూ కాదు, పూతాలూ కాదు. రాత్రి కురిసిన వానకు గోడలు నాని, కూలిపొయ్యారు. అవి వున్న వీడ కూలనందుకు సంతోషించండి! వున్న

ప్రాణాల కేప్పీ భయం లేదు, భయపడకండి,” అన్నాడు.

“సిరే, వునం బయటికి పొయ్యే వూర్గం చూడు,” అన్నాడు శ్రీగ్రహ్నిత.

రంగన్నపిడిపొయ్యి నగోడలవీడుగా ఎక్కి, బయటికి వచ్చాడు. అతని వెనకనే శ్రీగ్రహ్నిత కూడా వచ్చాడు.

రంగన్నకు విరిగిన గోడలో ఒక చిన్న చెంబు దొరికింది. దాని పూతికి తాపిడం చేసిన రేకు సిగం ఊడింది. రేకు పై ర్తిగా లాగేసి, చెంబును బోర్లిస్తే, కొన్ని రాళ్ళు కిందపడ్డాయి. శ్రీగ్రహ్నిత వాటిని చేతిలోకి తీసి కుని అడించి, అవేవో విలువైన రాళ్ళు అని గ్రహించాడు. రంగన్నను మోసగించి, వాటిని తానే సింగ్రహించాలని అతనికి ఆలోచన కలిగింది.

“చూడు, రంగన్నా! ఇలాటి చెంబులు పూడుగాని, అయిదుగాని సింహద్వారంలో తాపిడం చేస్తారు. అలా చేస్తే భంట! ఇంకా ఉన్నయేమో చూసేరా,” అన్నాడు శ్రీగ్రహ్నిత.

రంగన్న పుళ్ళి పిడిపొయ్యి నగోడ వీడికి ఎక్కి వెళ్ళి, కొంతసేపటికి ఉత్త చేతులతో వచ్చాడు. ఈలోగా శ్రీగ్రహ్నిత చెంబులో రాళ్ళు పూటగట్టి, అందులో పూపూలు రాళ్ళు వేసి ఉంచాడు.

రంగన్న రాగానే ఆ రాళ్ళు శిథిలాలలోకి విసిరివేసి, “ఇవేవో పించలింగాలు. ఎవడికి కావాలి ఈ బోడిలింగాలు,” అని శ్రీగ్రహ్నిత చెంబును రంగన్నకిచ్చి, ఉంపుకోపున్నాడు.

శ్రీగ్రహ్నిత విసిరిన రాళ్ళలో ఒకటి రంగన్న కాళ్ళదగ్గరపడింది. కాని దాని పిక్కనే పురొక

రాలు రంగన్నకు కనిపించింది. అది చెంబు లోడి కాదు .

“ఒక బోడిలింగాన్ని జ్ఞాపికార్థం ఉంచు కుంటాను ,” అంటూ రంగన్న వంగి, ఆ కొత్తరాలు ని తీసి, చెంబులో వేసుకున్నాడు.

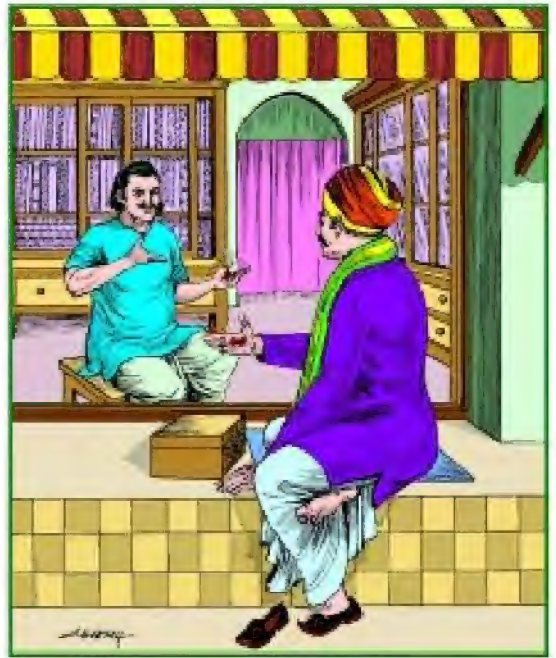
శ్రీగ్ర మ్మిత్తు చెంబులోని అసిలు రాళ్ళను కాజెయ్య టూనికే తనను శిథిలాల వు ధ్యకు పింపాడని రంగన్న గ్రహించాడు . కాని ఆ సింగతి తనకు తెలిసినట్లు అతను పేక్ కన బడనియ్య లేదు .

తరవాత ఇద్దరూ ఎవరి దారిన వారు వెళ్ళారు. రంగన్న వు రాడ్డు పిట్టులో కూర్చు అప్పు కుని, శ్రీగ్ర మ్మిత్తు పూ డబోయా డు . రంగన్నను పూ డగానే శ్రీగ్ర మ్మిత్తు కంగారు పిడ్డాడు . రంగన్న అన పూ ను రూ ఢిఅల్లింది.

రంగన్నకు పిట్టులో పిగటివేషాలు మేు స్సుపాత్ర డు ఒకడు న్నాడు . ఒకప్పిడు అతని కుట్టుంబంవాళ్ళ బాగా బతికారట. అతని ారు వసంతరాజు. రంగన్న వసంతరాజుకు జరిగినదంతా చెప్పి, శ్రీగుప్తుడికి తగిన శాస్తి జరగాలన్నాడు . వసంతరాజు అందు కు ఉపాయం ఆలోచించాడు .

అతను ఆ సాయంకాలం ఖరీద్గుడు న్నిలు వేస్సి కుని, పేడ్లవు నిపేలా శ్రీగ్ర మ్మిత్తు కాణా నికి వచ్చాడు . శ్రీగ్ర మ్మిత్తు శిథిలాలవు ధ్య దొరికిన రాళ్ళను సానపిట్టిన్నిన్నాడు . అవి వు డివజ్రాలు . చాలా ఏళ్ళనాటివి కావటం చేత వు ట్టిపిట్టి రాళ్ళలాగా ఉన్నాయి .

వసంతరాజు శ్రీగ్ర మ్మిత్తుతో, “అవి వజ్రాలా ఏం? వు న వజ్రాలకు అరేబియా లో వల్ల పూ లిన గిరాకీ! నేను అరేబియా లో వజ్రాలు

అమ్మి లు గడించాను ,” అన్నాడు .

“వజ్రాలకు ఎలా విలు వకడతారు ?” అని శ్రీగ్ర మ్మిత్తు అడిగాడు .

“అందు కు వజ్రపు ర్పిణి అనే పిరికరం ఉన్నది. వజ్రాలను ఒక కుండలో వేసి, నీళ్ళ పోసి, ఒక రోజుల్లా ఉంచాలి. వీ కు కావా లంటే దాన్ని ఒక రోజుపాటు వీ కిస్తాను ,” అన్నాడు వసంతరాజు.

శ్రీగ్ర మ్మిత్తు తనకు దొరికిన రాళ్ళను వసంత రాజుకు పూ పించి, “ఏటి విలు వ వీ వజ్ర డు ర్పిణిలో తెలు న్నిందా?” అన్నాడు .

వసంతరాజు వాటిని తన చేతిలోకి తీస్సి కుని, పేక్ కిందికి ఆడించి, “తప్పిక తెలు న్నింది. ఇవి పాతకాలం నాటి వజ్రాలు . ఇప్పిడిలాటివి దొరకడం లేదు ,” అన్నాడు .

“వీ వజ్రపు ర్పిణి నాకు అప్పు తారా?” అని శ్రీగ్ర మ్మిత్తు అడిగాడు .

“అసింభవం! ప్రిపించంలో ఇవి నాలుగే ఉన్నాయి. అందులో నాది ఒకటి,” అంటూ వసంతరాజు తన వెంట తెచ్చిన పెద్ద పెట్టె నుంచి ఒక చిన్న రంగురంగుల పెట్టె తెరిచి, “వజ్రాలు ఇందులో వెయ్యండి,” అన్నాడు.

శ్రీగృష్ణుడు వజ్రాలను అందులో వేశాడు. వసంతరాజు చప్పున ఆ పెట్టెను పూసే, పెద్దపెట్టెనుంచి కొంత భస్మం తీసి శ్రీగృష్ణుడికి ఇచ్చి, “దీన్ని మీ చేత్తో పెట్టెమీద చల్లండి,” అన్నాడు. శ్రీగృష్ణుడు అలాగే చేశాడు.

వసంతరాజు పెద్దపెట్టెకు తాళం వేసి, చిన్న పెట్టెను శ్రీగృష్ణుడికి ఇస్తూ, “దీన్ని కుండలో పేట్టి నీళ్ళ పోయ్యండి. నేను రేమీకా వేళకు వచ్చి, నా పెట్టె తీసుకుంటాను,” అంటూ సేలమొప్పుకున్నాడు.

వసంతరాజు తిన్నగా రంగన్న ఇంటికి వెళ్ళి, వజ్రాలను అతనికి ఇచ్చాడు. “ఈ వజ్రాలను అమ్మి, చెరిసగం పంచుకుందావా?” అన్నాడు రంగన్న.

“ఒకప్పుడు ఈ వజ్రాలకొనివే రక్తపాతం జరిగింది. ఒక పెద్ద కుటుంబం చెల్లాచెదరై పోయింది,” అన్నాడు వసంతరాజు.

“అది నీకలా తెలుసు?” అన్నాడు రంగన్న ఆశ్చర్యంగా.

“ఈ వజ్రాలు పూ తాత సింపాదించి, వంశనాశనం కొనితెచ్చుకున్నాడు,” అన్నాడు వసంతరాజు విచారంగా.

“అలా అర్చితే వీటిని నువ్వే ఉంచుకో,” అన్నాడు రంగన్న.

“అదేమిటి, రంగన్న? నీ పూలం గానే గదా వీటి ఆచూకీ నాకు తెలిసింది. పూ వంశం నాశనం అర్చి నాకు నాకు వీటిమీద ఏంమోజు ఉంటుంది? నువ్వన్నట్లు వీటిని అమ్మి, డబ్బు చెరిసగం తీసుకుందాం,” అన్నాడు వసంతరాజు.

పున్నాడు శ్రీగృష్ణుడు నీటినుంచి చిన్న పెట్టెను తీసి చూస్తూ, అందులో రాళ్ళు తప్పి ఇంకేమీ లేమాతనదగ్గిరికి వచ్చిన పేద్రపు నిషీ తనకు భస్మం ఇచ్చేటప్పడు తన వజ్రాల పెట్టెను పూర్తి ఇంకోటి ఇచ్చాడని గ్రహించి శ్రీగృష్ణుడు గొల్లుపున్నాడు.

శ్రీగృష్ణుడు పూన్మండగానే రంగన్న పట్నంలో పేద్ర లోగిలి కట్టించి, అలమీద వ్యాపారం చేశాడు.

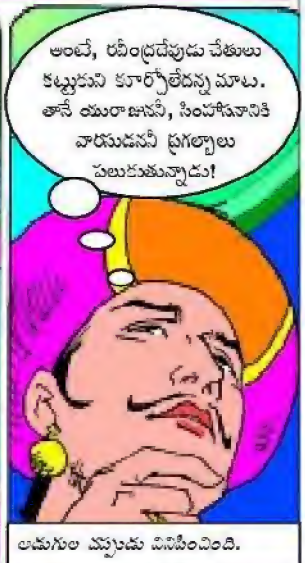
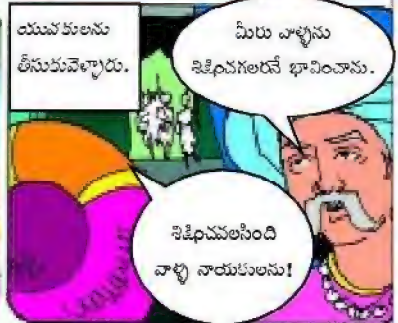

చిత్రాలు: గాంధీ అమృత

అజేయుడు గరుడుడు!

వీరబాహును కోయల నుంచి విడిపించిన ఆదిత్యుడు కోయలకు బందీ అయ్యాడు. సైనికులతో తిరిగివచ్చిన వీరబాహు - ఆదిత్యుడు అక్కడి నుంచి తప్పించుకుని రాజధాని చేరడానికి సాయపడ్డాడు. ముహారాజు సంగతి తెలిసి గండం గడిచినందుకు ఊరట చెందాడు.

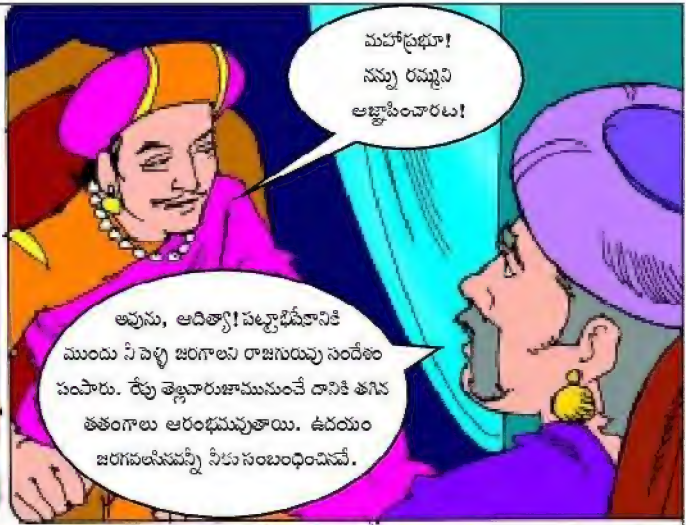

మహారాజా నుంచి
సందేశంతో వచ్చాడు.

మహారాజుగారు
తమరిని
చూడాలనుకుంటున్నారు.

ఇప్పుడే వెళ్తున్నాను
కెల్లా.

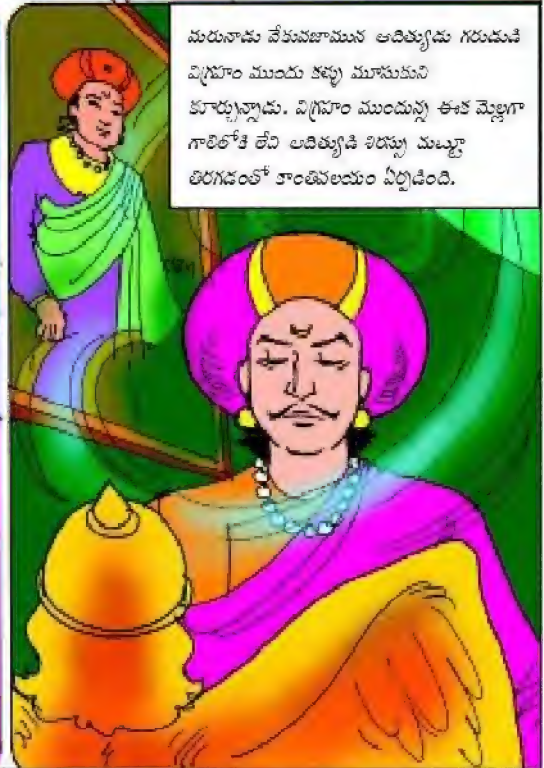
మహాప్రభూ!
నన్ను రమ్మని
అజ్ఞాపించారట!

అవును, అదిత్యా! పట్టాభిషేకానికి
ముందు నీ పెళ్లి జరిగాలని రాజగురువు సందేశం
పంపారు. దేవు తెల్లవారుజామునుంచే దానికి తగిన
తతంగాలు ఆరంభమవుతాయి. ఉదయం
జరిగినంతసేపన్నీ నీకు సంబంధించినదే.

మధ్యాహ్నం అరుగు పెట్టి
కలుసుకుంటుంది. ఆ తరువాత,
ఆమెను నువ్వు ఎల్లండి పెళ్లిలోనే
చూడవలసి ఉంటుంది.

అర్జమయింది,
ప్రభూ!

మరునాడు వేటవజ్రమున అదిత్యుడు గరుడకు
విగ్రహం ముందు కళ్ళ మూసుకుని
కూర్చున్నాడు. విగ్రహం ముందున్న ఈడ మెట్లగా
గాలిలోకి లేచి అదిత్యుడి శిరస్సు ముట్టా
తెరగడంతో వాంతులయ్యం ఏర్పడింది.

అదిత్యుడు మెల్లగా కళ్ళు తెరిచి చుట్టూపక్కల పరిశీలనగా చూశాడు.

ఏదో అద్భుతశక్తి పొందిన అనుభూతి కలుగుతోంది!

అతడు లేచి మూజీ ప్రధానమంత్రి దిలీపకుం విదులు చేతులు జోడించి నలబడ్డాడు.

గరుడుడు నిన్ను సర్వవేళలా రక్షించగలడు, నాయనా!

నాకు మీ అభీష్టులు కావాలి, తండ్రి!

ఒక్క విషయం మాత్రం గుర్తుంచుకో. నీ చర్యలన్నీ ప్రజాక్షేమమేధ్యేయంగా ముందుకు సాగాల. నువ్వు జన్మించిన పంధ్రునానికి తగిన వాగమడమని నిరూపించుకోవాలి!

మీ అజ్ఞాన ప్రతిక్షణం గుర్తుంచుకుంటాను, తండ్రి!

ఎవరక్కడ?

-(ఇంకా వుంది)

విలక్షణమైన ప్రకృతిశోభ

పళని కొండల యువరాణి

కురింజి మిఝాలు పెన్నెండేళ్ళకోసారి పై స్తాయి. 1994లో పై చిన ఈ మిఝాలు సెరిగ్గా పన్నెం డేళ్ళ తరవాత ఇప్పుడు పై యడం ప్రారంభం చాలు. తమిళనాడు కొడైక్కానల్ నుంచి కేరళ పున్నార్ వరకు విస్తరించినవన్న పళని కొండల సొస మఱ పీద ఇప్పటికే ఈ మిఝాలు పై చి నీలం రంగు తివాసె కప్పినట్టు కన్నలకు విందు చేస్తూ న్నాయి. ఈ మిఝాలు పై చే ప్రాంతాన్ని 'కురింజి నాత్తు' అంటారు. ఈ అద్భుత ద శ్యాన్ని దామితం చి చూడాలంటే పునం 1,500 మీటర్ల ఎత్తుకు వెళ్ళాలి. కొడైక్కానల్ కొండపీద ఉన్న కురింజినాదర్ ఆలయ ప్రాంగణంలో ఒక కురింజి చెట్టు ఉన్నది. ఈ ఆలయ స్థానమున లీలావతిగా పూర్ణకున్న ఒక అంగ్ల వసిత 1936వ సం.లో నిర్మించడం ఇక్కడ చెప్పుకోతగ్గ విశేషం. ఉత్తర్రోత్తరా ఆమె లేడీ రావు నాథనగాబురు పొందింది.

ఈ నీలం కురింజి చాలా అరుదైన చెట్టు అనడంలో ఎలాంటి సందేహం లేదు. పళని దేవాలయంలో వెలసిన సుబ్రహ్మణ్య స్వామిని (మురుగన్) పళని కొండల నాధుడిగా చెబుతారు. వళ్ళిసి వివాహపూడడానికి పుర్ణగన, ఈ కురింజి మిఝాలు వికసించేంతవరకు వేచి ఉన్నాడట! అందుకే అరుదైన ఈ మిఝాలు 'దేవతల మిఝాలు' గా పురాణం చాలు.

ఈ కురింజి మైక్నల పెరిరణకు 'పళని హిల్స్ కమిటీ' తగిన చర్యలు తీర్చి కుంటున్నది. సందర్శకులు పువ్వులనూ, మొక్కల రెమ్మలనూ తుంచరాదని అక్కడక్కడ బోర్డులు ఏర్పాటు చేశారు. ఇప్పుడు ఈ మిఝాల అద్భుత ద శ్యాన్ని చూసిన వాళ్ళు 2018లో తప్పక 'కురింజినాత్తు'కు పుళ్ళి రావాలనే నిర్ణయం తోనే తిరిగివెళతారు.

పెన్నా సిమెంట్ వారి

పెన్నా గోల్డ్

Portland Pozzolana Cement

PENNA CEMENT INDUSTRIES LTD.

Plot No. 703, Srirambabu Colony, Phase No. 2, East Godavari District, Hyderabad-500 084, A.P.
www.pennacement.co.uk Email: sales@pennacement.co.uk

Phoneno : 080-2330940

23309502

Fax : 040-2330941

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

విజ్ఞాన వీచికలు :

నాలుక-కొన్ని విశేషాలు

షునిషీకీ, కుక్కకూ వు ధ్య ఉన్న పాలికపిచ్చు బి? అని అడిగితే కుక్క తోక అడిస్సింది. వదర్చు బోతు వు నిషీ నాలుక అడిస్తాడని సరదాగా చెప్పడం కద్దు. మనిషి మాట తీరుకూ, నాలుకకూ దగ్గరి సంబంధం ఉంది. వు నిషీ వూట తీర్చ వు బట్టే అతని గౌరవవు ర్వాదలు ఉంటాయి. అందుకే నోరు వుంచిదల్లితే ఊర్చ వుంచిదమల్తుందని అంటారు.

పూటకన్నా పుంపు తిసడానికీ, తినేవాటిని బాగా నవు లడానికీ, నవు తినవాటిని మింగడానికీ నాలుక ఉపయోగ పడుతుందని

వు నకు తెలుపు. పూ నవ శరీరంలో ఎప్పు క ఆధారంగా లేని ఒకే ఒక కండరం నాలుక. నాలుక అనేక చిన్న కండరాల కలయిక మధ్య గ్రంథులు, కొవ్వు ఉంటాయి. మ్యూకస్ మెంబ్రేన్ కారణంగా నాలుక పేజ్టాగం గర్భ కుగా కనిపిస్తుంది. నాలుక ఉపరితలంలో లలాది అతిచిన్న బుడిపెలు ఉన్నాయి. వీటిని స్పాక్యులరాలు అంటారు. వీటిలోనే రుచిని తెలిప స్వాదు వు కుళాలు ఉంటాయి. పిదార్థాల రుచిని తెలిప స్వాదు వు కుళాలు నాలుక లంపు లలో ఎక్కువగా ఉంటాయి. వీటివల్లనే చేదు, తీపి, పిల్లు మీ ఉప్పి రుచు లను తెలుపు కోగలు గు తున్నాం.

మన పరిసరాలు

చేపల ప్రాణశక్తి!

చేపలు తెలివైన ప్రాణులని మనకు తెలుసు. గ్లాస్లో యూనివర్సిటీ శాస్త్రవేత్తలు ఇటీవల జరిపిన పరిశోధనల ద్వారా చేపలు కుట్టుంబాలతో ఉండడానికే ఇష్టిపడతాయని తెలియ వచ్చింది. ఒక కుట్టుంబానికి చెందిన చేపలన్నిటికీ ఒక విలక్షణమైన వాసన ఉంటుందనీ, దాని ద్వారానే తమ కుటుంబానికి చెందిన వాటిని గుర్తిస్తాయని శాస్త్రవేత్తలు కనుగొన్నారు. భిన్నమైన వాసన కలిగిన చేప వచ్చిందంటే దాన్ని పరాయి చేపగా పసిగట్టి వెంటనే తరుమగొడతాయి.

ఇలాపిరాయి చేపలపట్ల నిరోధంతో వాటిని తర్ర వు గొట్టడానికి కారణం వాటిని చేదస్పృతావు ఉంటూన్న ప్రాంతం వు ద తవు ఆధిపత్యం కోల్పోతావునే భయం కావచ్చని కొందరు పరిశోధకులు భావిస్తున్నారు.

చేపలన్నిటిలోకీ సాల్మన్ చేపలు తమ కుటుంబ సభ్యులను గుర్తుపట్టడంలో చాలా నైపుణ్యం కలిగి ఉన్నాయి. వాటి ముక్కులు వెలుపలగా ఉన్నాయి.

విజ్ఞానం వినోదం వికాసం

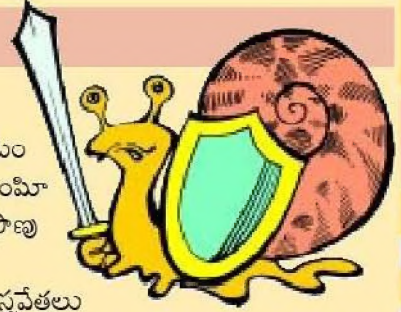
మీకు తెలుసా?

సముద్ర సైనికులు

ప్రపంచంలో ఎక్కడ చూసినా నిరంతరాయంగా జీవనపాఠాటం సాగు తూనే ఉంది. అందుకు సింపు ద్రం కూడా వి నహాలుం మీ కాదు . సింపు ద్రగర్భంలో ఆయుధ పాణు లెస్సే ప్రికుల్లాంటి ప్రాణు లున్నాయింటే నవ్వుశక్యం కాదు . అయినా ఇది నిజం!

సింపు ద్ర గర్భంలో వున్న ఒక ప్రత్యేకమైన సత్త జాతిని శాస్త్రవేత్తలు కనుగొన్నారు . ఈ సత్తల శరీరం పీచు, పొదల అద్దు గు నా ఇసు పి పొలు సు లు ఉన్నాయి . 40,000 పేచీలు కు ఉన్న సత్త, స్లిగ్ జాతు ల్లో వు రిదేనికి ఇలాంటిదాటా లేనందు వల్ల దీన్ని చాలా విలంబంగా చెబుతారు . వూపు లు సత్తలకున్న విమిచీ ది పేట్రెద్దు గు కూడా వీటికి లేమాపొదల అద్దు గు న ఉన్న ఈ ఇసు పి పొలు సు లే క్రవుంగా సత్తల పేట్రెద్దు గు గా వూరి ఉండవచ్చుని సింపు ద్ర జలజు శాస్త్రవేత్తలు భావిస్తున్నారు .

సింపు ద్రానికి అద్దు గు న దాదామీ 2.5 కి.మీ . లోపు న ఈ సత్తలు నివసిస్తున్నాయి .

మన దేశం క్విజ్

పవిత్ర స్థలాలు

1. ఉత్తర భారతదేశంలో ప్రవక్త వు హవ్యుద్ధు శరీర అవశేషం కలిగిన వు సెద్దు ఏది? అవశేషం ఏమిటి?

2. భారతదేశంలోనే అతి ప్రాచీనమైన యూదుల ప్రార్థనా వుందిరం 'సేనగాగ్' కేరళలో ఎక్కడ ఉన్నది? అది ఎప్పుడు నిర్మించబడింది?

4. వు సదేశంలో ఎల్ల కల కోసివు ని ఒక గుడి ఎక్కడున్నది?

3. గు జరాతలోని సింజానలో మొట్టమొదటి అగ్ని దేవాలయం నిర్మించబడింది. ఆ అలయం నిర్మించడానికి పొరణికులకు భూమిని వుంజార చేసిన హిందూ రాజు ఎవరు?

5. కోణార్క సూర్య దేవాలయంలో సూర్యుడి రథానికి ఉన్న మొత్తం గుర్రాలు ఎన్ని?

(నివూధానాలు 66వ పుటలో)

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ

KALANIKETAN BALU

ఈ ఫోటోలకు
ఒక్క
పూటలోగాని,
చిన్నవాళ్ళులోగాని
వ్యాఖ్యలు
రాయగలరా?
రెండు
వ్యాఖ్యలకూ
సింబంధం
ఉండాలి.

MAHANTESH C. MORABAD

వ్యాఖ్యలపై కాంపీటీషన్ పొట్టుకార్త పేజీ రాసే ఈ నెల 25వ తేదీలోగా పూకు అందేలా పంపాలి. పోటీ ఫలితాలు ఆగస్టు 2006 సంచికలో ప్రచురిస్తాం.

ఉత్తమమైన వ్యాఖ్యకు రూ. 100 బహుమతి ఉంటుంది.

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ: చందమామ పు. 82, డిఫెన్స్ ఆఫీసర్స్ కాలనీ,
ఈశాంబరం, చెన్నై - 600 097.

అభినందనలు

ఫోటో వ్యాఖ్యల పోటీ:

ఏప్రిల్ నెల పోటీ ఫలితాలు

ఎన్. బాలకృష్ణారావు

C/o. ఎం. వి. కె. స్టేషన్, ఇనకవల ట్యాంక్ ఆఫీస్

జయనగర్, నంద్యాల రోడ్

గుంటూరు - 585 105 (కర్నాటక)

మొదటి ఫోటో: పుష్పపాపిలిద్దరు

పుష్పపాపిలిద్దరు!

రెండవ ఫోటో: పుష్పపాపిలిద్దరు, అద్దంలో ఇద్దరినీ!

సమాధానాలు :

1. కాశీపుర శ్రీనగర్ లోని హిందూ బాల పుస్తకాల కేంద్రం.
2. కొచ్చిన్ సిటీ పిల్లల పుస్తకాల కేంద్రం; టీ.కె. 1568.

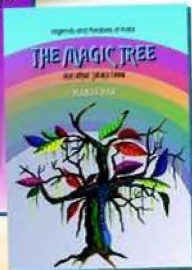
3. జూబిలీ హిల్స్.
4. రాజస్థాన్ బికానీర్ సిటీ పిల్లల పుస్తకాల కేంద్రం.
5. ఎడలూరు.

Printed and Published by B. Viswanatha Reddi at B.N.K. Press Pvt. Ltd., Chennai - 26 on behalf of Chandamama India Limited, No. 82, Defence Officers Colony, Ekkatuthangal, Chennai - 600 097. Editor: B. Viswanatha Reddi (Viswam)

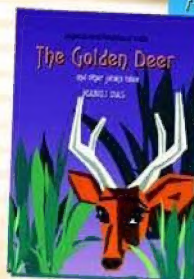
BEST GIFT FOR YOUR DEAR AND NEAR ONES

THREE EXCITING BOOKS FROM
TWO RENOWNED WRITERS FOR CHILDREN

MANOJ DAS AND RUSKIN BOND

Also four books of
**LEGENDS
AND
PARABLES OF
INDIA**
from CHANDAMAMA

INDIA IS A LAND OF STORIES, RICH IN LEGENDS, PARABLES AND MYTHS

Chandamama has enriched many generations of young minds with these stories. The spiritual subtext and moral lessons in these delightful stories continue to fascinate and mould young Indian minds.

Popular Prakashan has co-published these stories to educate, entertain and inspire the growing generation.

CHANDAMAMA

Popular
prakashan

FOR FURTHER ENQUIRIES CONTACT :
**CHANDAMAMA INDIA LTD., 82, DEFENCE OFFICERS COLONY,
CHENNAI - 600 097.**

WOULDN'T YOU LIKE TO MEET THIS MOTELY CROWD?

INDU and CHANDU who are travel bugs, found in Assam one month and Andhra Pradesh in the next.

BHOLA who is confused with everything, whether it is about his family or farm-house.

MINTOO whose mates include rhinos and hippos, otters and frogs.

NAUGHTY BALOO who never misses a chance to get into a scrape.

MUNNA whose world consists of flowers and feline creatures.

ASTRO ARIA who prefers to travel into space.

GOOBA who can be called a wordsmith.

NUTTY who plays with numbers.

And the one and only **BHEEM BOY**.

Where can we meet them?
C'mon quick!

Where else but in Junior Chandamama!

JUNIOR

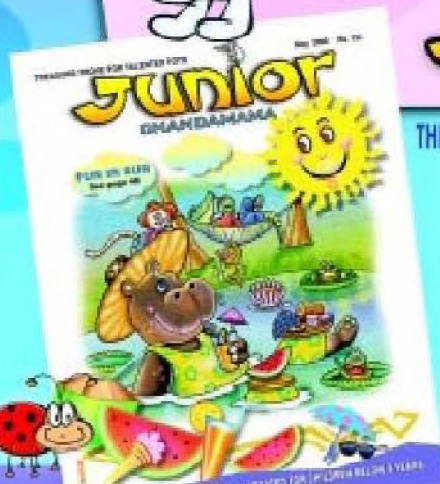
CHANDAMAMA

THE ONE-STOP COMPLETE FUN AND ACTIVITY MAGAZINE

**NOW AVAILABLE
AT YOUR NEAREST
NEWS STAND FOR
RS.15 PER COPY**

For Further Details write to :
CHANDAMAMA INDIA LTD.,
82, Defence Officer's Colony,
Ekkatuthangal, Chennai - 600 097.

**PAY ONLY
RS.150
FOR ANNUAL
SUBSCRIPTION
AND SAVE
RS.80**

STORIES AND ACTIVITIES SPECIALLY DESIGNED FOR CHILDREN BELOW 12 YEARS